

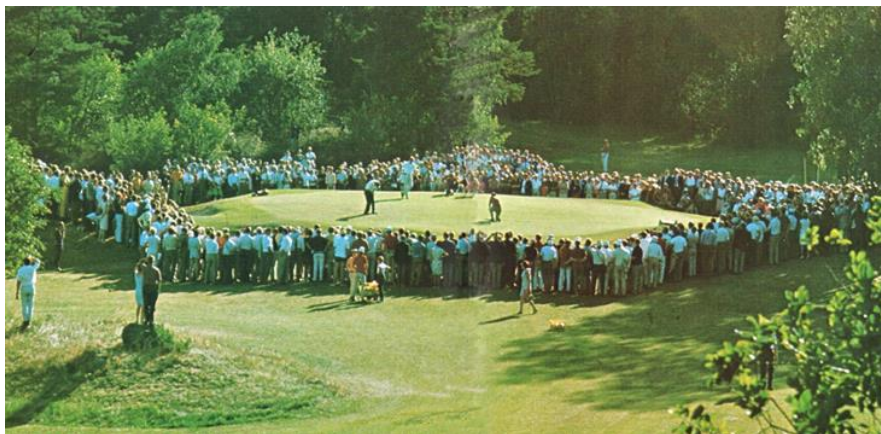

Hela historien

LIDINGÖ GK

1933 - 2013

Till våra läsare

Lidingö Golfklubb fyller i år 80 år och i anledning av detta har en jubileumsskrift, baserad på det material som jag har haft det hedrande uppdraget att sammanställa, kommit till.

För klubbens tidigare historia har redogörelser lämnats i 1958, 1968 och 1973 års matriklar men framför allt i 25-årsjubileumsboken 1958, 50-årsjubileumsboken 1983, jubileumsskriften 1993 samt i specialutgåvan av Off Course 2003.

Det har varit en intressant och spännande uppgift att ta del av dessa dokument, läsa gamla protokoll och att samtala med äldre medlemmar. Inte minst Åke Envang samt Anders Runfelt som har varit medlem i Lidingö Golfklubb hela 73 år.

Detta nya alster är baserat på skrivningar och illustra-

tioner som gjordes 1983 och 2003 av bl. a. Tage Boman, Anders Runfelt, Brita Wennerström, Sune Glad, Åke Belfrage, Åke Envang, Allan Scharp och Leif Åberg.

Jag vill nu tacka alla dem som varit med och bidragit till 80-årsskriften, vår ordförande, sektionsordföranden, klubbdirektören m fl.

Detta är det kompletta materialet, dvs. även det som inte fick plats i Jubileumsskriften. Kanske kan det komma till nytta igen när någon 2033 skall skriva om vårt 100-års jubileum.

Lidingö i mars 2013

Leif Åberg

Några viktiga årtal i klubbens historia

1924 Den 1 november bildas första Lidingö Golfklubb (LGK) med avsikt att anlägga en bana vid Sticklinge Gård. 1925 LGK går samman med Stockholms Golfklubb (SGK) och första LGK försvinner, skrev hyreskontrakt med AB Lidingöstad. 1926 9 hål tas i bruk. 1927 18 hål, landets första, klara för spel. 1930 Banan lämnades åt sitt öde då SGK flyttade till Kevinge. 1933 Den 5 april bildas Lidingö Golfklubb, 77 medlemmar betalade årsavgift och betraktades som stiftare. 1933 Den 6 maj tecknades Arrendavtal gällande t o m 1965, avgift först efter 1941. Option t o m 1950 att köpa banan för 400 000 kr. 1938 Klubbens pro, Leslie Hickman flyttar in i nybyggda klubbhuset. Arrendatorn tömde västra ladan på sina kor. 1939 Nytt klubbhus, ny bansträckning. Tidigare 1:a är dagens 2:a. 1941 SM spelas på Lidingö.	1943 Lidingö Golfklubb Fastighets AB (FAB) köper hela golfbaneområdet om c:a 636 000 kvm för 275 000 kr från f d AB Lidingöstad genom att ta över ett lån på lika stort belopp. 1944 Start för SvD korporationsgolf, numera Företagsgolfen, spelades fram till 1971 på LGK. 1947 SM spelas på Lidingö. 1949 SM spelas på Lidingö. 1952 Bytte mark med kommunen, dåvarande halva 3:an och 4:an byttes mot gipen för dagens 17:e och 18:e. Allianstävlingen för första gången på Lidingö. 1956 Den första friliggande vagnhallen byggdes. 1958 SM spelas på Lidingö. 1959 Restaurangen fick spriträttigheter, tidigare hade medlemmar små låsbara egna skåp i väggen bakom baren. 1964 Sålde FAB den södra delen av banan, 42 600 kvm, till Lidingö Stad för 300 000 kr. Ombyggnad av banan, gamla 3:an och 4:an försvann. Drivingrange anlades.	1968 Arnold Palmer på besök, drog 3 000 åskådare. 1970 SM spelas på Lidingö. 1974 Damm och pumpanläggning byggs vid 2:an. 1978 Shoppen flyttar från dagens tävlingskansli till gamla A-vagnhallen. 1986 Automatisk fairwaybefeattning installeras. 1986 Östra ladan brinner ner. 1995 Klubben blir ägare till hela torpets trädgård, nuvarande övningsområdet. 1999 Västra ladan brinner ner. 1999 Första egna hemsidan, www.lidingogok.se. 2004 Datasystemet GIT införs i Sverige. 2006 Påbörjas en total ombyggnad av banan, bevattning, drivingrange och puttinggreener. 2011 Restaurangen renoveras och får ny inredning. 2012 Nya lokaler i klubbhuset för Reception, kansli och shop. Ombyggnad av yttre områden, ny entré, puttinggreen, terrass samt installation av bergvärme.

Innehållsförteckning

Några viktiga årtal i klubbens historia	sid 2	Banans utveckling från 1926	sid 20	Juniorsektionen	sid 33
Ordföranden har ordet	sid 3	Golfspelet	sid 27	Klubbmästare, juniorer	sid 34
Lidingö Golfklubb 1933-2013	sid 3	Klubbmästare, damer och herrar	sid 30	Belönade medlemmar	sid 34
Profiler i Lidingö Golfklubb	sid 11	Damsektionen	sid 31	Klubbmästare, övriga	sid 35
Klubbens ekonomi & investeringar	sid 14	Seniorsektionen	sid 32	Ordförande, styrelse m.fl.	sid 36

Omslagsfotot är taget av Jochum Söderström. Övriga foton är hämtade ur jubileumsskrifterna från 1983 och 2003 samt ur medlemmars fotoalbum. Nytagna bilder av Bo Göthman, Jochum Söderström och Leif Åberg.

I tid till att Lidingö Golfklubb nu fyller 80 år avslutades en lång period av genomgripande renoveringsarbeten. Banan byggdes om 2006-2009, restauranglokalerna 2011, under 2012 flyttade kansli och shop in i klubbhuset i helt ombyggda lokaler. Samtliga ytor utanför klubbhuset har rustats upp, ny puttinggreen framför klubbhuset, ny asfaltering av parkeringsplatser, tredubblad uteterrass och klubben fick en helt ny entré genom muren. Bergvärme installerades och 2013 fick rangen en genomgripande dränering.

Totalt har klubben därmed investerat drygt 40 miljoner sedan 2006. Vi har nu en komplett renoverad golfanläggning för framtidens högt ställda krav.

Golfvärlden förändras, golfspelarna är rörligare, vill inte bara tillhöra en klubb. Köerna till medlemskap i golfklubbar förs-

vinner. Det finns idag några få klubbar som har kvar kö och Lidingö Golfklubb tillhör dem. Vi har en kö som dessutom bara växer. Omsättningen på medlemmar är dock ganska stor, 43 % av dagens medlemmar i vår klubb har bara varit med i 10 år.

Det är därför på sin plats att informera om vår långa historia, Sveriges äldsta 18-hålsbana. Redogörelser finns sedan tidigare i jubileumspublikationer från 1983 och 2003.

Önskar er en trevlig läsning med denna skrift samt genom den mer omfattande historiedokumentationen på vår hemsida.

Bo Göthman

Ordförande i Lidingö Golfklubb

Lidingö Golfklubb 1933 – 2013

Så började det

En första Lidingö Golfklubb (LGK) bildades redan den 1 november 1924 med avsikt att anlägga en bana vid Sticklinge gård. Det var överstelöjtnant Axel Poignant som på ett möte i Samskolans aula redogjorde för förutsättningarna för en golfbana på ön. Han hade under sin tjänstgöring i engelska armén bytt ut tennis mot golf och blivit en stor golfentusiast. En bana skissades av den engelske banarkitekten H G. MacDonald. Arbetet skedde på uppdrag av markägaren AB Lidingöstad - ett av Svenska Handelsbanken genom Lidingö Tomtaktiebolag ägt bolag med uppgift att utveckla Lidingö som en villastad.

Klubben blev dock bara ett år gammal eftersom Stockholms Golfklubb (SGK), stiftad 1904 som nummer 2 i Sverige, hade tröttnat på sin bana och letade efter alternativ fann att Lidingöbanan skulle kunna bli en riktigt fin bana. SGK hade först haft en 7-hålsbana på Storängsbotten och därefter sedan 1912 en 9-hålsbana på ett hörn av Järvafältet vid Råsunda.

Ett samgående mellan LGK och SGK blev aktuellt. Medlemmarna i den nybildade LGK - ett femtiotal - invaldes 4 juni 1925 i SGK och därmed upphörde den första LGK. Stockholms Golfklubb skrev därefter kontrakt med AB Lidingöstad om att anlägga en ny bana på Sticklinge att hyras av SGK. Arrendet var 12 000 kronor per år.

Den nya banans första nio hål togs i bruk i augusti 1926 och på eftersommaren 1927 var 18-hålsbanan klar för spel. Den var då landets första 18-hålsbana.

En detalj i planläggningen av banan kan ha sitt speciella intresse. AB Lidingöstad hade från starten 1924 planerat ett nytt klubbhus på kullen bortanför nuvarande 2:a greenen, där nu "Per Lagerqvists villa" ligger. Stockholms Golfklubbs representanter tyckte dock att ett klubbhus skulle ligga mera centralt och föredrog Zetterbergsska villan som hyrdes av Zetterbergs arvingar. Denna låg visserligen 800 meter från närmaste station på Lidingöbanan, Dalängen (det fanns inte så många bilar på den tiden, de flesta åkte tåg), men en utstakning av järnvägen förbi Sticklinge uppges ha varit gjord.

Redan 1929 erbjöd AB Lidingöstad, som ägde banan, SGK att förvärva den i stället för att hyra den. Priset var 100 000 kronor kontant och 40 årliga armoringar på 17 500 kronor. Styrelsen fann att det skulle bli en hård belastning på ekonomin. Bostäder för personal fanns inte och det skulle därför bli svårt att få arbetskraft. Den styva lerjorden blev stenhård och sprack vid torka och vid regn, särskilt då på höstarna, var banan blöt och lerig. Klubbhuset med kringliggande park skulle inte ingå i köpet, det tillhörde Zetterbergs arvingar, och det var osäkert om det över huvud taget skulle kunna förvärfvas. Tre tees och en green låg inom detta område.

En annan olägenhet var att de inte kunde förbjuda folk att promenera över banan. En ansökan till länsstyrelsen om fridlysning av banan hade avslagits.

Man kan konstatera att Stockholms Golfklubb på Lidingö inte funnit den idealbana som de hoppats på. Men vi

får också komma ihåg att detta inträffade under den svenska golfsportens största omvandlingsår. Ludvig Nobel byggde med engelsk expertis den efter dåvarande svenska förhållanden enastående Båstadbanan (1930). Falsterbo utvidgade till 18 förnämliga hål (1930). Djursholm byggdes 1931 med 18 hål, en svår konkurrent. Det gällde för SGK, landets näst äldsta golfklubb, att hävda sin klass, Lidingö räckte inte till. Man sökte istället annan mark som man också fann i Kevinge. Där byggdes med start hösten 1930 en ny bana, som kunde tas i bruk i oktober 1932.

Lidingös bana lämnades åt sitt öde men arrendekontraktet fanns kvar. SGK försökte att på ett så smärtfritt sätt som möjligt bli löst från detta kostsamma avtal och tanken på en ny klubb på Lidingö väcktes inom SGK:s styrelse. Man började också se en tendens till ökad anslutning av medlemmar till de redan existerande klubbarna kring Stockholm.

Initialskedet 1933-34

Det blev en Lidingöbo, gymnastikdirektören Nils Harald Palm, som åtog sig att göra ett försök. Han kontaktade Per Hemberg, ordförande i AB Lidingöstad, och fick dennes medgivande att överflytta åtminstone en del av SGK:s förpliktelser mot hans bolag på en ny klubb. Sedan han även väckt Torsten Hèrnods, Cellulosabolagets chef, intresse för en ny Lidingöklubb och fått löfte om dennes medverkan infördes i tidningarna en inbjudan att bilda en golfklubb på Lidingö.

Vid detta möte den 5 april 1933 beslöts att bilda en ny Lidingö Golfklubb. De som betalade årsavgift det första året - 77 stycken - betraktades som stiftare av klubben. Den 12 maj 1933 hölls, ett konstituerande sammanträde och den första styrelsen valdes med Torsten Hérnod som ordförande. Han skulle sedan komma att leda klubben ända fram till 1951 och betyda mycket för dess utveckling. LGK invaldes samma år i Svenska Golf förbundet som klubb nr 13 i Sverige.

Sticklinge Gård, den s.k. Zetterbergsska villan, som låg ovanför nuvarande 2:a fairway och som Stockholm Golfklubb inrett till klubbhus, hyrdes för 220 kronor i månaden fram till den 31 oktober 1938. Bottenvåningen inrymde klubb- rum, matsal och kök samt bostad för instruktören och i våningen en trappa upp fanns omklädningsrum med dusch för herrar och damer. Inredningen var sparsam med huvudsakligen skänkta möbler och klädsåp.

Årsavgiften fastställdes till 100 kronor och Adolf Hjort anställdes som tränare med en månadslön på 250 kronor. En Caddiemaster anställdes också med en lön av 60 kronor per månad plus en del av caddieavgiften. Caddiebiljetten, innebärande klubbäring över 9 hål under 1 timme (!), fastställdes nämligen till 65 öre varav caddien fick 50 öre, klubben 10 öre och Caddiemastern 5 öre. Greenfeen, då kallad dagavgiften, var 3 kronor på vardagar och 5 kronor på lördagar och söndagar.

Den ursprungliga golfbanan som Lidingö Golfklubb fick överta 1933 ägdes av AB Lidingöstad.

Enligt arrendeavtal av den 6 maj 1933 fick klubben arrendera banan, ca 120 tunnland, till utgången av 1965 med rätt att före den 1 januari 1950 köpa hela området för 400 000 kronor. Någon arrendeavgift skulle inte betalas förrän efter 1941 men klubben blev skyldig att utföra förbättringsarbeten och genom underhåll hålla banan i fullgott skick.

Ekonomi var de första åren synnerligen skral. Antalet medlemmar, som 1934 var 79, hade 1937 stigit till 142.

Denna bild på vårt första pampiga klubbhus, Zetterbergsska villan, togs 1929.

INBJUDAN

till möte för bildande av

GOLFKLUBB PÅ LIDINGÖN

G enom Stockholms Golfklubbs flyttning har den vackra och rymliga golfbanan vid Sticklinge på Lidingön blivit ledig. Under tecknade, som anse, att det vore önskvärt att en golfklubb bildades för att begagna detta tillfälle till golfspels utövande under goda förhållanden och på billiga villkor, få härmed inbjuda dem, som äro intresserade av att lagå som medlemmar i en dylik klubb, till sammanträde *onsdagen den 5 april kl. 7.30 e. m. å Hotell Kronprinsen, Drottninggatan 29 c (Klubbrummen).*

Då förutsättningen för klubbens bildande är att ett tillräckligt antal personer anmäla sig såsom medlemmar, är det av *största betydelse* att alla de, som önska vinna inträde i klubben, antingen närvara vid sammanträdet eller i god tid före detsamma anmäla sin önskan om medlemskap. Sådan anmälan kan sändas till *Herr N. H. Palm, Lidingö 1*, (tel.: Lidingö vst. 797 eller »Stockholmsystemet»), som även lämnar närmare upplysningar.

Stockholm den 29 mars 1933.

<i>Karl Dergsten</i> Generalkonsul Stockholm. <i>Emar Edén</i> Medicinalråd Lidingö. <i>T. Hérnod</i> Direktör Stockholm. <i>Nils Myrmark</i> Advokat Lidingö. <i>Gustaf Olsson</i> Ingenjör Lidingö. <i>Ragnar Skjölter</i> Civilingenjör Lidingö. <i>Raphael Sundblom</i> E. o. Hovrättsman Stockholm.	<i>Sven Brismar</i> Professor Stockholm. <i>Rolf von Heidenstam</i> Kammarherre Dir. i Sv. A. B. Genaccumulatör Lidingö. <i>Torsten Lindfors</i> Kapten Lidingö. <i>Eivert Norlin</i> Doktor Lidingö. <i>Nils Harald Palm</i> Öym.-direktör Lidingö. <i>Herman Skjölter</i> Kassör Stockholm. <i>Thorsten Wahlen</i> Major Stockholm. <i>Gösta Werner</i> Bankdirektör Stockholm.	<i>Hjalmar Dalén</i> Advokat Lidingö. <i>Per Hemberg</i> Bankombudsman Stockholm. <i>A. Fr. Markman</i> Lute Sekr. Stadsfullmäktigt Lidingö. <i>Erik Odellberg</i> Bankdirektör Stockholm. <i>Gunnar Rising</i> Direktör Stockholm. <i>P. H. Sjögren</i> Direktör Lidingö. <i>Reinhold Wallberg</i> Direktör Lidingö. <i>Per Wåhlin</i> Bankdirektör Stockholm.
---	---	---

I Lidingö Tidning och i Stockholms tidningar infördes följande upprop den 1 april 1933.

Förutom de begränsade inkomsterna från medlemsavgiften, som i början var 100 kronor, levde klubben på välvilliga gåvor från flera medlemmar.

För övrigt fick klubben ett bidrag och ett räntefritt lån från Lidingö Stad. Handelsbanken ställde vidare upp som långgivare och dessutom fick klubben utan hyra utnyttja utrymmen för förråd och dylikt i en av ladorna vid Sticklinge varjämte all bokföring, en del tillsyn samt mycket arbete på banan utan ersättning utfördes av Lidingö Tomt AB:s personal.

Nytt Klubbhus 1938

Under år 1937 gjorde sig behovet av ett modernt klubbhus allt mer gällande. Banans förbättring hade visserligen medfört en något så när tillfredsställande tillväxt av antalet medlemmar men det ansågs att klubben inte kunde hävda sig i konkurrensen med Stockholmstraktens övriga golfklubbar förrän den kunde erbjuda sina medlemmar ett snyggt och bekvämt klubbhus.

En byggnadskommitté bestående av Torsten Hérnod, Per Hemberg och

sekreteraren Bengt Holmquist hade arbetat med frågan under 1937.

Arkitekt Gustaf Birch-Lindgren upprättade ritningarna och sedan finansieringsfrågan ordnats beslöt årsmötet den 10 december 1937 att uppföra ett nytt klubbhus.

Golfklubben träffade ett arrendeavtal med Klubbhusbolaget enligt vilket klubben skulle sörja för och bekosta byggnadens underhåll och skötsel samt till bolaget betala ett arrende motsvarande bolagets årliga kostnader för räntor, amorteringar och avskrivningar.

Det nya klubbhuset kunde tas i bruk i september 1938 och invigdes med en tävling - Invigningspokalen - den 11 juni 1939. Samtidigt kunde klubbens dåvarande pro, Leslie Hickman, flytta in i klubbhuset med sin fru. Frun blev för övrigt restaurangens första förestånderska. Priset för en middag bestående av smör, ost och sill, varmrätt, dessert och kaffe var 3 kronor och ville man ha en pilsner därtill så kostade den 50 öre.

1938 års klubbhus utgjordes av den gamla huvuddelen av nuvarande klubbhus. På övre planet fanns sällskapsrummen och huvudmatsal ungefär som nu.

Dessutom fanns i nordvästra hörnet en tvårumslägenhet för tränaren. I nedre planet fanns på baksidan av byggnaden pannrum och kökskällare och på framsidan där nu Caddiemasteri och Shop ligger var omklädningsrum, duschar och toaletter för herrar och damer inrymda.

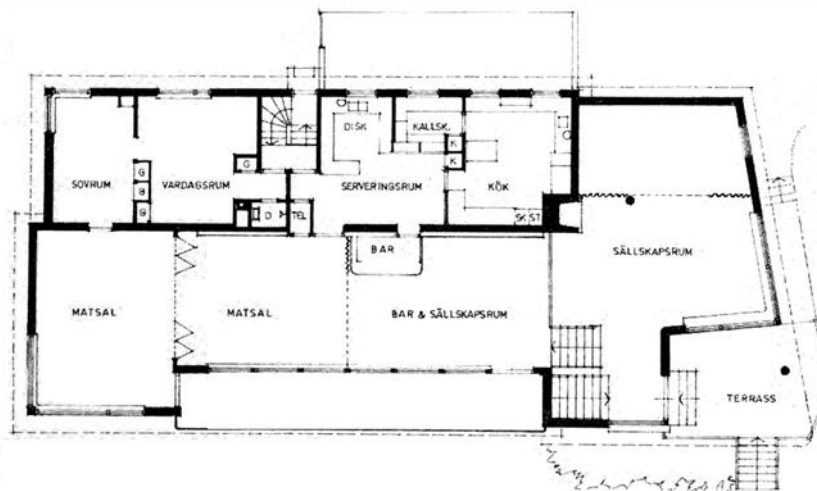
Samtidigt byggdes den första delen av den tidigare Caddiemasteri/Shopbyggnaden runt om ett befintligt gammalt pumphus. I den nya "Grindstugan" inrymdes butik och verkstad för tränaren och ett förvaringsrum för klubb- or.

Erik Runfelt anställdes 1939 som sekreterare på klubben. Lidingö var tillsammans med Båstad GK de första klubbarna i Sverige att ha en anställd sekreterare. Befattningen var att jämföra med dagens klubbdirektör.

Efter rekonstruktionen inträdde en lugnare period i klubbens historia. Antalet medlemmar växte visserligen men utan att några större investeringar behövde göras i klubbhus eller bana.

Arbetslaget under de första krigsåren med vår första greenkeeper Emil Lindegren t.v. och hans medhjälpare

Så här såg vårt nya klubbhus ut vid invigningen 1939. I lägenheten uppe till vänster bodde instruktören.

Där vi nu har vårt kansli, reception och shop låg då omklädningsrummen. Bastu fanns inte och tydligen var det få damer som spelade golf på den tiden.

I början av femtiotalet ökade emellertid aktiviteten och planer på en om- och tillbyggnad av klubbhuset började ta form. År 1953 utarbetades och demonstrerades ett förslag av arkitekt Birch-Lindgren på ett nytt ombyggt klubbhus

Den 1 februari 1959 fick klubbrestaurangen sina spriträttigheter och blev därmed en riktig krog.

En sommarbild från 50-talet av utslagsplatsen på första hålet. Här låg 18:e hålets tee 1933.

1960-talet – Bogesunds- och Elfviksfrågan

Antalet medlemmar hade som tidigare nämnts år 1942 vuxit till 250. 1950 var antalet aktiva 335 och år 1955 var det uppe i 370 vilket nödvändiggjort de utbyggnader av omklädningsrum och vagnhallar som ovan redogjorts för. 1960 var man uppe i 440 aktiva seniorer plus 125 yngre seniorer och juniorer. År 1961 tillkom en ny medlemskategori, nämligen vardagsmedlemmar, vars antal till en början begränsades till 30 st. Tillsammans med passiva och non resident-medlemmarna hade då klubbens totala medlemsantal uppnått 800.

Under 50-, 60- och 70-talen oroades klubben av frågan om Bogesundsleden, ett projekt som storstadsplanerna i Stockholmsregionen hade utarbetat och som innebar att Bogesundslandet skulle bebyggas. En stor motorväg skulle dras dit över Lidingö och Askrikefjärden och därmed kanske rätt över golfbanan. Detta innebar en stor osäkerhet om banans fortsatta existens och var en av anledningarna till att byggandet av nuvarande 11:an och 12:an tills vidare lades på is.

Under kriget hade Lidingö stad köpt Elfviks gård med tillhörande mark. Diskussioner togs nu upp med staden om att helt enkelt byta mark med varandra och att flytta golfbanan till Elfvik där det fanns goda möjligheter att bygga 18 plus 9 hål med herrgårdsbyggnaden som klubbhus. Ett förslag utarbetades av golfbanearkitekt Nils Sköld sommaren 1961. Detta överlämnades i oktober 1961 till stadens myndigheter men man kunde då konstatera att staden ville ha kvar banan på sin nuvarande plats.

När Bogesundsleden blev aktuell i mitten av 70-talet togs Elfviksförslaget upp igen. Diskussioner fördes med staden om möjligheten att bygga nya hål i skogen till vänster om 14:e och bortom 15:e ner mot sjön. Anders Runfelt kom samtidigt upp med förslaget att föreslå staden ett markbyte som skulle innebära en flytt till av banan till Yttringe och Gråviken. Staden ställde sig positiv

till båda förslagen men helt negativ till Elfviksalternativet.

Golfbanearkitekten Jan Cederholm fick då i uppdrag att komma med skissförslag på de båda alternativen. Båda förslagen presenterades och godkändes men i oktober 1977 lades hela Bogesundsprojektet ner varför frågan inte var aktuell längre.

1960 gjordes den första tillbyggnaden till den 1956 uppförda friliggande vagnhallen. De tillbyggdes sedan ytterligare 1962 och 1964. 1961 infördes en ny medlemskategori, vardagsmedlemmar, som med åren kom att bli alltmer populär, inte minst bland pensionärerna.

Under slutet av 1962 och början av 1963 hade styrelsen att ta ställning till hur det trängande behovet av större utrymmen i både damernas och herrarnas omklädningsrum skulle lösas.

Herrarnas omklädningsrum förlängdes ytterligare med 6 meter. Härigenom utökades antalet skåpplatser och bastu tillkom. Damerna fick sitt utrymme ökat genom att få ta över en del av herrarnas tidigare utrymmen. Nya kanslilokaler tillbyggdes i nordöstra hörnet av shopbyggnaden och kontorsrummet innanför matsalen på övre planet inreddes till klubbrum och styrelserum.

Banomläggningen 1964-1965

År 1964 inträdde ett nytt läge av stor vikt för klubben. Ytterligare byggelse på Näset hade skett vilket medförde olä-

genheter för spelet på dåvarande 3:e och 4:e hålen. Fastighetsbolaget sålde därför mark på banans sydligaste del till Lidingö Stad. Detta medförde att banan måste läggas om ganska väsentligt. Behovet av en drivingrange hade länge varit trängande och tidvis lösts med provisorier bl.a. på nuvarande 15:e. Nu anlades drivingrangen. Vidare öppnades de nya hålen (nuvarande 11:an och 12:an). En bevattningsanläggning för fairways med regntåg beslöts samtidigt.

Alla dessa omläggningar med tillhörande investeringar visade sig, trots försäljningsintäkterna för den sålda marken, bli för mycket för klubbens ekonomi och klubben kom i betalnings-svårigheter. Lösningen blev en vädjan till medlemmarna som återigen biträdde fastighetsbolaget med ett reverslån.

Skuldsanering 1967-77

Avsikten var nu att under några år undvika större investeringar. Arbetet skulle inriktas på underhåll och successiva banförbättringar. Ett akut problem återstod emellertid. Det var avloppsfrågan från klubbhuset som aldrig blivit annat än ett provisorium. En ny avloppsanläggning med anslutning till stadens nät kom därför till utförande 1967 och finansierades med ett nytt inteckningslån.

Vattenförsörjningen behövde säkras. Tillgången på vatten hade under vissa torrår varit kritisk för bevattningsanläggningen och dessutom dyrbar då vatten måste köpas från Va-verket. En damm- och pumpanläggning anordnades därför 1974 vid 2:a green. Avsikten var att tillvarata grundvattnet bättre så att klubben skulle bli självförsörjande med vatten. Finansieringen skedde med ett nytt inteckningslån.

Om det tidigare varit Bogesundsledsprojektet som orsakat osäkerhet var det nu kommunens planer på bebyggelse i Sticklinge och omläggning av vägarna. Först i oktober 1977 kom beskedet att någon flyttning inte skulle bli aktuell.

1978 flyttades shopen till vagnhallen, och tävlingskommittén fick överta gamla shoplokalen. Vagnhallarna utökades och taken plåttäcktes.

Vårt nya klubbrum i äkta Carl Malmsten stil vid invigningen 1939.

betydande nyanskaffningen av maskiner. Banarbetet under greenkeeperns ledning kunde, med gott resultat och mindre personalåtgång, både effektiviseras och rationaliseras. Under årtiondet anlades grästees på de flesta hålen.

De tidigare inträdesavgifterna för nya medlemmar ersattes 1986 av en registreringsavgift och ett räntefritt lån till klubben från nyföretagande medlemmar. Lånet sattes första året till 8 000 kronor att höjas i takt med KPI, Konsumentprisindex.

1986 brann Östra Ladan ner men återuppgjordes följande år på samma grund. Genom upprustning av Torpet 1988 kunde ändamålsenliga lokaler anordnas för banarbetarna. De gamla kansli lokalerna och shopen omändrades och upprustades och en separat caddiemasterstuga sattes upp.

Medlemstidningen "Off Course" utkom 1988 med sitt första nummer. Tidningen var i många år en viktig informationskälla och en möjlighet för klubbens medlemmar att uttrycka åsikter. "Off Course" gavs ut under 16 år, fram till 2004, då den ersattes med ett elektroniskt nyhetsbrev "On Line Off Course".

1990-talet

Den stora frågan mot slutet av åttiotalet blev kravet på förbättring av lokalerna för kansli, vagnhallar, verkstäder och upprustning av klubbhuset. Bakgrunden var att medan förbättringar som ovan beskrivits på banan

under 80-talet prioriterats hade behovet för kansli, verkstäder och vagnhallar lämnats åsido. Det var nu hög tid för klubben att göra i ordning dessa arbetsplatser. De borde motsvara allmän standard, stödsäkerhet och möta de krav myndigheterna ställde på klubben som arbetsgivare.

Klubbhuset, som senast renoverades 1980, hade slitits och behövde en modernisering och uppfräschning av omklädningsrum, köksinredning mm. Kanslibyggnaden var i dåligt skick beträffande isolering mm. Verkstadslokaler i Västra Ladan uppfyllde inte arbetarskyddsstyrelsens krav och måste förbättras för att klubben skulle kunna sköta maskinunderhållet med egen personal. Vagnhallarna var i dåligt skick och systemet med förvaring och låsning otillfredsställande såväl ur stöld- som försäkringssynpunkt. Även PGA, vars verkställande ledning delades med klubbens intendent, hade behov av lokaler. Ett samarbete med PGA etablerades som innebar att denna organisation skulle kunna bidra med kostnader na.

Efter omfattande utredningar beslöt ett extra allmänt möte på hösten 1990 att utföra en fullständig om- och nybyggnad av kanslihuset, nybyggnad av vagnhall, ombyggnad av verkstadslokaler och upprustning av klubbhusets

omklädningsrum.

1991 anlades som en liten prick över i:et en ny raststuga för förfriskningar mellan 9:e green och 10:e tee. "Café 9:an", har blivit en populär vilopunkt under spelet.

Genom alla dessa investeringar till och med 1992 har de mest trängande behoven tillgodosetts och klubben har nu en bana och anläggningar som torde tillfredsställa alla rimliga krav och som gör den till en av de allra bästa i Stockholmsområdet.

Harry Fakt vår pro mellan åren 1963 - 84 omgiven av David Johnstone och Per Hansson våra pros fram till 2008.

Mångårigt pro på vår klubb, Harry Fakt, avlider 17 augusti 1993. Harry, som blev 73 år gammal, blev pro redan vid 20 års ålder på Kevinge och blev så småningom assistent till Leslie Hickman på Lidingö. Han arbetade inom LGK 1947-51 och från 1957 till sitt fränfalle. Åren 1963 - 1984 var han förste pro på klubben. Harry var också mycket framgångsrik som golfspelare. 1948 var han tillsammans med Arne Werkell från Stockholms GK de första svenskar som deltog i British Open. Året var 1948. Under åren 1951-1955 tävlade Harry på amerikanska procirkusen, dock utan större framgång. Tio gånger under åren 1956 -1968 representerade Harry Sverige i World Cup, vilket innebar att han dessa år var en av de två bästa spelarna i landet.

1993 byggdes övre parkeringsplatsen ut och vi fick ett styrketräningsrum i klubbhuset. Året därpå togs beslut om ombyggnad av klubbhuset och även klubbhusterrasserna byggs om.

Samma år införs vår nuvarande logotyp. Logotypen, klubbens ansikte utåt, har förändrats under årens lopp. Det ursprungliga klubbmärket - det rektangulära med LGK och en klubb i guld på marinblå botten - hade fastställts 1933 när klubben bildades. För att inte förväxlas med Linköpings Golfklubb som också ville hävda rätten till beteckningen LGK ändrades märket 1958 och fick en rund form med Lidingöskeppet.

Under 60-talet "moderniserades" skeppet och fick en rundare form, som inte överensstämde med skeppet i stadens vapen. 1994 så återställs ordningen och klubben fick den logotyp som vi har idag. Klubbens färger fastställdes redan 1938 till gult, grönt och bordeauxrött. Ordföranden hade i England köpt ett parti klubbslipar och golfparaplyer med dessa färger och de godkändes av styrelsen som klubbens färger.

Ordföranden skänkte en klubbhalsduk till alla medlemmar som ställde upp i den förestående klubbmatchen mot

Stockholms Golfklubb med villkor att halsduken skulle bäras under denna match.

Klubbens gamla och nya klubbmärke

1994 beslutas om nya regler för medlemsintagning och en s.k. anhängighetskö införs. Före detta tourspelaren och landslagscoachen Pia Nilsson blir medlem i LGK och börjar skriva "Pias spalt" i Off Course.

1995 konstaterar styrelsen att vår klubb, till skillnad från andra större klubbar, drivs med en begränsad insats av anställd personal. En allt större del av det dagliga arbetet har fått klaras med frivilliga krafter. Mot denna bakgrund beslutar man att kanslifunktionen skall omorganiseras och en tjänst som heltidsanställd klubbchef tillsätts. I överenskommelse med halvtidstjänstgörande intendenten Christer Lindberg, som inför sin pensionering önskar trappa ner, utlyses därför den nya tjänsten i LGK.

I samband med årsskiftet 1995/96 går Christer Lindberg i pension efter 18 år inom LGK. Han hade tidigare under fem år hjälpt Sven Tumba med bl.a. Volvo Open och Tumbatältet. Christer visade sig snart vara en idéspruta och förnyare av stort format. Som exempel kan nämnas hans lyckade idé om att sälja reklam kring hålen.

Till följd av alla dessa motgångar får styrelsen ett tungt arbete med försäkringsfrågor och nya ekonomiska påfrestningar. Genom ett berömvärt arbete av dåvarande ordföranden Bo Boestad, fastighetskommittén m.fl. kommer vi så småningom ur problemen utan alltför stora ekonomiska följdverkningar.

Västra ladan brinner upp

Första året kammade han till styrelsens stora glädje in 72 000 kronor. Efter några år hade han lyckats skära ned medlemsavgifternas andel av intäkterna från 85 till 50 %. Han visade sig ha en stor organisatorisk och drivande förmåga. 1986 erhöll han LGKs förtjänsttecken med plakett.

Två av klubbens framstående trojänare lämnar 1996 styrelsen, Allan Scharp som varit ordförande sedan 1990 och Leif Ledmyr, som varit skattmästare sedan 1985 och Thomas Nilsson anställs som klubbens förste klubbdirektör.

Klubbhusrestaurangen begärs 1997 i konkurs vilket resulterar i stor ekonomisk turbulens för såväl krögaren som för Lidingö Golfklubb.

Försöksverksamhet med s.k. golfvärdar på banan genomförs 1998. Försöket ledde senare till att en Marshalfunktion inrättades.

Lidingö Golfklubb går 1999 in i IT-världen och skaffar sig en egen hemsida: www.lidingogk.se.

Året i övrigt utvecklar sig till att bli ett katastrofernas år eller vad sägs om följande dramatiska händelser, allt under ett och samma år, översvämning i klubbbrummet, västra ladan brinner ner, en tromb drar fram över banan, blixten slår ned i vårt pumphus och skydds nätet mellan 1:a hålet och Kyttingevägen blåser omkull. Inte nog med att klubbens hela maskinpark brann inne utan också alla klubbens arkiverade protokoll och bildarkiv som förvarades där. Mera om dessa händelser finns att läsa under avsnittet om "Banans utveckling från 1926 till idag".

frågan tillsattes och lämnade inför höstmötet 2001 sin slutrapport. I avvaktan på ett slutligt ställningstagande i frågan beslutade styrelsen om en översyn av banans framtida utveckling.

Efter en tragisk olycka, i vilken en medlem förlorar synen på ena ögat, tillsätts en arbetsgrupp för säkerhetsfrågor.

Flera nya åtgärder på banan i säkerhetsskapande syfte genomförs.

Vår golfbana, för övrigt Sveriges första 18-hålsbana, fyllde 75 år 2002. Nya regler för belöningar av medlemmar som gjort stora insatser för klubben beslutas. En Marshalfunktion avsedd att hålla koll på spelet och hjälpa medlemmarna på banan inrättas. Damernas omklädningsrum genomgick en kraftig ansiktslyftning under året och nya fräscha lokaler stod färdiga till säsongstarten 2003.

Klubben firade den 2 augusti 2003 sitt 70-års jubileum med brunch, tävling i fyrmannalag och en efterföljande middag med dans till klubbens egen orkester.

Under hösten fattades beslut om att förstärka klubbens administration genom att på nytt tillsätta en klubbdirektör och den 1 juni 2004 tillträdde Jochum Söderström befattningen.

Under 2004 infördes kategorin "Greenfeemedlemskap", vilken ersatte den tidigare kategorin "Non resident". Vidare tillämpades för första året den nya intagningspolicy för juniorer, som innebär en årlig tilldelning av 16 stycken 1-åriga spelrätter till 16 juniorer, huvudsaklig från åldersgrupperna under 16 år.

Under året fattades också beslut om ändrade regler för medlemslån för spelare under 30 års ålder, vilket bland annat innebar att man, genom årliga inbetalningar enligt en "trappstegsmodell", börjar betala in medlemslån redan som junior.

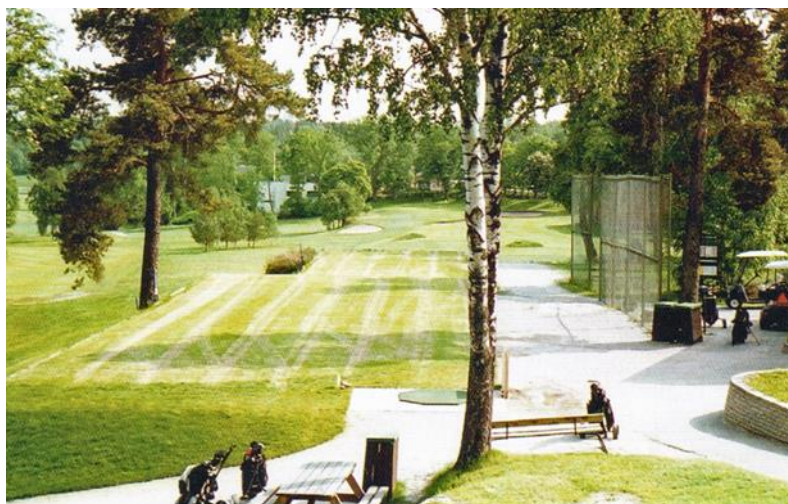
Under 2004 införde hela golfsvrige det nya datasystemet GIT. Det nya syste-

En ny golfklubb, Lidingö Östra GK, bildas samma år för att sondera möjligheterna till ny bana på Elfviks Gård, vilket för delvis är samma markområde som i början av 1960-talet var aktuellt för eventuell flyttning av Lidingö Golfklubb. Planerna får några år senare skrinläggas då Lidingös nya generalplan för området fastställs.

2000-talet

Återuppbyggnaden av den nerbrunna västra ladan slutförs under 2000 vilket medför nya bättre utrymmen för både personal och maskiner. Herrarnas omklädningsrum i klubbhuset byggs om.

Frågan om överlåtbara spelrätter i Lidingö Golfklubb aktualiserades, en medlemsenkät genomfördes och en utredning lades fram. Medlemsmötet beslutade emellertid att bordlägga frågan. En ny arbetsgrupp för spelrätts-

Så här såg 1:a tee ut på 2000-talet.

met underlättade, när väl alla inkörningsproblem var åtgärdade, klubbarnas administrativa arbete och tillhandahåll också många uppskattade nya tjänster åt medlemmarna. Klubbens IT-användning utvecklades även på andra sätt bl.a. genom att medlemstidningen "Off Course" ersattes med ett elektroniskt nyhetsbrev "On Line Off Course" som kom att skickas ut en gång per månad via e-post till medlemmarna och till dem som fanns registrerade i klubbens kö.

Under hösten 2004 togs förnyade kontakter med Lidingö Stad för att undersöka möjligheterna för klubben att få tillgång till ytterligare markområden. Vi behövde på sikt modifiera vår bana bl.a. för att uppnå bättre säkerhet och bättre träningsmöjligheter. Kontakterna var då relativt uppmuntrande.

Vy över 9:ans green med 8:ans green, 5:ans utslagsplats och det karakteristiska vattentornet i fonden, före ombyggnaden av banan.

Banombyggnaden 2006 – 2008

Under våren 2005 fanns konkreta skisser framme på hur en utvidgning av vår bana skulle kunna ske. Vid förnyade kontakter med Lidingö Stad framkom det att vi inte skulle räkna med någon tillgång till ytterligare markområden för att kunna realisera dessa planer. Arbetet inriktades därför på att inom mark som klubben hade i sin ägo, göra förändringar för att uppnå bättre säkerhet för både spelare och allmänheten.

Banarkitekten Peter Chamberlain anlätades för att ta fram förslag på utveckling av banan och träningsområdena. Ett förslag på ombyggnad av banan blev klart under hösten för att presenteras för medlemmarna på det extra medlemsmötet i januari 2006.

På årsmötet den 6 april togs det historiska beslutet att bygga om vår bana i enlighet med det prospekt som styrelsen tagit fram och som presenterades för medlemmarna redan på det extra årsmötet den 19 januari 2006.

En utförlig beskrivning av besluts-gångar och en redovisning av arbetena finns att läsa under "Ombyggnaden av Lidingö Golfklubb's bana 2006 - 2008".

Årsmötet i övrigt blev något turbulent och resulterade i att klubben stod utan ordinarie styrelse under 6 veckor fram till det extrainkallade årsmötet den 17 maj.

Lördagen den 30 september spelades en mycket uppskattad 4-manna tävling, som lockat över 100 startande, med efterföljande lunch. Måndagen den 2 oktober stängdes 9 av banans hål av och entreprenadmaskinerna började forma vår "nya" bana. Vi kom nu att få nöja oss med att spela på 9 hål under de kommande 2 åren.

Den 15 november 2006 hölls ett extra årsmöte med anledning av styrelsens

av verksamhetsomläggningen som beslutades på extra årsmöte 2006.

Ettapp 1 av ombyggnaden avslutades planenligt under augusti 2007 och det ekonomiska utfallet låg strax under budget.

Under året gjordes en grundlig utredning om ett alternativ att införa överlåtbara spelrätter i klubben. En livlig debatt bland medlemmarna på klubbens nya chattsida föregick det extra årsmötet där man beslutade att inte införa spelrätter enligt den av styrelsen framtagna modellen. Årsmötet samlade hela 424 medlemmar samt 199 fullmakter, dvs 623 röster. På mötet beslutades även om ett tilläggsanslag för banombyggnaden på 2,6 Mkr för att bl. a. renovera samtliga fairways och tees i ettapp 2.

På samma möte utsågs David Johnstone, klubbens mångåriga och mycket uppskattade pro, till hedersmedlem i Lidingö Golfklubb.

2008 präglades precis som föregående år av banombyggnaden. De första 9 ombyggda hålen, hål 1 - 4, 9, och 15 - 18, öppnades för spel den 25 juli. Ombyggnaden av ettapp 2, hålen 5 - 8 och 10 - 14, färdigställdes i augusti 2008. Därefter byggdes övningsområdet vid hål 6 och drivingrangen om. Därmed var hela ombyggnaden avslutad och det ekonomiska utfallet blev enligt beslutad budget. Säsongen 2009 kunde så den ombyggda banan öppnas. Detta skedde stegvis, 9 hål 30 april, 13 hål 29 maj och alla 18 hålen 8 juni.

2010-talet

Det extra årsmötet i november 2010 fattade beslut om att öka maximala antalet medlemmar i Lidingö Golfklubb med 50 personer till 1 165.

Åtgärder i och kring klubbhuset hade enligt årsmötesbeslut fått anstå till dess det ekonomiska utfallet av banombyggnaden var känt. Vintern/våren 2011 byggdes klubbhusets övervåning om och vi fick nya, fräscha och ändamålsenliga utrymmen med "hemkänsla" för måltider och samvaro.

Styrelsen hade under flera år försökt få årsmötets godkännande på att flytta in shop och kansli i klubbhuset. "Höstmötet" 2011 gav slutligen klartecken och våren 2012 byggdes klubbhusets bottenvåning om. In flyttade Kansli, Shop och Caddiemasteri och därmed var all verksamhet samlad under ett tak. Parallellt rustades området runt klubbhuset och parkeringsplatserna upp. En ny puttinggreen anlades, terrassen - Ropsten, byggdes om och bergvärme installerades.

På våren och försommaren 2012 blev problemet med våra greener akut. En stor "räddningsinsats" med hjälp från Golf förbundets gräsexperter sattes in.

förslag till överflyttning av verksamhet från Lidingö GK till Lidingö Golfklubb's Fastighets AB (FAB) per 2007-01-01. Den idrottsliga verksamheten som främst utgörs av medlems- tävlings- och köavgifter samt bidrag för idrottslig verksamhet blir kvar i Lidingö GK. All övrig verksamhet läggs nu över i FAB som också köper alla tillgångarna som tillhör driften av LGK.

Verksamhetsåret 2007 präglades av ombyggnaden av banan och golfspelet var begränsat till spel över 9 hål, hål 5 - 8 och hål 10 - 14. Banan stängdes helt den 17 september när ettapp två av ombyggnaden, hål 5 - 8 och 10 - 14, tog vid.

På årsmötet i slutet av mars beslutades om ett tilläggsanslag för banombyggnaden som skulle gå till ytterliga kvalitetshöjande åtgärder vilket bland annat innebar att samtliga kulvertar kunde bytas ut och att drivingrangen samt övningsområdena också genomgick en renovering. Tilläggsanslaget motsvarade det momsavdrag som blev följden

Allt för att rädda den förestående viktiga tävlingen EM för Boys som gick av stapeln under juli månad. Tävlingen blev en succé både arrangörs- och tävlingsmässigt och vår bana fick idel lovord.

Vi kunde med tillfredsställelse konstatera att europaeliten inte "slaktade" vår bana. Vår egen August Vedins vid KM 2010 satta banrekord - 7 birdies, en eagle och en bogey - 62 slag från backtee stod sig med råge.

Invigningen av EM för Boys

Profiler i Lidingö Golfklubb

Torsten Hèrnod

Då Stockholms Golfklubb 1933 flyttade från Sticklingebanan till Kevinge var starka krafter i rörelse för att en ny golfklubb skulle överta Sticklingebanan. Lidingö Golfklubb stiftades därför samma år och dess förste ordförande blev **Torsten Hèrnod**. När Torsten Hèrnod tillfrågades om han ville bli ordförande i den nya klubben svarade han att visst kunde han ställa upp åtminstone under dess första tid. Denna första tid blev ganska lång, i själva verket sjutton år under vilka han med lugn och säker hand förde ordförandeklubban.

Torsten Hèrnod hade en naturlig auktoritet och var därför en utomordentlig ordförande. Han hade ett brinnande intresse för golfporten och hela hans familj deltog med liv och lust i spelet.

1937 blev det uppenbart att ett nytt klubbhus behövdes och genom Hèrnods förbindelser ordnades medel till byggandet av detta, vilket invigdes 1939.

Genom sina nära kontakter med Svenska Handelsbanken och benäget bistånd av Per Hemberg förhandlade han 1945 fram ett avtal innebärande att Lidingö Golfklubb och dess medlemmar förvärvade golfbanan från den Handelsbanken närstående ägaren AB Lidingöstad på mycket förmånliga villkor.

Torsten Hèrnods kapacitet togs även i anspråk för uppgifter inom den centrala golfporten. Han var sålunda ordförande i Svenska Golf förbundet 1939-41.

1961 spelades golfklubbens första stora 72-hålstävling som fick namnet Torsten Hèrnods Minne. En välförtjänt honnör till den ordförande, som betytt så mycket för golfklubbens tillkomst och utveckling.

Gunnar Arenander (1983)

Leslie W Hickman, tränare 1936 -1956

Året var 1936 och styrelsen i Lidingö Golfklubb sökte en ny professional. Man annonserade, bl.a. i engelska tidningar och fick inte mindre än 90-talet svar. Det var god tillgång på engelska proffs på den tiden och populärt att söka sig utomlands.

Efter noggrant studium av de olika kandidaterna valdes **Leslie W Hickman**, assistant pro vid Falsterbo GK. Han var sedan två år gift med en ung skånska med restauranterfarenhet. Hennes familj ägde Strandhotellet och Hotel Villa Astrid i Falsterbo.

Hickman tillträdde våren 1936 och blev vår klubb trogen i inte mindre än 21 år, 21 av klubbens 23 första år. Hickmans eller Less', som vi kallade honom, stil spred sig snabbt bland medlemmarna. Vi pojkar och ungdomar som var med på den tiden beundrade hans korta, snabba sving, som enbart genom sin enkelhet eliminerade en hel del möjliga fel.

Less Hickman var en sympatisk och behaglig person och dessutom en duktig lärare. Han blev därför snart mycket anlitad och lärde väl känna klubbens medlemmar. Han hade gått i den hårda engelska proffsskolan och visste sin plats i klubben. Så småningom påverkades han givetvis av den mer "demokratiska" svenska stilen men höll ändå alltid sin gamla stil som yrkesman.

Det som kanske mest uppskattades hos Less var hans villighet att hjälpa till på olika områden i anslutning till hans uppgifter som tränare och innehavare av shopen. Då det gällde tävlingar, starttider och ansvaret för caddies - en betydelsefull kategori på 30- och början av 40-talet - ställde Less alltid upp så långt hans tid medgav. Och han var inte den som höll på regelbundna arbetstider. Han kom tidigt och gick hem sent vardag som helgdag. Han blev som en hustomte - en fast punkt i det virrvarr

som ofta kan uppstå i en livaktig golfklubb.

Vi som hade förmånen att ha kontakten med Less Hickman under dessa år satte stort värde på hans insatser och hjälpsamhet i olika sammanhang. Hans fru var dessutom en dugande och väl kvalificerad husmor i klubbhuset under åren 1939 -1945 .

Då Hickman lämnade sin tjänst vid LGK och definitivt bosatte sig i Falsterbo, upphörde han med golfverksamheten och ägnade sig i stället åt familjens hotell- och restaurantverksamhet på Strandhotellet och Villa Astrid. Han dog 1964, hans maka 1975, och de efterlämnade tre barn. Den äldste Clarence fortsätter verksamheten på Villa Astrid - Strandhotellet är rivet - samt visar att golfsvingen han fick lära sig av sin pappa fortfarande duger, han är medlem i Falsterbo GK och har-8 i hcp.

Tage Moberg (1983)

Harry Fakt, tränare 1953 -1984

"Häng av dej kavajen, så sätter vi igång!" Det var en majkväll 1947, som jag fick den uppmanningen av **Harry Fakt**. Under pojkåren i Karlstad blev det en hel del bollspelande, dock aldrig golf. Först efter kriget, när vi flyttat till Lidingö, såg jag golfspel på nära håll, och tyckte nog det såg lite segt och oinspirerat ut. En vårsöndag 47 dristade jag mig i alla fall att fälla några berömmande ord till fyra herrar, som drev ut på 14:e hålet (vid gröna stugan).

Efter några korta artighetsfraser säger en av dem: "Om Ni är intresserad av att börja spela, så gå in i shopen och skriv en ansökan, så tar vi hand om den, när vi spelat färdigt". Sagt och gjort. Bara ett par dagar senare kom en anmodan om att betala in årsavgiften 200:- och då var det bara att cykla ut till klubben, stega in i shopen och försynt anförto tre herrar, som jobbade där, att

här kom en ny medlem, som gärna ville att någon visade hur det går till att spela. Som framgår av ingressen, var det Harry Fakt, som genast tog hand om mig och så var det klippt. Harry var nybliven andre instruktör och assistent till Mr. Hickman - förste instruktör sedan 1936 - en mycket kunnig och pliktrogen golfprofessional. Leslie Hickman lämnade klubben efter 21 års tjänst 1956 och hedrades mycket unikt med Patriotiska sällskapets guldmedalj, överlämnad vid en avskedslunch av Åke Pihlgren.

Harry Fakt har med undantag av några år på 50-talet i USA varit klubben trogen. Så länge benen stod bi, var Harry en av Skandinavians bästa proffsspelare, ständigt bland de främsta i de tyvärr fåtaliga tävlingarna och alltid i centrum för publikintresset, icke bara på grund av sitt fina spel, utan även på grund av sitt goda humör och sina obetalbara kommentarer. Bort emot ett dussin gånger blev han uttagen att representera Sverige i golfens World Cup, fick resa och hemföra erfarenheter från golftävlingar i alla världsdelar.

En populär händelse och säkert ett stort ögonblick var, när han 1959 avgjorde AmPro-matchen till pronas fördel efter sarspel mot Rune Karlfelt på sjunde hållet. Hans lagkamrater bar honom på sina axlar från sjunde green till klubbhuset. Harry har jobbat med och fått stil på åtskilliga medlemmars golfspel under årens lopp. Han är, som vi vet, en originell person, kanske inte precis ortodox i sin undervisning, men han har en god blick för elevernas möjligheter och får dem i regel att göra snabba framsteg.

Under de 35 år som gått sedan Harry lärde mig grunderna, har jag spelat mycket golf och läst mycket om golf, men fortfarande tänker jag varje gång jag värmer upp lite grann inför en rond på vad Harry lärde mig den där majkvällen 1947 om grepp och stans, om navet och hjulet o.s.v. och dessutom på hans, som jag uppfattat den, grundfilosofi, att golfspelet skall bygga på teknik, känsla och följsamhet. Är man alltför benägen att demonstrera kroppsstyrka och kraftutlösning finns det andra sporter att ägna sig åt.

Per Ivar Hellgren (1983)

Erik Runfelt

Även om Harry Fakt var vår bästa spelare under 1947, så var *Erik Runfelt* den i särklass bästa amatören i klubben med hcp 3. Hans Thorstensson spelade då några år i Jönköping, och näst bästa Lidingöspelare var några stycken med hcp 7 på listan. Erik Runfelt vann 1947, 54 år gammal, Golförbundets årliga 72-håls slagtävling. Måhända var detta hans sista stora seger över svenska golfeliten och slutet på en enastående karriär. Eftersom oldboysgränsen på

den tiden var 50 år, hade Erik redan då börjat bygga upp en lika enastående samling oldboysmästerskap.

Erik Runfelt var en utomordentligt skicklig golfspelare. Teknisk, lugn och säker. Det var en upplevelse att få spela i en fyrboll tillsammans med honom, om man fick den förmånen, och jag vet att Erik på äldre dagar speciellt gillade den spelformen. Vad han också tyckte om var att skriva om golf. Tillsammans med Sven Olof Blomqvist och Rafael Sundblom från Kevinge startade han 1946 tidskriften "Svensk Golf" och i den skrev han gärna och mycket om detta outtömliga ämne. Än idag träffar man på gamla golfare, som tycker att t.ex. Eriks hålför-hålsreferat av SM-finaler var mästerglida.

Att Erik Runfelt med sin stora auktoritet även skulle ägna sig åt administrativa uppgifter var naturligt. Han var sekreterare i LGK i några omgångar från 1939 t.o.m. 1958. Påföljande år fick klubben sin första heltidsanställda intendent, Dag Sunden-Cullberg, och Erik blev sekreterare i SGF. Nu tror jag att Erik inte riktigt själv kom underfund med hur han skulle balansera sina tre stora intressen, att spela golf, att skriva golf och att administrera golf. Jag tror mig i alla fall veta, att han emellanåt inte var helt tillfredsställd med sin situation.

Måhända kan detta delvis ha berott på att när hans på golfauktoriteten stödda åsikter konfronterades med andra styrelsemedlemmars mera företagsbetonade synsätt, så uppstod ibland komplikationer, som så här i efterhand kan tyckas onödiga.

Per Ivar Hellgren (1983)

Gunnar Arenander

När vi är inne på det administrativa området, så låt oss gå över till *Gunnar Arenander*, som blev medlem i LGK i början av 50-talet. Troligen var han inspirerad av systemen Eva och svågern Sven Lindberg, Munkens och Christers föräldrar, som var medlemmar på 40-talet och spelade flitigt, men sedan flyttade till Göteborg. Gunnar var en energisk, men något kantig spelare, som gick fram som en motorsåg i utslagstävlingarna, speciellt i Höstpo-

kalen, då han hade sommarträningen på Flommen bakom sig. 1968 nådde Gunnar en tätplacering i RM oldboys, som gick på Lidingö och som för övrigt vanns av en annan känd Lidingöspelare, Lennart Bunke, förbundssekreterare 1967-1973.

1959 kom Gunnar Arenander rätt oväntat in i såväl LGK's som SGF's styrelser. I klubbstyrelsen agerade han lika energiskt som på banan, trängde djupt in i de flesta frågor, stora som små, och agerade samtidigt mot bestämda långsiktiga mål. 1967 valdes han till ordförande efter AGA-chefen Gunnar Dalen, men från och med 1971 fick SGF dra fulla nyttan av hans kapacitet. Höjdpunkten under hans fyra år som ordförande var Arnold Palmer-besöket 1968. I raden av ordföranden - jag tänker bl.a. på den myndige norrlänningen HERNOD, som älskade att tala om sippor och konvaljer, den eleganta och vältalige Pihlgren, den korrekta och torrhumoristiske Bratt - får väl Gunnar Arenander benämnas den målmedvetne och arbetsamme.

Per Ivar Hellgren (1983)

Lennart Leinborn

I vårpropagandan 1948 lottades jag mot Bertil Wallenberg och en ny medlem vid namn *Lennart Leinborn*. Min partner var en amerikanare, vars namn jag tyvärr glömt. Det blev många poäng för paret Wallenberg - Leinborn och förklaringen var enkel. Lennart, som var 29 år och tjänstgjorde vid Stockholmspolisens, hade vuxit upp på Lidingö och, som många Lidingögrabbar på 30-talet, burit klubbor och slagit bollar på golfbanan. Sedan blev det handboll och friidrott icke utan framgångar, och när han tog upp golf 1948 gick det rakt framåt, ja så rakt, att han redan samma år vann klubbmästerskapet för herrar.

För att kunna tävla i golf på söndagarna bytte han patrulleringspass med kolleger och fripassen på vardagsförmiddagarna utnyttjade han till att slå bollar på golfbanan timme efter timme. På detta sätt övade han upp sin starka och vältränade kropp till en veritabel slagmaskin. Hans korta spel utvecklades kanske inte på samma sätt, beroende på att han inte hade möjlighet att delta i så många stortävlingar. Hans slagsäkerhet tog emellertid i längden ut sin rätt och han kunde boka in ett flertal mästerskapstecken och landskampssegrar. Tyvärr hade Lennart ibland svårt att tygla sitt humör utanför banan, och detta vållade klubb- och landslagsledningarna bekymmer vid några tillfällen. Att han var en mycket skicklig golfspelare går dock inte att förneka.

Per Ivar Hellgren (1983)

Gustaf Adolf Bielke

Midsommaren 1947 blev en verkligt förnämlig högtid för golfentusiasterna i Stockholm med omgivning. Svenska Mästerskapen för herrar och damer spelades på Lidingöbanan. T.o.m. internationella olympiska kommittén, som sammanträdde i Stockholm, kom ut och tittade på. Många hårda matcher utkämpades, och den 16-åriga *Gustaf Adolf Bielke* från Saltsjöbaden gick sensationellt till finalen, där dock Elis Werkell från Kevinge blev för svår. G.A. gick till finalen även i 1949 års öppna mästerskap på Kevinge, där han dock på nytt stötte på en överman i Hans Thorstensson, som återvänt till LGK efter ett par års bortavaro. Hasse Thorstensson, som var en närspels mästare, lade efter några år praktiskt taget av med golf för att ägna sig åt familj och studier. Han är numera stadsarkitekt i Vaxholm.

G .A. Bielke däremot fortsatte att spela golf på somrarna och allsvensk ishockey på vintrarna. I mitten på 50-talet anställdes han av Hans Schröder och flyttade till LGK från SGK. G.A. tävlade oerhört mycket och framgångsrikt även nere på kontinenten. Liksom Leinborn vann han flera SM och landskamper och även några utländska mästerskap. Självt har jag ett speciellt minne från förbundets 72-hålstävling 1961 på Rya, där jag fick vara med i LGK's lag. G.A. vann på 277 slag, 11 under par och åtskilliga slag före tvåan. Jag tror inte att det är många svenskar som har överträffat det resultatet, om ens någon. Tyvärr drabbades G.A. vid några tillfällen av besvärliga skador och därför har han

GA Bielke och Lennart Leinborn

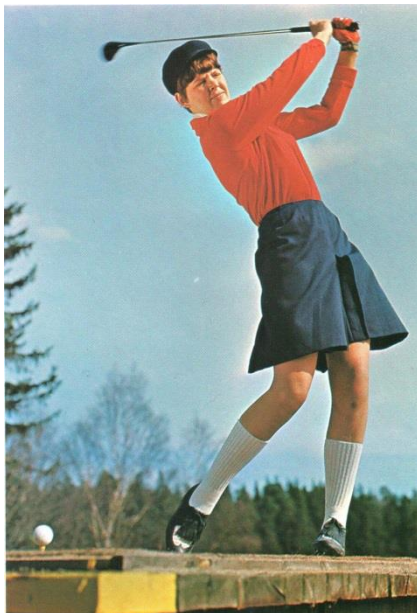
sedan mitten av 60-talet haft svårt att hänga med i konkurrensen. För ett tiotal år sedan lämnade G .A. Lidingö och flyttade med hustru Karin till Helsingborg. Han spelar fortfarande flitigt i Båstad om somrarna och Cannes-Mandelieu på vintrarna. Därnere brukar vi mötas ibland och för något år sedan var jag med i en fyrboll, då

G.A. gjorde sitt andra hole in one på 12:e hålet. Så nog kan han ännu om det kniper.

Per Ivar Hellgren (1983)

Liv Forsell

Från G.A. Bielke är steget inte långt till den mest framgångsrika och internationellt mest kända golfspelare, som fostrats på Lidingöbanan, nämligen *Liv Forsell*.

Jag minns mycket väl från slutet av 50-talet, hur Liv och brodern Kim kom farande som virvelvindar från läroverket för att gå caddies i sina käcka norska tröjor. För Liv var det höjden av lycka, när hon fick dra åt G .A. Hon inspirerades att utveckla det korta distinkta klippet ner på bollen, som är så karakteristiskt för dem båda. Men Liv nöjde sig inte med att gå caddie. 1959 blev Liv medlem på riktigt och spela skulle hon och vinna.

Snart hade hon höjt damdagstanternas pulsfrekvens åtskilligt, och via KM för damer 1961 och JSM 1962 var hon mogen för landslaget 1962 och för sitt första SM 1963. Hennes framgångar därefter är nästan omöjliga att hålla reda på, men de 10 VM-starterna och en semifinalplats och en finalplats i British Ladies måste ändå sättas högst. 1969 lämnade hon Lidingö, flyttade till Falsterbo och gifte sig med tandläkaren Pallo Wollin och kommer säkert att hålla sig kvar bland toppspelarna ännu många år.

Per Ivar Hellgren (1983)

David Johnstone, tränare 1963 -2007.

I början av 1960-talet var golfen fortfarande en relativt ovanlig och exklusiv sport i Sverige och det fanns relativt få svenska instruktörer. Med starka personligheter och skön svengelska blev några brittiska instruktörer stora profiler när de kom hit. En av dem var *David Johnstone* som kom till Lidingö GK 1963 som 3:e pro. Dåvarande 1:e pron på klubben Alec D Kemp, som kände

Davids pappa, träffade David i Skottland och berättade då för honom att det fanns ett ledigt jobb på Lidingö GK.

David föddes 1942 strax intill golfbanan i Tayport strax söder om Dundee i Skottland och kom alltså som 21-åring till Sverige. Davids pappa spelade golf och David lärde sig tidigt, precis som sina 4 syskon, spela golf på Scotsraig Golf Club. Scotsraig Golf Club är för övrigt den 13:e äldsta golfklubben i världen, bildades redan 1817.

David stannade i första vändan bara 1 år på klubben innan han flyttade till Ipswich i Suffolk. Redan ett år senare var han emellertid tillbaka på klubben igen, nu som 2:e pro. Tack vare en stark personlighet och en hemtrevlig svengelsk dialekt blev han snabbt en känd profil som gick hem både i styrelserummet och på drivingrangen.

När Lidingös dåvarande pro Harry Fakt gick i pension 1985 tog David över som headpro, en befattning som han sedan hade till sin pensionering 2007. Det blev hela 43 år som pro på Lidingö golfklubb. David blev 2007 Hedersmedlem i Lidingö Golfklubb.

Efter sin "pensionering" fortsätter emellertid David att arbeta för klubben. Davids kunskaper om golfspelets villkor, hans alltid lika trevliga sätt och hans personkännedom gör honom till ovärderlig del av Caddiemasteriet, älskad av alla inte minst barn och ungdomar.

David är fortfarande en mycket duktig golfspelare och ett ankare i Lidingös duktiga H65-lag.

Anders R & Leif Å (2013)

Anders Runfelt kommer från en genuin golffamilj. Pappan var den legendariske golfprofilen Erik Runfelt, klubbens sekreterare under 20-års tid från 1939. Hans syster Gunilla Skeppstedt också hon mycket duktig golfare och välkänd på klubben. Anders son Erik (Jr) och sonson Jonathan, båda skickliga spelare, är medlemmar i Lidingö Golfklubb.

Anders fick sin första golfklubba när han var 4 år och blev 1940, som 16-åring, medlem i klubben. Han har alltså

varit medlem i hela 73 år.

Anders har suttit i klubbens styrelse under 12 år. Hans verksamhet har, både under styrelseåren men också på senare år, främst legat inom områdena tävlingar och regler. Han har också till helt nyligen varit handicapkommitténs ordförande. Anders stora erfarenhet av och betydande kunskaper i golfspelet, parade med pedagogisk förmåga och

stor villighet att hjälpa till har varit av den största betydelse för klubben.

Han var 1999, tillsammans med klubbkompisen Åke Envang, en av stiftarna till Stiftelsen Svenska Golfmuseet som ligger bakom Svenska Golfmuseet i Landskrona.

Anders som blev Hedersmedlem i Lidingö Golfklubb 2001 har alltid varit en god företrädare för stil och tradition inom golfen och klubben.

Leif Åberg (2013)

Jan Erik Björkström eller Janne Björkis som han kallas i dagligt tal växte upp på Lidingö och började spela golf på klubben redan som junior.

Med sina 22 år i klubbens styrelse (1979-2000), merparten av åren som vice ordförande, är han en av dem som suttit längst i styrelsen i klubbens historia. Under alla dessa år fungerade han dessutom som "arbetande" ordförande i bankommittén. Jan-Erik sågs nämligen mycket ofta arbeta handgripligen på banan och som ledare för en grupp frivilliga medlemmar sågades och röj-

des det i skog och ruffar, främst under ett stort antal vintrar på 80-talet. Jan-Erik Björkström blev 2001 Hedersmedlem i Lidingö Golfklubb.

Jan-Erik har varit drivande vid den förnyelse och förbättring av banan, som skett under de senaste decennierna. Under åren 2006 till 2008 satt han med i Banbyggnadsgruppen som stod bakom genomförandet av den omfattande ombyggnaden av vår bana.

Efter det att han för några år sedan sålde sitt företag och "pensionerade" sig ser man honom så gott som dagligen, från tidig morgon, fortsätta med sitt ideella arbete på banan.

Jan-Erik, handicap 1.7, spelar en enkel, stabil och föredömlig golf helt fri från provsvingar och tidsödande avståndsmätningar. Han har genom åren vunnit ett antal KM i foursome och KM i klassen H45.

Han har genom sin skicklighet som golfspelare och sin personlighet haft ett stort inflytande på klubbens goda utveckling genom åren.

Leif Åberg (2013)

Klubbens ekonomi och gjorda investeringar

Vid tiden för 80-årsjubileet har Golfklubben en fortsatt god ekonomisk ställning. Gjorda investeringar 2006 - 2007 på drygt 40 Mkr har finansierats delvis med upparbetade egna medel dels med extern finansiering i bank. Extern finansiering per 2012-12-31 är c:a 19 Mkr före inbetalningen av årsavgifter och detta beräknas vara ett maximum.

Den långsiktiga planen tillika budget baseras på ett driftsresultat på noll per verksamhetsår. Denna kalkyl innehåller avskrivningar på c:a 2,6 Mkr per år och planerade investeringar ligger på 1,0 Mkr. Det innebär en möjlig årlig amortering på 1,5 Mkr och därmed skall klubben ha löst alla externa lån eftersom längst 15 år. Detta under förutsättning att gällande nivåer på årsavgifter bibehålls, nivåer som för övrigt är relativt låga jämfört med likvärdiga Stockholmsklubbar.

Lidingö Golfklubbs medlemmar kan alltså glädja sig åt att höra till en klubb som i motsats till många andra har en sund ekonomi och en solid ställning. Klubben äger nämligen helt sin bana med ca 600 000 m² mark, ett modernt nyligen ombyggt klubbhus, ekonomibyggnader och en ändamålsenlig maskinpark, allt med en hanterbar skuldbelastning.

Så har det emellertid inte alltid varit. Tvärtom har ofta perioder med mycket ansträngd ekonomi förekommit. Hur kan det då komma sig att den nuvarande ställningen är så god? Jo, det har klubben främst att tacka de män som under de första dussin åren i klubbens historia gjorde sådana framsynta dispositioner som den nuvarande generatio-

nen av golfare nu kan njuta frukterna av. Först skall nämnas direktörerna Torsten Hérnod och Per Hemberg samt stor generositet från Svenska Handelsbankens och Svenska Cellulosebolagets sida liksom från många enskilda medlemmar i klubben.

Av intresse för dagens medlemmar kan säkert vara huvuddragen av klubbens ekonomiska historia och om hur bana och klubbhus kunnat finansieras.

Startåren

Den ursprungliga golfbanan som Lidingö Golfklubb fick överta 1933 då Stockholms Golfklubb flyttade till Kevinge ägdes av dåvarande AB Lidingöstad - ett av Handelsbanken genom Lidingö Tomtaktiebolag ägt bolag.

Anläggandet av banan påbörjades 1925 och den kunde tas i bruk i augusti 1926. År 1927 var 18-hålsbanan utbyggd. AB Lidingöstad och Lidingö Tomt AB hade då lagt ner minst 250 000 kronor, ca 6,8 Mkr i 2013 års penningvärde, en post som bolagen skrivit bort.

Enligt ett arrendeavtal av 6 maj 1933 som sedan skrevs om i december 1937 fick Golfklubben arrendera golfbanan till utgång av 1965.

Någon arrendeavgift skulle inte betalas för tiden före 1941 och därefter med högst 17 500 kronor/år. Klubben var dock skyldig att "intill 1 januari 1941 för banans förbättring nedlägga minst 25 000 kronor samt att genom underhåll hålla banan i fullgott skick". Dessutom fick klubben enligt avtalet option intill den 1 januari 1950 att inköpa banan för 400 000 kronor.

Klubblokal var det ju också nödvändigt att ha. Den första tiden huserade klubben i den gamla Zetterbergskas villan, som Stockholms Golfklubb inrett till klubbhus och som klubben fick hyra till den 31 oktober 1938 mot en årlig hyra av 2 600 kronor. Bottenvåningen rymde klubbbrum, matsal och kök samt bostad för tränaren och i våningen en trappa upp fanns omklädningsrum med dusch för herrar och damer.

Ekonomi var de första åren synnerligen skral. Medlemsavgiften var i början 100 kronor. Antalet medlemmar som 1934 var 79 hade 1937 stigit till 142. Förutom de begränsade inkomsterna från medlemsavgiften levde klubben på välvilliga gåvor från flera medlemmar. För övrigt fick klubben ett bidrag från Lidingö Stad på 3 000 kronor och ett räntefritt lån från staden på 5 000 kronor, som kunde slutföras först 1949. Handelsbanken ställde vidare upp som långivare och dessutom fick klubben utan hyra utnyttja utrymmen för förråd mm. i en av ladorna vid Sticklinge. Dessutom utfördes all bokföring, en del tillsyn samt mycket arbete på banan av Lidingö Tomt AB:s personal utan ersättning.

Nytt klubbhus

Under år 1937 gjorde sig behovet av ett modernt klubbhus allt mer gällande. Då risk fanns att det gamla klubbhuset inte skulle få hyras längre än till den 31 oktober 1938 hade frågan blivit akut.

I december 1937 beslöt årsmötet att uppföra ett nytt klubbhus. Ett nytt bolag, Sticklinge Klubbhus Aktiebolag med ett aktiekapital av 20 000 kronor som tecknades av AB Lidingöstad, d.v.s. i rea-

Bild från det nybyggda klubbhuset. Efter den svenska flaggan på berget har många golfspelare bedömt vindens riktning och styrka.

liteten Handelsbanken, bildades. Klubbhusbolaget köpte 1938 från sitt moderbolag en tomt om 8 186 m² och där uppfördes det nya klubbhuset med "Grindstuga" dvs. shop mm.

Finansieringen skedde, förutom genom ett tillskott från medlemmar av minst 15 000 kronor, med ett räntefritt lån från Svenska Cellulosaaktiebolaget om 35 000 kronor samt lån från Svenska Handelsbanken ursprungligen uppgående till 125 000 kronor och 1939 utökat till 140 000 kronor. Detta lån skulle från 1939 amorteras med 2 000 kronor/år och löpa med 3 % ränta. Totalt fick man således ihop 190 000 kronor. Av dessa avsågs 35 000 kronor att disponeras för golfbanans istandsättande och för nödvändiga maskiner. Investeringen för själva klubbhuset exklusive tomt uppgick till 142 000 kronor eller i 2013 års penningvärde ca 4,0 Mkr.

Golfklubben träffade samtidigt ett arrendavtal med Klubbhusbolaget enligt vilket klubben skulle stå för underhåll och skötsel av byggnaden samt dessutom till bolaget erlagga ett arrende motsvarande bolagets samtliga årliga utgifter för räntor, amorteringar, försäkringar och inklusive 2 % avskrivningar.

Investeringen för klubbhuset uppgick till 142 000 kronor. Häri ingick då icke tomtköpet 20 000 kronor som klubbhusbolaget betalade med aktiekapitalet. För maskinköp disponerades 10 000 kronor och för förbättringsarbeten på banan ca 18 000 kronor. Dessutom stod AB Lidingöstad för kostnaderna för bevaknings anordningar med 5 000 kronor. Tillsammans med klubbens egna investeringar om ca 25 000 kronor som bokförts som skuld till Klubbhusbolaget hade därför till 1940 i bolagets böcker aktiverats en total investering av 185 000 kronor, ett med hänsyn till dåtida penningvärde betydande belopp och som i 2013 års penningvärde ungefär motsvarar 5 miljoner kronor.

Lägenhet för tränaren

1938 års klubbhus utgjordes av den gamla huvuddelen av nuvarande klubbhus. På övre planet fanns sällskapsrummen och huvudmatsal ungefär som nu. Dessutom fanns i nordvästra hörnet en tvårumslägenhet för tränaren, Mr. Hickman, vars hustru stod

för restauranten. Totalytan i övre planet var ca 270 m² och i nedre planet ca 180 m² eller totalt 450 m². I nedre planet fanns på baksidan av byggnaden pannrum och kökskällare och på framsidan där nu Caddiemasteri och Shop ligger var omklädningsrum, duschar och toaletter för herrar och damer inrymda. Herrarna disponerade totalt 70 m² i västra delen med 100 skåpplatser och damerna 35 m² närmast kapprummet med 50 skåpplatser. Samtidigt byggdes den första delen av den tidigare Caddiemasteri/Shop-byggnaden runt om ett befintligt gammalt pumphus. I den nya "Grindstugan" inrymdes butik och verkstad för tränaren om 23 m² och ett förvaringsrum för klubbor om 17 m² - totalt tillsammans med pumphuset 55 m².

Det nya klubbhuset fungerade väl men tillväxten av medlemmar gick snabbt och antalet hade 1942 vuxit till 250. Man beslöt därför att under vintern 1943 göra en första utbyggnad av herrarnas omklädningsrum med en förlängning av husets bottenvåning i nordlig riktning, ytan ökades med 35 m². Kostnaden ca 8 000 kronor täcktes av nytt banklån på 6 000 kronor. Bostadslägenheten ändrades 1944 till ett styrelserum respektive kontorsrum för restaurangen.

Banköpet & rekonstruktion 1943-45

De förpliktelser beträffande bana och klubbhus som klubben åtagit sig i arrende- och hyreskontrakten av år 1937 kunde den inte uppfylla. Till och med 1943 hade klubben varken kunnat betala arrende för marken eller sådan hyra till Klubbhusbolaget att detta bolag kunde betala vare sig amortering eller ränta på sitt fastighetslån. De investeringar för förbättringar av banan och inköp av maskiner som klubben gjort och som hade aktiverats kunde betraktas som en fiktiv tillgång då de hos Klubbhusbolaget bokförts som lån till klubben med ett belopp som 1943 hade vuxit till 31 000 kronor, eller ca 600 000 kronor i 2013 års penningvärde.

Det hade alltså blivit nödvändigt att göra något för att sanera klubbens finanser och rekonstruera Klubbhusaktiebolaget.

Genom välvilligt tillmötesgående från Svenska Handelsbanken främst genom

bankdirektör Ernfrid Browaldh och från Svenska Cellulosabolaget kunde Torsten Hérnod och Per Hemberg nå en för klubben och dess medlemmar synnerligen förmånlig uppgörelse.

Huvuddragen var följande:

Sticklinge Klubbhus Aktiebolag köpte per 31 december 1943 från Fastighetsaktiebolaget Norra Lidingö (tidigare AB Lidingöstad) hela golfbaneområdet om ca 636 000 m² för 275 000 kronor (ca 5,4 miljoner i 2013 års penningvärde) mot att köparen övertog säljarens lika stora lån hos Svenska Handelsbanken.

Klubbhusbolaget blev därmed tillsammans med sitt tidigare lån om 140 000 kronor för klubbhusbygget och tillägget 6 000 kronor för utbyggnaden skyldig Handelsbanken 421 000 kronor samt hade kvar sin gamla skuld till Svenska Cellulosa AB om 35 000 kronor. Mot dessa skulder av 456 000 kronor jämte aktiekapitalet 20 000 kronor eller totalt 476 000 kronor svarade följande tillgångar i bolaget:

Klubbhus	168 000
Golfbanan	275 000
Fordran hos Golfklubben	31 000
Likvida medel	2 000
	476 000

Samtliga aktier i Klubbhusbolaget på nominellt 20 000 kronor ägdes i realiteten av banken. Klubben och enskilda klubbmedlemmar erbjöds nu 1945 att för 80 000 kronor köpa alla aktierna i Sticklinge Klubbhus Aktiebolag. Aktielikviden 80 000 kronor användes till att öka aktiekapitalet till 100 000 kronor. Klubben fick köpa nominellt 55 000 kronor (55 %) för 35 000 kronor dvs. med en rabatt av 20 000 kronor och klubbmedlemmarna resterande 45 % till pari.

Handelsbanken och Cellulosabolaget efterskänkte därefter av sin fordran hos bolaget respektive 121 000 kronor och 35 000 kronor eller sammanlagt 156 000 kronor. Tillsammans med aktielikviden 80 000 kronor fick därför bolaget 236 000 kronor som användes för nedskrivningar, avbetalningar på lån samt efterskänkande av bolagets fordran på klubben med 31 000 kronor.

Klubben och dess medlemmar hade därmed förvärvat samtliga tillgångar i bana och klubbhus som före rekonstruktionen var bokförda i 475 000 kronor. Betalningen för detta var 274 000 kronor, varav 80 000 kronor i nya aktier minus 31 000 kronor i efterskänkt fordran eller netto 49 000 kronor jämte bolagets kvarstående långfristiga lån å 225 000 kronor att avbetalas på 40 år med en fast ränta på 3 %. För klubbens andel av aktieteckningen, 35 000 kronor, beviljade Handelsbanken dessutom ett räntefritt lån som återbetalades på fem år 1945-1949.

Förutom bolagets fasta tillgångar ägde klubben själv direkt de lösa inventarierna i form av inredning och maskiner och som 1945 i böckerna kunnat skrivas ned till 16 000 kronor.

Man måste onekligen konstatera att klubbens ledande män Hèmod och Hemberg lyckades förmå Handelsbanken till en uppgörelse som lade grunden till den stabila ekonomi som klubben vid 80-års firandet nu kan glädja sig åt.

Efter rekonstruktionen ägde klubben alltså 55 % och enskilda medlemmar 45 % av aktierna i klubbhusbolaget. Under de följande åren har klubben successivt och särskilt åren 1961 och 1964 genom inköp till pari och gåvor förvärvat medlemmarnas alla aktier så att klubben vid 80-årsjubileet nu äger 100 % av bolagets aktier. Bolaget ändrade för övrigt 1953 sitt namn till det nuvarande Lidingö Golfklubbs Fastighets Aktiebolag.

Lugnare period

Efter rekonstruktionen 1945 inträdde en lugnare period utan några större investeringar i klubbhus och bana. Smärre förbättringsarbeten på banan och sedvanligt underhåll och renovering av byggnaderna skedde givetvis men kostnaderna kunde inrymmas inom ramen för de årligen budgeterade. I och med Åke Pihlgrens tillträde som ordförande 1952 inträdde ett nytt skede.

Planer på nya tre hål utarbetades liksom en om- och tillbyggnad av klubbhuset.

Vad banan beträffar beslöt styrelsen i april 1953 dels bygga två helt nya hål, dels genom förändringar och förlängningar anlägga ytterligare ett hål. Kostnaden uppgick till 55 000 kronor för de förberedande arbetena som kom att slutföras 1953 och 1954. Längre än så drevs inte arbetet. Brist på medel satte stopp. Det skulle dröja till in på 60-talet innan de nya hålen blev klara. Sommaren 1953 installerades dessutom en ny pumpanläggning.

För byggnaderna var planerna till att börja med mer grandiosa. Arkitekt Birch-Lindgren hade 1953 utarbetat och demonstrerat ett förslag på ett nytt ombyggt klubbhus om inte mindre än 1 560 m² - en högfjällshotellliknande anläggning. Detta skulle ha inneburit en tredubbling av det gamla klubbhuset på 450 m² och det kan jämföras med det nuvarande utbyggda klubbhusets totalyta om 1 000 m². Kostnaderna beräknades av arkitekten till 360 000 kronor. Det är att anta, att arkitektuppskattningen av kostnaderna då liksom senare var föga realistisk och att den dubbla summan kanske bättre skulle ha svarat mot verkligheten. I så fall

skulle beloppet i 2013 års penningvärde snarast motsvara storleksordningen 10 Mkr. I projektet ingick också en tillbyggnad av shopbyggnaden.

Extra bolagsstämma

För finansiering av allt detta beslöt styrelsen i oktober 1953 att föreslå en extra bolagsstämma i klubbhusaktiebolaget där beslut skulle fattas om att utöka aktiekapitalet med 100 000 kronor genom nyteckning. Därutöver förutsattes att ett nytt inteckningslån om 150 000 kronor skulle läggas upp och ett tomtområde säljas för 90 000 kronor varigenom totalt 340 000 kronor beräknades inflyta.

Under 1954 fann man att utbyggnadsprojektet var allt för stort och då dessutom tomtförsäljningen genom Lidingö Stads inställning inte kunde fullföljas hade klubbens och bolagets ekonomiska ställning försämrats. Man beslöt därför i oktober 1954 att annullera ökningen av aktiekapitalet. Den redan inbetalade delen av aktieteckningen 25 000 kronor omvandlades till ett reverslån till bolaget. Ombyggnadsprojektet bantades ner till en tillbyggnad av shopen och en utbyggnad av omklädningsrummen. Denna fick formen av en förlängning och breddning av 1942 års utbyggnad med ca 55 m² åt norr enligt av ingenjör Stellan Hallström upprättade ritningar. Utbyggnaden blev klar 1955 och innebar även förändringar av duschar och toaletter och i samband därmed viss utvidgning av damernas omklädningsrum.

Totalkostnaden uppgick till 54 000 kronor för klubbhuset och 24 000 kronor för shopen. Renovering och nymöblering av matsal och sällskapsutrymmen krävde därutöver 18 000 kronor. Dessutom ordnades 1955 en avslutning till stadens vattennät vid Kyttिंगevägen och iordningställande av den övre parkeringsplatsen för sammanlagt 9 000 kronor.

Redan 1956 fann man att utvidgningen av shopbyggnaden för vagnar och klubbor inte var tillräcklig, varför den första fristående vagnhallen tillkom. Kostnaden var 19 000 kronor. Totalt investerades därför under dessa år i tillbyggnader och anläggningar ca 125 000 kronor. Av detta aktiverades 69 000 kronor i Fastighetsbolaget. Finansieringen ordnades med ett nytt inteckningslån om 72 000 kronor jämte det tidigare omnämnda omvandlade aktieteckningen till reverslån från medlemmarna om 25 000 kronor. Resten togs från de löpande driftskostnaderna.

Därefter inträdde åter en lugnare period i klubbens utveckling utan några större investeringar förrän på 60-talet.

1960-talets investeringar

De nya hålen visade sig kräva betydligt mera arbete, tid och pengar än som

ursprungligen förutsetts. Investeringarna under åren 1959-63 uppgick till 100 000 kronor. Först i augusti 1963 kunde de tas i bruk för att från 1964 ingå i ordinarie banan.

Vad byggnaderna beträffar gjordes 1960 den första tillbyggnaden till den 1956 byggda friliggande vagnhallen för 12 000 kronor. Vagnhallarna tillbyggdes ytterligare 1962 och 1964.

Under slutet av 1962 och början av 1963 hade styrelsen att ta ställning till hur det trängande behovet av större utrymmen i både damernas och herrarnas omklädningsrum skulle lösas. Kansli lokaler borde sammanföras och sammanträdesrum inrättas.

Flera alternativa lösningar diskuterades. Det som styrelsen fann mest tilltalande innebar att en byggnad uppfördes utmed muren mellan shopbyggnaden och klubbhuset. Här skulle inrymmas administrationslokaler för VD, kansli och shop och i en våning ovanför omklädningsrum för herrar och damer. Samtidigt skulle en bodega inrättas i damernas gamla omklädningsrum och juniorerna få disponera shopen. Kostnaderna beräknades till 450 000 kronor och förslaget föll därför.

Mindre utbyggnad

I stället kom 1963 en något mindre utbyggnad till utförande. Herrarnas omklädningsrum förlängdes med 6 m eller 55 m². Härigenom ökades antalet platser från 275 till 400 och bastu tillkom. Damerna fick sitt utrymme ökat från 79 till 116 platser genom att man tog över en del av herrarnas tidigare utrymme. Nya kansli lokaler för intendent och kansli byggdes till i nordöstra hörnet av shopbyggnaden med 31 m² och kontorsrummet innanför matsalen på övre planet inreddes till klubbрум. Investeringsbeloppet uppgick till 92 000 kronor.

För att finansiera dessa investeringar och de tidigare omnämnda kostnaderna för banomläggningen upptog Fastighetsaktiebolaget 1963 ett 15-årigt inteckningslån i Handelsbanken om 150 000 kronor.

Banomläggningen 1964-1965

År 1964 inträdde ett nytt läge av stor vikt för klubbens ekonomi. Fastighetsbolaget sålde 1964 i mars 42 600 m² mark på banans sydligaste del till Lidingö stad för 300 000 kronor. Pengarna användes i första hand till inlösen av 1963 års inteckningslån.

Men nya investeringar blev omedelbart aktuella. En drivingrange anordnades 1964 för 14 000 kronor och omändringar på banan i samband med markförsäljningen krävde 45 000 kronor. Beslut fattades om en bevattningsanläggning som kostade 138 000 kronor. Renoveringar 1965 i klubbhus och shop utöver normalt underhåll drog 36 000 kronor.

En utsiktsaltan på berget bakom klubbhuset ritad av arkitekterna Gösta Wiinan och Jan de Bourg Wetterlund beräknades kosta 30 000 kronor, men kom ej till utförande. En mindre investering på 10 000 kronor i en bostadsrättslägenhet för caddiemastern skulle dock i den yttersta av dessa dagar visa sig nog så betydelsefull.

Alltnog - alla dessa investeringar och planer visade sig bli för mycket för klubbens ekonomi som trots försäljningsintäkterna för marken återigen blev synnerligen ansträngd och klubben kom i betalningssvårigheter. Lösningen blev en vädjan till medlemmarna som biträdde fastighetsbolaget med reverslån på sammanlagt 136 000 kronor.

Avsikten var nu att undvika större investeringar och att inrikta arbetet på underhåll och successiva markförbättringar. Ett akut problem återstod emellertid och det var avloppsfrågan från klubbhuset som alltsedan början varit provisoriskt löst. Styrelsen beslöt därför 1966 om en ny avloppsanläggning som kom till utförande 1967 och kostade 135 000 kronor.

Finansieringen ordnades med nytt inteckningslån hos Svenska Livförsäkrings AB på 200 000 kronor. Sedan 36 000 kronor av medlemmarnas reverslån inlöstes hade Fastighetsbolaget vid 1967 års utgång en kvarstående långfristig skuldbörda på 505 000 kronor.

Skuldsanering 1967-77

Målsättningen för styrelsen under tioårsperioden 1967-77 var att reducera skuldbördan och att inte göra några större investeringar. Sedvanliga underhållsarbeten och ersättningsanskaffningar för maskinparken och inventarier skulle finansieras av de löpande intäkterna som även skulle räcka till att ge klubben en god handlingsberedskap i form av tillräcklig likviditet.

Detta program genomfördes också med ett undantag - vattenförsörjningen behövde säkras. Tillgången på vatten hade under vissa torrår varit kritisk för bevattningsanläggningen och dessutom dyrbar då vatten måst köpas från stadens ledningar. En damm- och pumpanläggning anordnades därför år 1974 vid 2:a green. Avsikten var att grundvattnet därigenom skulle kunna tas tillvara på ett bättre sätt och klubben bli självförsörjande med vatten. Kostnaden, 123 000 kronor, finansierades med ett nytt inteckningslån på 100 000 kronor.

Under 1971 omlades de långfristiga lånen och de kvarvarande icke amorterade beloppen av 1955 och 1967 års inteckningslån ersattes med ett nytt 40-årigt annuitetslån i Sigab varigenom en total lägre räntekostnad erhöles. Under perioden inlöstes eller efterskänktes också medlemmarnas reverslån så att

den totala långa skuldbördan 1977 nedbringats till ca 340 000 kronor.

Under perioden 1968-77 hade samtidigt banan genom ökat underhåll förbättrats och maskinparken moderniserats för över 300 000 kronor. Ett gott utgångsläge hade därmed åstadkommits för att möjliggöra en förnyelse av klubbhuset.

Förnyelse 1978-80

Det var inte endast konsolideringssträvandena som var orsaken till den låga investeringsaktiviteten under 70-talet. Under mitten av årtiondet rådde stor osäkerhet om banan skulle få vara kvar på sin nuvarande plats eller måste flyttas på grund av kommunens planer på ny bebyggelse i Sticklinge och därmed följande omläggningar av vägar. Först i oktober 1977 erhöles besked från kommunen att någon flyttning inte skulle bli aktuell.

Vägbyggen och den ökade trafiken till Sticklingeområdet medförde dock att det gamla 11:e korthålet måste offras. Också 2:a green var i farozonen. Ett nytt korthål, nuvarande 16:e, måste därför anläggas liksom en alternativ green för 2:an.

Kostnaderna för denna banomläggning 1978-79 uppgick till 300 000 kronor. För intrånget betalade kommunen ett bidrag av 160 000 kronor och ytterligare 100 000 kronor erhöles från entreprenören för Sticklinge, ABV, för rätten att placera schaktmassor där nuvarande 13:e green och 14:e tee ligger.

Kanslihuset omändrades 1978 så att shopen flyttades till gamla A-vagnhallen. I gamla shopen skapades därefter utrymmen för tränare och tävlingskommitté. Vagnhallarna utökades och taken plåttäcktes. Det gjordes även en allmän upprustning av kanslibyggnaden samt av banpersonalens omklädningsrum. En viss ombyggnad av köket i klubbhuset med övergång till självservering blev ofrånkomlig och utfördes 1977. Trots att klubben tillfördes värden i storleksordningen 100 000 kronor genom storartad generositet från enskilda medlemmar och företag blev den egna investeringen i byggnadsarbeten åren 1978-79 140 000 kronor, en summa som självfinansierades.

Klubbhuset byggs om 1980

Efter 40 års tjänst var det 1938 byggda klubbhuset under slutet av 70-talet starkt förslitet.

Redan 1973 hade medlemmar skriftligen föreslagit styrelsen en ombyggnad av huset och anläggande av mindre pool. Klubbens ekonomiska ställning tillät emellertid inte detta utan pengarna satsades i stället på förbättring av banan.

Sedan beskedet kommit att klubben skulle bli kvar på sin nuvarande plats beslöt styrelsen att under 1978 aktualisera planerna på en ombyggnad av

klubbhuset. En byggnadskommitté under ledning av arkitekt Jan Wetterlund, ordförande i klubbkommittén, utarbetade ett programförslag. Medlemmarna bereddes tillfälle att både på höstmötet 1978 och på ett särskilt seminarium i januari 1979 diskutera förslaget och framföra synpunkter. Ett genomarbetat förslag förelades vårmötet 1979 som beslöt att utföra ombyggnaden. Detta innebar i huvudsak en tillbyggnad på baksidan av det gamla huset med 350 m² och en omfattande ombyggnad av den gamla huskroppen.

Arkitektuppskattningen av kostnaden var vid detta tillfälle ca 2,3 Mkr, ett belopp som skulle visa sig alldeles otillräckligt. Redan på vårmötet 1979 uttryckte också flera medlemmar farhågor för detta. En byggkommitté utsågs med uppdrag att genomföra projektering, upphandling och finansiering av ombyggnaden.

Bygget komplicerades av att förespeglad byggnadstillstånd inte erhöles för byggstart hösten 1979 utan först per den 1/10 1980. Tidsförskjutningen ansågs medföra betydande merkostnader.

Den utsedda generalentreprenören, Skårmans Byggnads AB, lyckades emellertid, genom att skaffa arbetskraft från Värmland och bostäder åt denna, förhandla fram tillstånd om byggstart per den 15/3 1980.

Arkitekt för byggnaden var Jan de Bourg Wetterlund. När färdiga produktionshandlingar utarbetats av konsulter för konstruktion, VVS, el och kök samt anbud på underentreprenader inkommit visade sig kostnaderna bli väsentligt högre och helt avvikande från konsulternas tidigare beräkningar. De viktigaste skillnaderna sammanhängde med oundvikliga myndighetskrav. Sålunda hade tillkommit krav på en värmeåtervinningsanläggning med styr- och reglerfunktioner. Detta förde med sig en betydlig utökning av fläkttrummet, som i sin tur krävde förstärkta konstruktioner i byggnaden.

Den befintliga byggnadens kondition befanns vara sämre än beräknat och krävde tilläggsisolering, takarbeten och andra arbetsmoment. Köksinredningen beräknades även nu bli betydligt dyrare.

Byggnadens dåliga skick visade sig också i att elinstallation och värme var bristfällig och farlig, ventilation och isolering undermålig och restaurangköket utdömt.

Nödvändiga utrymmen i restaurangkök, personal- och ekonomilokaler kunde inte tillgodoses utan en tillbyggnad. Totalytan ökades därför med 350 m² från 650 m² till 1 000 m² eller med 54 %.

Ett nytt hus

Därigenom erhöles ett fullständigt nytt hus, där endast den gamla stommen bevarades. Genom tillbyggnaden fick man alltså ett fungerande restauranterkök med personalutrymmen, nytt omklädningsrum på 110 m² för damerna, nya våtutrymmen med duschar och bastu för både damer och herrar samt ett separat nytt klubbрум jämte styrelse- och kommittérum. Det nya bestod inte bara av själva tillbyggnaden. Det var fråga om en totalrenovering med nya tak, nya ytskikt inom- och utomhus, nya installationer för el, värme, luftväxling och värmeåtervinning, nya våtutrymmen, nya omklädningsrum och ny inredning.

Eftersom man nu fått ett praktiskt taget helt nytt hus väcktes även frågan om detta inte kunde ha åstadkommits billigare genom rivning och hel nybyggnad. En utredning visade, att en sådan skulle ha blivit avsevärt dyrare förutom de ytterligare olägenheter som en rivning skulle ha förorsakat med tidsutdräkt, ökad projektering och svårigheter att erhålla erforderliga tillstånd.

Medlemmarna fick vid vårmötet i maj 1980 en omfattande redogörelse om klubbhusombyggnaden och att kostnaderna skulle bli väsentligt högre än tidigare angivits. Med hänsyn till tidigare erfarenheter ville styrelsen vid detta tillfälle inte ange någon ny siffra men ett slutbelopp omkring 5 Mkr indikerades som möjligt.

Eftersom det på grund av det vägrade byggnadstillståndet inte blev möjligt att bygga på vintern 1980 utan bygget måste utsträckas över sommaren förorsakades medlemmarna stora olägenheter denna spelsäsong med provisoriska omklädningsrum i baracker och en provisorisk restauranter. Detta medförde ytterligare kostnader. Vidare avled sommaren 1980 plötsligt och oväntat chefen för generalentreprenören, klubbens tidigare ordförande Ingvar Skårman, vilket förhållande även bidrog till ytterligare försening och kostnadsökning. Dessutom tillkom i övrigt en allmän arbetskonflikt under våren och en period av otjänligt väder med skyfall vid ett känsligt byggnadsskede som förorsakade vattensador. Byggnaden var därför klar för kontrollbesiktning först i slutet av november 1980 och kunde tas i bruk på nyåret 1981. Slutkostnaden för ombyggnaden kom, sedan ett betydande momsbelopp återvunnits, att uppgå till 5,27 Mkr inklusive ordnande av omgivningarna med asfaltering och belysning av parkeringsplats mm eller ca 16,5 Mkr i 2013 års penningvärde.

Av investeringen beräknas 3 624 000 kronor ha gått till ny- och ombyggnad medan återstoden av 1,6 Mkr hänförs till reparationer och underhåll.

Det förstnämnda beloppet bokfördes i fastighetsbolagets böcker som anläggningstillgång medan ca 1,2 Mkr av reparationskostnaderna balanserades som pågående reparationer i klubbhus.

För finansieringen lade fastighetsbolaget till att börja med upp ett byggnadskreditiv i PK-banken om 3,6 Mkr. Klubben hade vidare redan 1979 beslutat om ett reverssystem från medlemmarna i huvudsak innebärande en förskottsinbetalning av framtida medlemsavgifter att avskrivas över en 15-årsperiod. Här hade vid slutet av 1981 influtit netto 1,6 Mkr som togs i anspråk för bygginvesteringen. Byggnadskreditivet avlyftes 1981 till del med ett långfristigt amorteringslån från Trygg-Hansa om 2 Mkr och under 1982 med ca 600 000 kronor från löpande rörelsemedel varigenom kvarstående kreditiv vid 1982 års utgång kunde nedbringas till 1 Mkr.

1980-talet

Investeringarna under detta årtionde riktades i första hand till förbättringar av banan. Under årtiondet anlades grästees på de flesta hålen. Den kanske viktigaste banförbättrande åtgärden var investeringen i en modern automatisk fairwaybevattning till en kostnad av 1,36 Mkr. En annan viktig förutsättning för kvalitetshöjningen av banan var också den betydande nyskaffningen av maskiner.

1986 brann Östra Ladan ner men återuppbyggdes följande år på samma grund. Personalutrymmena för banarbetarna var länge dåligt tillgodosedda och undermåliga. Genom upprustning av Torpet 1988 kunde ändamålsenliga lokaler anordnas för dem. De gamla kansli-lokalerna och shopen omändrades och upprustades och en separat caddiemasterstuga sattes upp.

Finansieringen av alla dessa åtgärder skedde till stor del genom att de tidigare inträdesavgifterna för nya medlemmar ersattes av en registreringsavgift och ett räntefritt lån till klubben, att återbetalas vid utträde, från nytilträdande medlemmar. Lånet sattes 1986 som var första året till 8 000 kronor att höjas i takt med KPI. Medlemslånet 2013 är på 30 000 kronor. Vidare utgavs under tre år 1986-88 en förskottsavgift på 300 kronor/år för alla seniormedlemmar att återbetalas som medlemsrabatt under åren 1991-93. Härigenom fick klubben en likviditetsförstärkning som minskade lånebehovet för anläggningskostnaderna. Många medlemmar efterskänkte dessutom sin fordran. Vidare kunde reklamintäkterna högst väsentligt ökas så att de 1990 utgjorde 17 % av de totala intäkterna mot 7 % 1980.

1990-talet

Den stora frågan mot slutet av åttiotalet blev kravet på förbättring av lokalerna för kansli, vagnhallar, verkstäder och upprustning av klubbhuset. Efter om-

fattande utredningar beslöt ett extra allmänt möte på hösten 1990 att utföra en fullständig om- och nybyggnad av kanslihuset, nybyggnad av vagnhall, ombyggnad av verkstadslokalerna och upprustning av klubbhusets omklädningsrum. Totalkostnaden budgeterades till 5,5 Mkr och kom efter vissa tilläggsarbeten att uppgå till 5,7 Mkr.

För finansieringen träffades ett avtal med svenska PGA (Professional Golfers Association), innebärande att PGA under tio år tillhandahöll ett ränte- och amorteringsfritt lån till klubben motsvarande 50 % av investeringen för kanslibyggnaden. Dessutom delade LGK och PGA på kostnaderna för inredning mm av gemensamma lokaler och kontorsutrustning.

För resten av finansieringen bidrog äldre seniormedlemmar med ett lån på 6 000 kronor att återbetalas med återbäring på tidigare inbetalade medlemsavgifter efter viss skala när medlemmen utträder ur klubben eller fyller 75 år. Detta innebar att klubben mellan slutet av 1990 och 1992 ökade upplåningen från medlemmarna med 6,3 Mkr till 7,9 Mkr och från PGA med 1,27 Mkr.

Tidigt på morgonen 1 augusti 1999 brann västra ladan ner till grunden, nästan exakt 13 år efter det att östra ladan brann ner. Allt som fanns i ladan - maskinpark, verktyg, utrustningar, gamla klubbor och golfbilar blev lågornas rov. Liksom 13 år tidigare kunde klubben tack vare brandförsäkringen få en ny lada uppförd.

Banombyggnaden

Den i särklass viktigaste frågan under 2000-talet var den eventuella om- och utbyggnaden av vår bana. Ett förslag på ombyggnad av banan blev klart under hösten för att presenteras för medlemmarna på det extra medlemsmötet i januari 2006.

Baserat på det av TEMA Peter Chamberlain Golf Course Development presenterade förslaget och med erfarenhet från tidigare genomförda ombyggnader av liknande slag och omfattning hade TEMA samt ytterligare ett företag i anläggningsbranschen tagit fram en preliminär kostnadsberäkning i 2006 års prisläge som slutade på 21,0 Mkr inklusive moms.

Styrelsen hade konstaterat att klubben stod inför en rad "måsten" dvs. arbeten och åtgärder som oberoende av en eventuell ombyggnad måste göras. Dessa åtgärder var av två slag. Dels åtgärder för att säkerställa säkerheten på och runt banan, dels utbyte av installationer som tjänat ut.

Säkerheten på och omkring banan är ett måste och vissa hål var en så stor säkerhetsrisk att de borde åtgärdas omgående. Dessa hål var (med gamla hålbeteckningar) 1:a, 4:e /18:e, 8:e greenområdet och nya 9:e tee samt nya

Den ombyggda restaurangen

17:e och 18:e hålet. Beräknad kostnad 4,04 Mkr.

Ett flertal av de övriga kalkylerade åtgärderna hade klubben måst genomföra ändå, såsom fairwaysand, dränering samt utbyte av den automatiska bevattningsanläggningen. Beräknad kostnad 5,55 Mkr.

Styrelsen bedömde det vidare vara nödvändigt att åtgärda problemen på 2:a och 3:e hålen med en beräknad kostnad på 2,24 Mkr

Sammanlagt slutar dessa 3 projekt på ca 15 000 000 kronor inklusive moms.

Baserat på den preliminära kostnadsberäkningen som slutade på 21,0 Mkr inklusive moms hade styrelsen diskuterat ett antal finansieringsalternativ.

Under dessa diskussioner hade det vuxit fram ett huvudalternativ som gick ut på följande:

- Golfklubben tar upp banklån om 13 Mkr under ombyggnadstiden
- Golfklubben avvänder 3 Mkr av egna kassamedel under 2006 för finansieringen
- Medlemsavgiften höjs med 500 kronor per seniormedlem oavsett kategori och 250 kronor för juniorer från och med 2007
- En tillfällig extra medlemsavgift om 500 kronor per seniormedlem oavsett kategori och 250 kronor för juniorer betalas åren 2007 och 2008
- Beräknade lägre intäkter för greenfee och ev. sponsorer under ombyggnadsåren, vilket kan uppgå till upp till 1 Mkr per år, beräknas kunna kompenseras med lägre driftskostnader för banan, administration, spel och övriga delar av verksamheten. I kalkylen har dock lagts in en reserv om 1 Mkr över projektiden.

Övriga investeringar under ombyggnadsåren stramas åt väsentligt och endast nödvändiga reparations- och underhållsinvesteringar ska göras.

Klubben hade genom att generera ett kassamässigt överskott under ett antal

år och använt detta till att amortera externa skulder fått en finansiell ställning som innebar att per den 15 mars 2006 var samtliga externa lån borta, endast medlemslån kvarstod och en positiv kassa hade kunnat byggas upp. Klubben kunde under 2006 använda 3 Mkr av egna kassamedel för att finansiera den första etappen av byggnationen.

På årsmötet den 6 april togs det historiska beslutet att bygga om vår bana i enlighet med det prospekt som styrelsen tagit fram och som presenterades för medlemmarna redan på det extra årsmötet den 19 januari 2006.

På årsmötet i slutet av mars 2007 beslutades sedan om ett tilläggsanslag för banombyggnaden som skulle gå till ytterliga kvalitetshöjande åtgärder vilket bl. a. innebar att samtliga kulvertar kunde bytas ut och att drivingrangen samt övningsområdena också kunde renoveras. Tilläggsanslaget motsvarade det momsavdrag som blev följden av verksamhetsomläggningen som beslutades på extra årsmöte 2006.

Ett av ombyggnaden avslutades planenligt under augusti 2007 och det

ekonomiska utfallet låg strax under budget.

Det extra årsmötet i november 2007 beslutade om ytterligare ett tilläggsanslag för banombyggnaden på 2,6 Mkr för att bl. a. renovera samtliga fairways och tees i etapp 2.

Ombyggnaden av etapp 2, hålen 5 - 8 och 10 - 14, färdigställdes i augusti 2008. Därefter byggdes övningsområdet vid hål 6 och drivingrangen om. Därmed var hela ombyggnaden avslutad och det ekonomiska utfallet blev enligt beslutad budget eller totalt 23,6 Mkr.

På ett extra årsmöte i november 2010 beslutade man att höja ramen för antalet medlemmar i klubben och att ta in 50 nya medlemmar från kön. Detta gav ett extra tillskott i kassan pengar som kom väl till pass inför genomförandet av de planerade åtgärderna i och kring klubbhuset. På samma möte togs nämligen beslut om att anslå 3,5 Mkr till markarbeten runt klubbhuset omfattande bl.a. ny puttinggreen.

På det extra årsmötet i februari 2011 togs sedan beslutet att bygga om klubbhusets övervåning för 2,0 Mkr och Vintern/Våren 2012 byggdes så klubbhusets bottenvåning om. In flyttade Kansli, Shop och Caddiemasteri och därmed var all verksamhet samlad under ett tak. Parallellt verkställdes beslutet från november 2010 och området runt klubbhuset och parkeringsplatserna rustades upp. En ny puttinggreen anlades och terrassen, "Ropsten", byggdes om. Lagom till säsongstarten stod nya, fräscha och ändamålsenliga utrymmen med "hemkänsla" för måltider och samvaro klara.

Ett extra årsmöte i december 2011 beslutade om att investera 4,1 Mkr i ombyggnaden av resterande del av klubbhuset. 1,1 Mkr av investeringen gick till en bergvärmeanläggning, ett led i styrelsens strävan att minska klubbens driftskostnader.

Nya Ropsten med utsikt över 4:an och 18:e.

Banans utveckling från 1926 och till idag

Prolog

En första Lidingö Golfklubb (LGK) bildades redan den 1 november 1924 med avsikt att anlägga en bana vid Sticklinge gård. En bana ritades av den engelske banarkitekten H G. Mac Donald på uppdrag av markägaren AB Lidingöstaden.

Stockholms Golfklubb (SGK) såg sig samtidigt om efter ny mark för en bättre bana. Ett samgående mellan LGK och SGK blev därför aktuellt. Medlemmarna i den nybildade LGK - ett femtiotal - invaldes i SGK och därmed upphörde den första LGK. Stockholms Golfklubb skrev därefter kontrakt med AB Lidingöstaden om att anlägga en ny bana på Sticklinge som sedan skulle hyras av SGK.

Den nya banans första nio hål togs i bruk i augusti 1926 och på eftersommaren 1927 var 18-hålsbanan klar för spel. Den var då landets första 18-hålsbana.

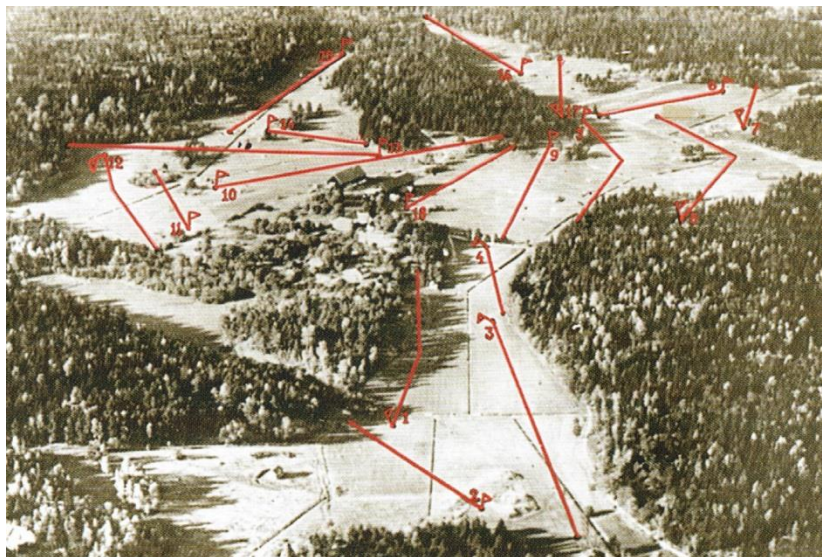
År 1929 erbjöd AB Lidingöstaden, som ägde banan, SGK att förvärva den i stället för att arrendera den. Men styrelsen fann detta för riskfyllt, då kvaliteten på banan inte var alltför bra. Man sökte istället annan mark som man också fann i Kevinge.

Lidingö Golfklubb

1930-talet

Lidingös bana lämnades åt sitt öde men arrendekontraktet fanns kvar. Tanken på en ny klubb föddes då helt naturligt. Den 5 april 1933 beslöt man att bilda en ny Lidingö Golfklubb.

Den ursprungliga golfbanan som Lidin-

Så här såg banan så ut vid starten 1933. Första utslaget låg nedanför Zetterbergska villan, vårt dåvarande klubbhus. Kyttingevägen fanns inte och flera fairways korsades av öppna diken, en del täckta med hönsnät, där sorkar och ogräs trivdes.

gö Golfklubb fick överta 1933 ägdes av AB Lidingöstaden. Enligt arrendavtal av den 6 maj 1933 fick klubben arrendera banan till utgången av 1965.

Under 1934 gjorde den nya styrelsen upp en generalplan för iordningställande av banan med igenläggning av diken, ombyggnad av greenerna, dräneringar och utläggning av vattenledning till greenerna. Med bidrag från medlemmarna, Lidingö Stad, AB Lidingöstaden och Handelsbanken kunde arbetet påbörjas. Det byggdes 15 nya greener om under åren 1934-38. Bland annat tillkom 1936 dåvarande 5:e kort hållet upp mot klubbhuset (ovanför nuvarande 18:e green) och ordnings-

följden för hålen ändrades. Rafael Sundblom svarade för konstruktionen av 8 hål och Per Hemberg för ombyggnaden av de övriga.

Underhållsarbetet pågick successivt. Många dikesstumpar fick fyllas igen, träd och snåriga buskar kapas. Många bollar kunde inte återfinnas i dessa hinder och under krigsåren fick spelarna pricka in var de förlorat sina bollar på en karta över banan, som låg hos caddiernastern, varefter caddies skickades ut för att leta efter bollarna.

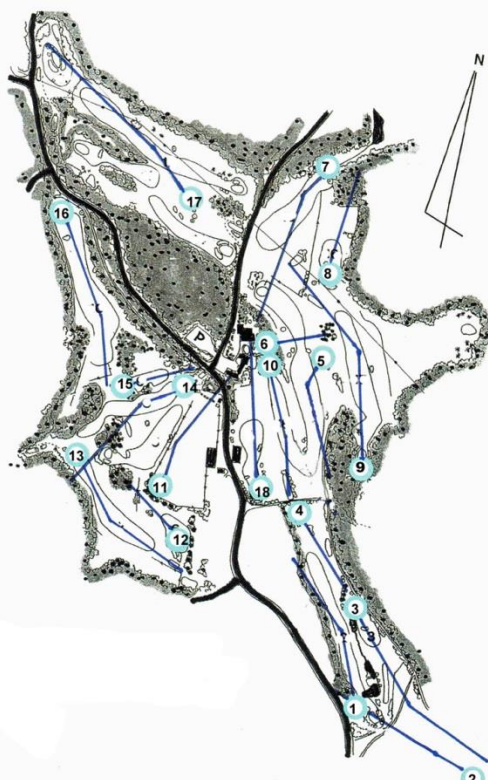
Ända fram till våren 1938 hade den västra ladan full uppsättning med kor. Arrendatorn flyttade då över djuren till Boo Gård, varefter ladan blev tillhåll för klubbens maskinpark och förråd. Det gamla vagnslidret, som sköt ut på 1:a hålet från ladan, var ett hinder som skapade problem för de flesta. Portarna som var vända mot första utslaget stod nämligen oftast öppna. Många bollar smet därför in och gömde sig under vagnarna. Lidret revs 1940.

Efter tillkomsten av det nya klubbhuset lades bansträckningen om 1939, så att den startade med nuvarande 1:a och slutade med nuvarande 4:e. De väsentligaste skillnaderna mot dagens bana var lokaliseringen av gamla 3:a och 4:a på det år 1964 avträdde södra området samt att 5:a spelades till en green som låg mitt på nuvarande 18:e fairway och 6:a upp till en green som låg nedanför klubbhuset samt att drivingrange och nuvarande 11:e och 12:e hålen ännu inte fanns.

I övrigt upptog banan i huvudsak samma markområde som idag fast bansträckningen lagts om flera gånger, de mest omfattande omläggningarna skedde 1936, 1939, 1965, 1977, 1985 och 2006-08.

1940-talet

Den viktigaste händelsen under 40-talet var att Sticklinge Klubbhus Aktiebolag

1936. Banan startade uppe på berget vid dåvarande klubbhuset med 1:a, ungefär motsvarande dagens 2:a och slutade med 18:e motsvarande dagens 1:a.

den 31/12 1943 köpte hela golfbaneområdet om 636 765 m² med tillhörande anläggningar av Fastighetsaktiebolaget Norra Lidingö (tidigare kallat AB Lidin-göstaden). Klubben blev därmed den största privata markägaren på Lidingö.

Översvämningarna på andra och tredje hålet kom regelbundet varje vår. Den största översvämningen inträffade emellertid i september 1946, då det regnade 40 dygn i sträck och då hålen blev avstängda för spel i 14 dagar.

1950-talet

I början av femtiotalet ökade emellertid aktiviteten. Planer på tre nya hål utarbetades liksom på en om- och tillbyggnad av klubbhuset.

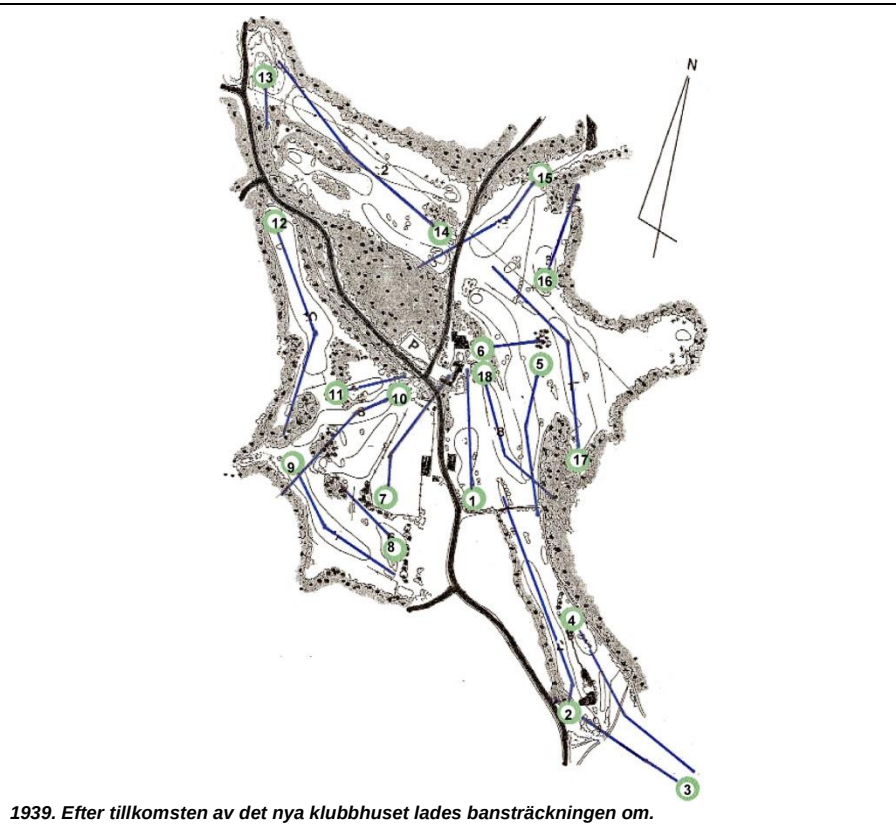
Genom markbyten med staden år 1952 av ett område som klubben hade längst i söder bortom kullarna vid dåvarande 3:e green fick klubben tillgång till gipen i skogsområdet där nu 17:e och 18:e hålen ligger.

Vad banan beträffar beslöt styrelsen i april 1953 dels bygga två helt nya hål, dels genom förändringar och förlängningar in i den nämnda gipen skapa ytterligare ett hål. De förberedande arbetena kom att utföras 1953 och 1954. Längre än så drevs inte arbetet. Brist på medel satte stopp. Det skulle dröja till in på 60-talet innan de nya hålen blev klara

1960-talet

Under 50-, 60- och 70-talen oroades klubben av frågan om Bogesundsleden. En stor motorväg skulle dras över Lidingö och Askrikefjärden och därmed kanske rätt över golfbanan. Detta innebar en stor osäkerhet om banans fortsatta existens och var en av anledningarna till att byggandet av de tidigare nämnda nya hålen (nuvarande 11 och 12) tills vidare lades på is.

Diskussioner fördes med staden om en eventuell flyttning av golfbanan till Elfvik där det fanns goda möjligheter att bygga 18 plus 9 hål med herrgårds-

1939. Efter tillkomsten av det nya klubbhuset lades bansträckningen om.

byggnaden som klubbhus. En sådan bana utreddes också liksom ett alternativ vid Graaviken och Yttringe. Ett förslag utarbetades av golfbanearkitekt

Nils Sköld sommaren 1961. Detta överlämnades i oktober 1961 till stadens myndigheter men man kunde då konstatera att staden ville ha kvar banan på sin nuvarande plats.

Därefter kunde arbetet på de nya hålen fortsätta men inte förrän i oktober 1977 kom det slutliga beskedet att klubben skulle få vara kvar.

De nya hålen visade sig kräva betydligt mer arbete, tid och pengar än ursprungligen förutsetts. Först 1964 kunde de tas i bruk för att från 1965 ingå i den ordinarie banan.

Fastighetsbolaget sålde 1964 i mars 42 600 m² mark på banans sydligaste del till Lidingö Stad. En konsekvens av

markförsäljningen var att banan måste läggas om ganska väsentligt. Behovet av en drivingrange hade länge varit trängande och tidvis lösts med provisorier bl.a. på nuvarande 12:e hålet. Nu anlades drivingrangen.

Det gamla 3:e hålet på södra delen som tillsammans med del av 4:e legat på den sålda marken slopades. Det gamla 3:e hålet spelades från en tee vid vägganten, just kort om 2:a green. Man drev rakt över nämnda green fram mot kullarna och vidare mot en vackert belägen green med en liten men relativt hög kulle till vänster (4:e tee) och en skogsslutning till höger. Ett bra golfhål på 280m.

Fjärde hålet var 400 m och spelades till vad som i dag är 3:e green och blev nu istället ett korthål nr 3 lika med det nuvarande. Det gamla 4:e hade spelats till nuvarande tredje green och blev nu istället ett korthål nr 3 lika med det nuvarande. Den gamla 5:an, som spelats till en green som låg mitt på nuvarande 18:e fairway, blev nu nr 4 och förlängdes som ett par femhål till en green som låg på nuvarande 15:e tee - för övrigt beläget ungefär på samma plats som 30-talets ursprungliga femte green. Samtidigt slopades till många sorg korthålet upp till klubbhuset. Det var ett bra korthål men riskerna för olyckor var stor då många bollar hamnade på dåvarande 18:e green (nuvarande 4:e green). Sjunde hålet blev nu nr 5 med en ny sträckning, en dog-leg till den green vi har än i dag. Tidigare låg green längst bort på drivingrange, för övrigt den största green vi haft på Lidingö. Denna ändring utfördes för att ge plats åt drivingrange som öppnades samma år.

Första tee 1936

Fram till mitten av 40-talet låg utslaget där bagvagnshallarna idag ligger, trafiken på Kyttingevägen var inte så intensiv på den tiden.

Vidare öppnades de nya hålen (nuvarande 11 och 12) och 16:e blev en dubbel dogleg upp till en nyanlagd green i skogsgipen. Greenen låg i ungefär samma läge som 17:e greenen har idag och 17:e spelades från en ny tee som vänster dog-leg till gamla 17:e green, nuvarande övningsområdet för inspel.

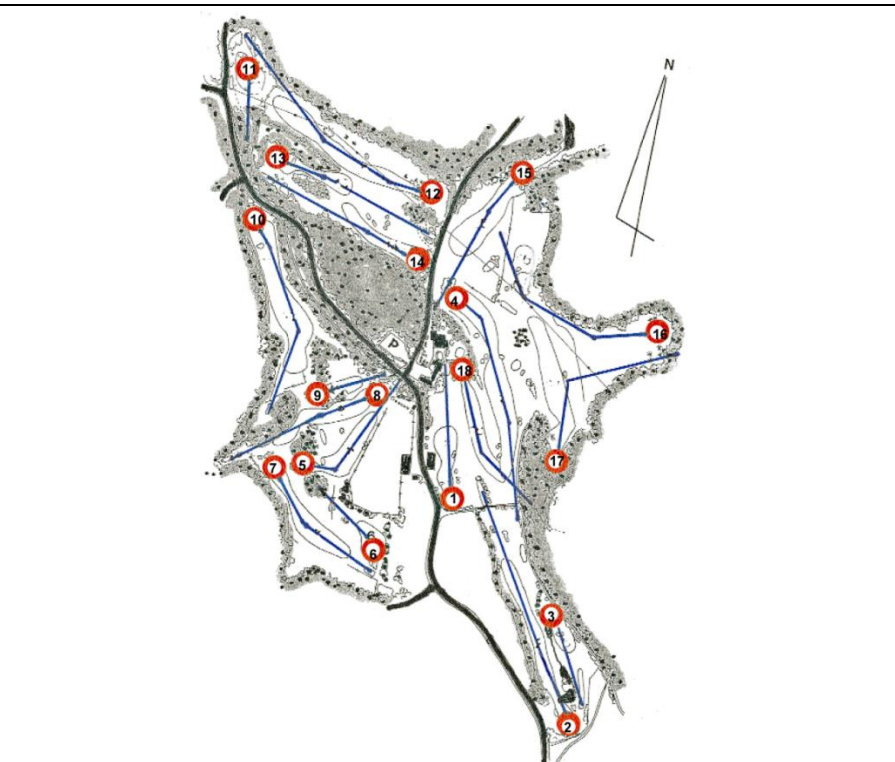
1970-talet

Avsikten var att under några år undvika större investeringar. Arbetet skulle inriktas på underhåll och successiva banförbättringar. Detta program genomfördes också med ett undantag - vattenförsörjningen behövde säkras. Tillgången på vatten hade under vissa torrår varit kritisk för bevattningsanläggningen. Ett nytt förslag om damm väcktes i mars 1972. Provbörningar utfördes för att undersöka möjligheterna att utnyttja grundvattnet. Provbörningarna blev positiva och i augusti 1973

beslöt styrelsen att dammen skulle byggas vid 3:e tee för att vi på detta sätt skulle kunna bli mer eller mindre självförsörjande vid bevattning av banan. I september 1974 var dammen i funktion.

Om det tidigare varit Bogesundsledsprojektet som orsakat osäkerhet var det nu kommunens planer på bebyggelse i Sticklinge och omläggning av vägarna. Först i oktober 1977 kom som tidigare nämnts beskedet att någon flyttning av banan inte skulle bli aktuell.

1977 medförde dock nya vägbyggen

1965. Drivingrangen kom till. Gamla 3:e hålet och del av 4:an slopades.

och den ökade trafiken till Sticklingeområdet att det gamla 11:e korthålet kanske måste offras och 2:ans green var också i farozonen. På hösten 1977 beslöt styrelsen att slopa 11:e hålet (nuvarande 13) och i stället dela upp dåvarande 16:e på två hål. Beslutet fattades efter krav från Trafikrådet i Lidingö kommun att flytta green åt höger pga. skaderisken för vägtrafikanter. Styrelsen valde sålunda en annan lösning.

Ändringen genomfördes omgående och det nya korthålet nr 15 (nuvarande 16)

spelades från säsongen 1978. I samband härmed avkortades det nuvarande 11:e till par 4.

Omändringarna betalades genom ett bidrag från kommunen för intrånget och av entreprenören för Sticklingeområdet för rätten att lägga schaktmassor på klubbens mark.

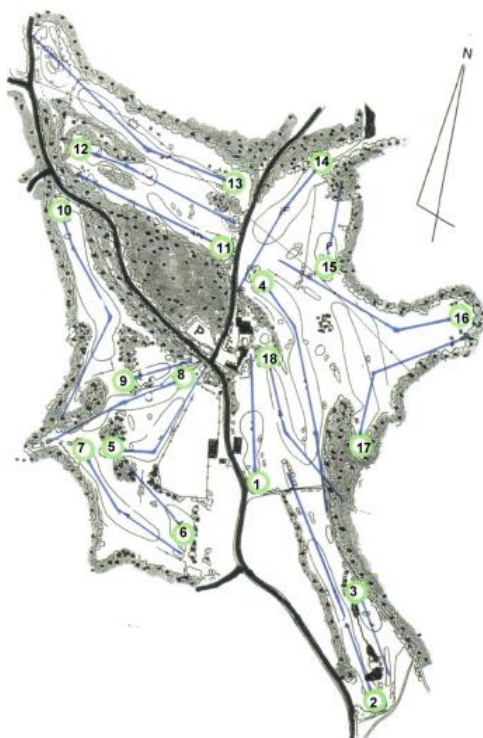
1980-talet

1980-talets investeringar riktades i första hand till banans förbättring och till banskötselns rationalisering. En grupp frivilliga medlemmar med dåvarande bankommitténs ordförande, Jan-Erik Björkström, i spetsen genomförde ett enormt röjningsarbete under ett antal vintrar.

År 1977 hade det 11:e hålet (nuv. 13:e), som tidigare sagts, fått slopas på grund av skaderisker för vägtrafikanter på Kyttingevägen vid den lågt belägna greenen. Genom överenskommelse med dåvarande ABV (Aktiebolaget Vägförbättringar) som byggde ut Sticklingeområdet att lägga upp schaktmassor kunde en ny upphöjd green för 11:an (nuv. 13:e) och en ny högt belägen utslagsplats för 12:an (nuv. 14:e), som eliminerade skaderiskerna, åstadkommas. De togs i bruk 1985 och samtidigt lades 16:e och 17:e om. Härigenom bereddades också, i gipen upp mot gamla 16:e green, plats för en sju håls korthålsbana.

Under årtiondet anlades grästees på de flesta hålen så att endast tre hål kom att sakna (nr 6, 16 och 18) samt ytterligare fyra för damer (9, 12, 13 och 14).

Den kanske viktigaste banförbättrande åtgärden var anläggningen av en modern automatisk fairwaybevattning. Den beslöts 1985 och utfördes i två etapper

1978. 11:e hålet slopades och nytt korthål, nuvarande 16:e anläggs. Ny green på 2:an.

1986 och 1987 och består av brunn, damm, pumpanläggning och ca 9 000 m ledningar, datastyrda ventiler och 254 spridare. Den ersatte det gamla arbetskrävande bevattningssystemet med regntåg, som funnits sedan 1965 och som 1974 kompletterats med dammen och pumphuset vid 3:ans tee.

En annan viktig förutsättning för kvalitetshöjningen av banan var också den betydande nyanskaffningen av maskiner, gräsklippare, kantklippare, bunkerkrattare, traktorgrävare mm som successivt skedde under 80-talet varigenom banarbetet under greenkeeperns ledning kunde både effektiviseras och rationaliseras med gott resultat samt mindre personalåtgång.

1990-talet

Vandaler härjade liksom idag även i början av nittioalet. Någon eller några illvilliga typer hade fått igång en grävmaskin som tillfälligt fanns på banan. Resultatet blev djupa hål i ruffen ett femtiotal meter framför 15:es främre tee samt kort om 16:e green där de förutom att göra hål i marken även lyckades fälla ett träd vid diket.

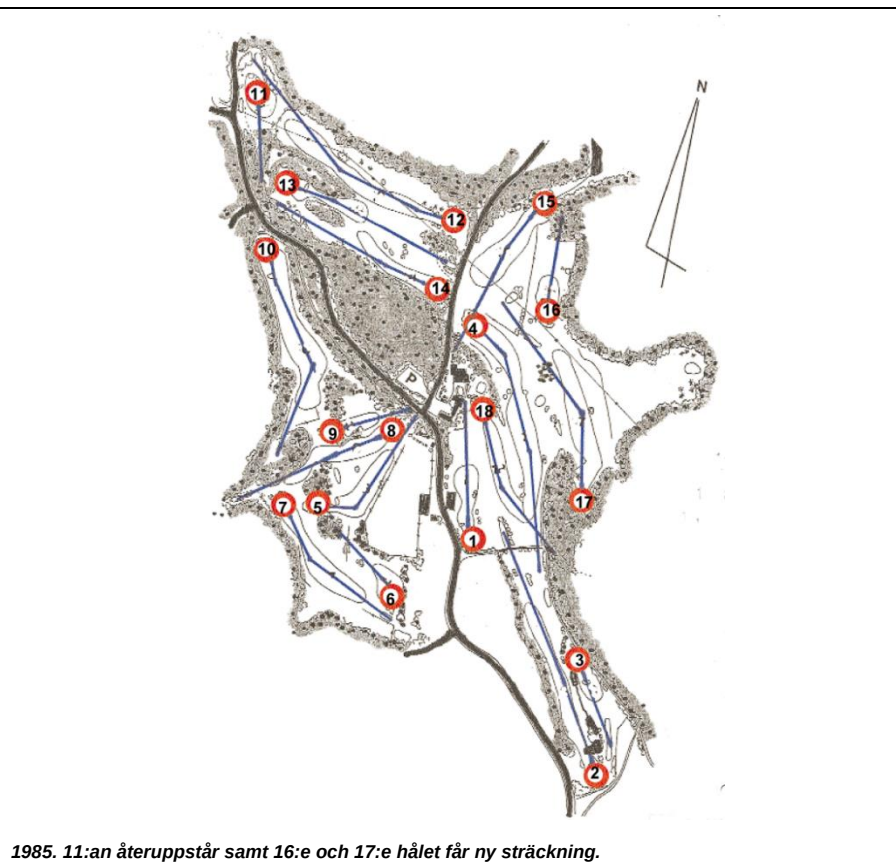
1992 gick vår dåvarande greenkeeper Egon Karlsson i pension och efterträddes av Andres Roop. Andres var tidigare anställd på Wermdö GK men kom till Lidingö redan 1980. Samma år påbörjades renoveringen av våra bunkrar. 160 ton sand kördes ut till bunkrarna.

Det ekonomiska läget gjorde att investeringar fick hållas på en minimal nivå under början av 90-talet. Man kunde i alla fall utföra en ny mätning av banan, trimma det datorstyrda bevattningssystemet, underhålla bunkrarna samt utveckla nya teeskyttar och längdpinnar. Satsningen på nya grästees sköts framåt i tiden.

Sprinklerlocken förseddes med siffror som angav avståndet i meter till mitten av green. Dessa togs emellertid bort efter några år för att återkomma igen 2003.

År 1995 blev klubben ägare till hela trädgården vid torpet bakom 6:e green. Klubben ägde redan tidigare halva trädgården. Torpet som idag bland annat används som omklädningsrum för banpersonalen, renoverades i slutet på 80-talet.

Tidigare fanns ett likadant torp som låg närmare vägen, vägen var då smalare. I det numera rivna torpet bodde familjen Nordström med sina åtta barn. Alla barnen har varit caddies på Lidingö. Den äldste, Sven, blev legendarisk instruktör i Halmstad GK. Den yngste, Nisse, blev en av Lidingö GK:s bästa spelare. Av de övriga var Börje och Knutte under sin tid caddiemasters på LGK. Detta torp revs under 50-talet varvid familjen flyttade över till dagens torp.

1985. 11:an återuppstår samt 16:e och 17:e hålet får ny sträckning.

Slopesystemet infördes 1996. Under våren byggdes dammarna framför röd tee på 6:e hålet liksom dammen till vänster om 7:e fairway. På 6:e hålet byggdes nya tees. Skogsdungen mellan 5:e och 8:e hålen fick en välbehövlig uppsättning. Helt nytt teeområde, då kanske det vackraste på banan, byggdes på 16:e.

Hål nr 5, 7, 8 och 9 fick 1997 nya greenområden och bunkrar. Totalt byggdes 12 nya bunkrar detta år. Till höger om 9:e green tillkom en ny damm. På 5:e och 10:e byggdes nya tees. Äntligen fanns det grästees på alla hål!

Träningsområdet i trädgården bortom 6:e green iordningställdes. På drivingrange gjordes en utfyllnad i södra delen vilket medförde att man kunde placera ut 18 nya mattor. I allt en väsentlig utökning av träningsmöjligheterna.

1998 blev ett vattenår. Dammerna på 2:a hålet byggdes ut ett tiotal meter åt höger. På 3:e hålet byggdes två dammar, en strax till vänster framför tees, samt till stor förtret för många spelare, en till vänster kort om green, men man skall ju slå rakt, inte snett. Diket mellan dammarna gjordes lite bredare och slingrande.

1999 - ett katastrofernas år

Tidigt på morgonen 1 augusti brann västra ladan ner till grunden, nästan exakt 13 år efter det att östra ladan brann ner. Allt som fanns i ladan - maskinpark, verktyg, utrustningar, gamla klubbor och golfbilar blev lågornas rov.

Det enda som kunde räddas var en greenklippare, men den blev svårt skadad. Banarbetaren Roger Franzén som bodde i torpet hade tidigt på morgonen fått kontakt med en maskinleverantör som på eftermiddagen samma dag levererade en green- och en fairwayklippare som lån. Liksom 13 år tidigare kunde klubben tack vare brandförsäkringen få en ny lada uppförd.

En måndagskväll någon vecka efter branden drog en tromb fram över Kyttingevägen samt 2:a, 4:e och 17:e hålen. Ett tjugotal träd blåste ner. Vittnen berättar att stora trädgrenar for 50 meter upp i luften. På toppen av dåvarande 17:e hålet stod en stor vacker ek, den blåste också omkull. Ekens diameter var 80 - 100 cm. Lyckligtvis kom ingen människa till skada.

En vecka senare slog blixten ner i pumphuset dit bevattningssystemets datorstyrning hade flyttats provisoriskt efter branden. Styrningen blev utslagen på nytt.

Det var inte nog med detta. En höststorm rev ner skyddsstängslet vid 1:a hålet. Dessutom skadegörelse lite här och var: graffitimålning på pumphuset, mopedåkning och bensin på några greener samt skadegörelse på café 9:an.

2000-talet

Vid säsongstarten 2000 stod en ny lada färdig. 18 nya maskiner, verktyg, utrustningar av olika slag och nya golfbilar, allt fungerade från start. Dessutom var den nya ladan helt anpassad för ändamålet. Vi kan tacka vår dåvarande

ordförande, Bo G Boestad för att återuppbyggandet fungerade så bra, han lade ner ett fantastiskt arbete för att få det hela att fungera.

2004 anlades en ny green på hål 15 och i samband därmed en ny damm längs hålets högra sida. Den nya greenen byggdes enligt den amerikanska USGP-standarden. Detta uppbyggnadssätt anses ge bättre greenkvalitet och längre spelsäsong. Greenen sågs som ett testprojekt att ligga till grund för ett program för en eventuell successiv ombyggnad av våra greener.

Ombyggnaden av banan 2006 - 2008

Styrelsen och Anläggningskommittén (tidigare Bankommittén) hade i flera år arbetat med planerna på en ombyggnad av vår bana med flera olika arkitekter inblandade. Det hade länge stått klart att vårt nuvarande markinnehav inte skulle räcka till mer än marginella förbättringar av banan. Under 2003 fördes en mycket positiv diskussion med kommunen som hade angivit vilka områden som skulle kunna vara tänkbara för en utvidgning.

En idéskiss till en större ombyggnad och modernisering av vår bana togs fram av den kände banarkitekten Peter Nordwall tillsammans med dåvarande ordföranden i vår bankommitté Carl Bäcklund. Förslaget byggde på förutskattningen att någon utbyggnad med ytterligare nio hål inte skulle vara möjlig.

Förslaget fick ett ganska ljumt mottagande av klubbmedlemmarna och många frågade sig om det verkligen var nödvändigt att göra så stora ingrepp. Andra påpekade nödvändigheten av att ge 27-hålsalternativet en verklig chans innan man avskrev det. Styrelsen delade denna uppfattning och kom att engagera ytterligare en banarkitekt, Peter Chamberlain, för att göra en förstudie och ett antal skisser för att bl.a. belysa markbehovet. Skissen kom att ligga till grund för en dialog med kommunen för att undersöka om det skulle gå att finna en för båda parter rimlig lösning på markfrågan.

När det kom till kritan visade det sig dessvärre att vår optimism om att kunna få ytterligare mark av Lidingö kommun var ogrundad och i november 2005 konstaterade styrelsen att utbyggnadsplanerna på grund av detta måste skrinläggas.

Bearbetningen av säkerhetsfrågorna och behovet av en "uppdatering" av banan hade emellertid resulterat i ett arbetsmaterial som styrelsen presenterade på ett extra årsmöte den 19 januari 2006 då man bad om medlemmarnas synpunkter innan ett färdigt "paket" skulle tas fram för ett eventuellt beslut på det ordinarie årsmötet under våren.

Efter informationsmötet den 19 januari

2006 arbetade Anläggningskommittén och Peter Chamberlain vidare med att utveckla och ytterligare konkretisera förslaget samt att ta fram en kostnadsuppskattning av projektet. Styrelsen sammanställde materialet i ett "Prospekt" som skickades ut till medlemmarna innan årsmötet den 6 april 2006. I prospektet sammanfattade dåvarande ordföranden Leif Åberg följande:

Greenerna

Vår bana har många år på nacken, den är de facto Sveriges äldsta 18-hålsbana. Den byggdes med den teknik och kunskap som fanns på den tiden men också för en belastning som var avsevärt mycket lägre än vad dagens bana är utsatt för. Vissa greener och greenområden har förvisso byggts om helt eller delvis under årens lopp. Klubben lägger ner ca 100 000 kronor varje år på Drill-and-fill för att försöka förbättra våra greener men vi kommer ändå aldrig att nå upp till den nivå som en nybyggd green har.

Investeringar som ändå måste göras nu

En ganska stor investering som vi står inför är utbyte av hela eller stora delar av vårt bevattningssystem. Detta byggdes för 20 år sedan och håller inte så värst länge till. Vid en ombyggnad av

banan skulle också, och det ligger med i kalkylerna, ett utbyte av hela bevattningssystemet ske.

Vi har problem med vatten på flera av våra fairways. Detta beror på att dräneringen tjänat ut och måste bytas, men också på att hålen i några fall (2:an och 3:an) ligger på gammal sjöbotten. Vid en eventuell ombyggnad skall detta rättas till så att vi får samma höga klass på samtliga hål.

Säkerheten

Till slut det kanske viktigaste – säkerheten. Styrelsen känner ett stort ansvar för säkerheten på och runt vår bana. Vi har ett antal farliga korsningar och vissa hål som ligger oroväckande nära varandra. Vi som spelar golf är medvetna om farorna och försöker när vi spelar ta hänsyn och visa omdöme, men det räcker inte om olyckan är framme. Personer som vistas på eller färdas på vägarna i anslutning till på vår bana kan inte på samma sätt förutse riskerna.

På årsmötet den 6 april togs det historiska beslutet att bygga om vår bana i enlighet med det prospekt som Styrelsen och anläggningskommittén tagit fram.

Layout av banan efter ombyggnaden 2006-2008

Arbetena med 17:e. Lägg märke till högsänningskablar som numera är ett minne blott.

Uppstarten

Starten av detaljprojekteringen förse-
nades något eftersom klubben under 6
veckor saknade en ordinarie styrelse.
När den nya styrelsen den 20 maj hade
konstituerat sig drogs detaljplane-
arbetet omedelbart igång. En Banbyggar-
grupp (BBG), underställd styrelsen,
bildades för att driva detaljprojekter-
ingen och genomförandet. Gruppen best-
od av Freddie Norvell (projektledare),
Peter Chamberlain (golfbanearkitekt),
Jochum Söderström (klubbdirektör),
Jan-Eric Björkström (f.d. mångårig
ordförande i Bankommittén), Linda
Appelblad (klubbmästare 2003 och
2004). Klubbens greenkeeper och Leif
Åberg var adjungerade.

Avtal träffades med HSJ Golfanlägg-
ningar AB om ombyggnad av vår bana.
Entreprenaden skedde enligt självkost-
nadsprincipen och baserades på en
kalkyl och mängdspecifikation samt
HSJ:s prislista avseende egna maski-
ner och personal. I samråd med arkitekt
och byggare har beslut fattats om att
genomföra ombyggnaden på 2 år istäl-
let för som tidigare var tänkt på 3 år.

Säkerheten var som tidigare nämnts
det kanske allra viktigaste för oss att
tillgodose i samband med ombyggnad-
en. Detta gjorde att BBG beslutade
föreslå en ändring av vårt första hål till
ett par 3 istället för som nu ett par 4 hål,
ett förslag som styrelsen ställde sig
bakom. Gruppen föreslog också en
omläggning av 17:e och 18:e hålen.

Med tanke på de omfattande arbetena
på våra fairways på grund av den nya
bevattningsanläggningen samt dräne-
ringsarbetena föreslog BBG också att i
princip samtliga fairways i den första
etappen "byggs om" dvs. får ny såbädd
och nytt gräs.

Under senhösten 2006 pågick diskuss-
ioner om den slutliga utformningen av
10:an. Valet stod emellan att göra ett
par 4 eller ett par 5 hål. Frågan hade
aktualiserats i och med att 1:a hålet
kortades av och blev ett par 3 hål och
banans par därmed skulle bli 69. Sty-
relsen beslutade i februari 2007 att hål

10 skall bli ett par 5 från gul, blå och
röd tee samt ett par 4 från vit tee. Efter
styrelsens beslut på februarimötet hade
ett antal elitspelare krävt att hålet skall
förlängas och göras som ett par 5 även
från vit tee. Ett sådant beslut fattades
också av styrelsen.

Diskussionerna om val av gräs pågick
under hösten/vintern 2006. Frågan
diskuterades ingående med såväl golf-
banearkitekten som experter på
Svenska Golf förbundet. I juni 2007
beslutades om att använda följande
grästyper.

Greener: Rödsvingel
Fairways: 70% rödsvingel och 30 %
ängsgröe
Tees: Blandning rödsvingel, ängs-
gröe, rajgräs alt 60 % röd-
svingel,
40 % tuvtåtel
Ruffar: Blandning hårdsvingel, får-
svingel, rödsvingel

Anledningen till att man valde rödsvin-
gel på såväl greener som foregreener
var att rödsvingel kräver mindre skötsel
och underhåll än krypven, som skulle
kunna vara det andra alternativet

Genom att välja samma grässort på
såväl greener och foregreener skulle vi,
som har relativt små greener, enligt
arkitekten få ett bättre helhetsintryck.

De noggrannare geotekniska under-
sökningarna av marken i anslutning till
2:ans green som nu genomfördes vi-
sade på extremt besvärliga grundförhål-
landen med vertikala lerskikt. Planerna
på en damm alldeles intill och till väns-
ter om 2:ans green måste därför skrin-
läggas.

Diskussionerna med kommunen om
åtgärder för att om möjligt förhindra
framtida översvämningar av området
runt 2:ans green resulterade i att klub-
ben fick bygga en ny avloppsledning
från dammen och ansluta till kommu-
nens ledning som går under Kyttinge-
vägen. Man skapade också en möjlig-
het att pumpa upp vatten från 2:ans
damm till dammen vid 15:e för att lätta
på trycket vid kraftig nederbörd.

Vid den fördjupade analys av det befint-
liga läget som vår greenkeeper tillsam-
mans med entreprenören gjorde inför
etappen 2 av ombyggnaden kom man
fram till att det fanns ca 2,5 kilometer
gamla kulvertar på de 9 hålen. Merpar-
ten av dessa kulvertar var mer än 30 år
gamla och deras kvalitet och funktion
naturligtvis mycket växlande men också
svårbedömbare. Årsmötet i mars 2007
tillstyrkte att de medel som stod till
förfogande i och med "bolagiseringen"
skulle få användas till att byta ut alla
gamla kulvertar.

Den 16 september 2007 spelades de
sista golfrundorna på ett bra tag och
den 17 september började entreprenö-
ren att med sina traktorer och grävma-
skiner forma nästa etapp. Markarbe-
tena var i denna etapp inte fullt lika
omfattande som i den första men det var
många meter kulvertledningar och
dräneringsrör som skulle bytas ut innan
greener och tees kunde börja byggas
upp. Ett extra årsmöte i november 2007
tillstyrkte ett extraanslag på 2,6 miljoner
kronor för att få fairways och tees i
etappen 2 i samma standard och kvali-
tet som etappen 1

Beslut togs om att sänka damtee på
gamla 14:e (nuv. 11:e) och att rusta
upp 9:ans gamla backtee så att det
skall fungera som backtee även i fram-

Vintervila

Vy över 18:e green och 17:e fairway en dag i oktober 2007

tiden. Beslut har dessutom tagits om att "bygga om" 15:e och 17:e backtees. Därmed har samtliga tees på banan samma höga standard.

I augusti 2008 var hela banan, alla 18 hålen, sådda och det växte för fullt. De första 9 hålen hade, något försenat, öppnats för spel. Upprustningen av drivingrangen började under hösten 2008 och framemot vårkanten 2009 kunde både den, det nya träningsområdet vid rangen och alla 18 hålen börja användas. För att få en bättre "mix" på långa och korta hål och för att få ett jämnare speltempo kom spelordningen för några av hålen att ändras. Hålen med den gamla numreringen 14, 13, 11 och 12 "döptes om" till 11, 12, 13 och 14.

En slutredovisning av kostnaden för hela banombyggnaden visade att de ramar som ställts upp för ombyggnaden hölls. Första etappen kostade 11,2 Mkr och den andra etappen 12,4 Mkr. Till sammans blir detta 23,6 Mkr. Detta täcktes av det ursprungliga anslaget på 21,0 Mkr samt det av det extra årsmötet i november 2007 beviljade tilläggsanslaget på 2,6 Mkr. Bra jobbat av Banbyggargruppen och vår skicklige projektledare Freddie Norvell.

En mera utförlig redovisning av arbetena med ombyggnaden finns att läsa i "Ombyggnaden av Lidingö Golfklubbs bana 2006 - 2008" i arkivet på klubbens hemsida.

2010- talet

Vintern 2010/2011 var en av de tuffaste på många år med massor av snö och sträng kyla. Eftersom snön kom före kylan blev det ingen tjäle i greenerna förrän mot slutet av vintern vilket innebar ett perfekt klimat för svampar.

Snösmältningen gick snabbt och temperaturen steg i början av april vilket gjorde att greenerna återhämtade sig snabbt och man tog beslutet att öppna banan till påsk. Då slog emellertid nattfrost till vilket gjorde att all tillväxt upphörde. Under de fyra veckorna efter påsk var det frost under mer än hälften

av nätterna och väldigt låga temperaturer övriga nätter, vilket medförde att grästillsväxten i princip var obefintlig och att den stödsådd som utfördes på greenerna i mitten av april inte kom upp.

Genom ett jordprov konstaterades det att greengräset förbrukat mycket av näringen i marken och man la på en relativt hög dos med flytande gödselmedel. Greengräset reagerade negativt på gödslingen och någon form av brännskada uppstod vilket medförde att nästan allt gräs på greenerna försvann. Åtgärder vidtogs omedelbart. Greenerna stödsåddes ytterligare en gång, man tillförde rikligt med näring och vattnade som om det vore fråga om en nysådd, d.v.s. lite och ofta.

Den 1 juni fick klubben besök av Conor Nolan, som är expert på gräs och arbetar på Sport Turf Research Institut i England. Han rekommenderade att man skulle hålla ordinarie greener stängda ytterligare en tid för att ge nysådden möjlighet ta sig. Utöver det föreslog Conor ett antal ytterligare åtgärder som klubben skulle behöva göra. Styrelsen beslutade i enlighet med Conors rekommendation att hålla greenerna, som stängdes den 22 maj, stängda till den 18 juni.

Tillväxten av gräs på greenerna gick även 2012 långsamt p.g.a. den kalla våren. Klubben tog in konsult hjälp i form av Carl-Johan Lönnberg, bankonsult på SGF och Magnus Adén, som då var greenkeeper på Ullna GK. De tog fram ett åtgärdsprogram och en skötselplan för banan som man arbetade efter allt för att få banan i bästa skick till sommarens stortävling, EM för Boys.

Banan var i toppkondition till EM och hade nog aldrig varit så bra sedan ombyggnaden. Hur hade det gått till?

Jo, sju veckor före tävlingen "vräkte" man ut massor med gödning på både fairways och greener. Lägligt nog kom det strax därefter massor med regn som satte fart på växtligheten. Man rekryterade in mer personal, huvudsakligen pojkar från klubben, som snabbutbildades för olika arbetsuppgifter.

Som mest arbetade 14 personer mot normalt 9 under sommaren. Alla besjälades av utmaningen och ställde välviligt upp med många övertidstimmar.

I slutet av maj groomades (lätt vertikalskärning) greenerna för första gången. Mycket liggräs togs upp. Den första dressningen utfördes med ny sand och resultatet blev mycket bra. Det ströddes ut tre dressvagnar sand per green eller sammanlagt totalt ca 40 ton. Ytterligare en dressning med samma mängd sand genomfördes veckan därpå.

Tillväxten kom återigen igång under början av juni och samtliga ytor började se bra ut. Man arbetade mycket med att försöka få bort allt liggräs som fanns på greenerna. Genom att borsta greenerna ruggades gräset upp varpå det klipptes, allt med perfekt resultat. "Borstmaskinen" bestod av en upp och nedvänd träpall på vilken man spikade fast 14 piasavaborstar.

Ruffarna fick växa upp till 130 mm, vilket på flera hål fick till följd att spelarnas träklubbor kom till begränsad användning. Under tävlingsveckan klipptes greenerna dels tidigt på morgonen

Detta är en bild från nuvarande 1:a green från omkring 1933, medtagen som en tröst för dem som har synpunkter på dagens greener.

dels på eftermiddagen efter spelets slut. Greenerna klipptes ned till 3,2 mm, vilket resulterade i ett stimptal runt 10. Resultatet av allt hårt arbete blev riktigt fina greener till EM för Boys i juli månad. Tätheten på våra greener kommer att komma i takt med att mer organiskt material (thatch) byggs upp.

Men fram på höstkanten började våra greener återigen "må dåligt". På rekommendation av bl.a. Conor Nolan beslutade styrelsen att så in rödven i våra greener. Klubben lånade in en stödsåmaskin från Dalsjö Golfklubb, en maskin som lägger ner gräsfröna på ett annorlunda sätt än den

Sista ledningsstolpen har fallit.

stödsåmaskin som klubben har. Den nya stödsåmaskinen ska på ett bättre sätt säkerställa fröbanken. Den stödsådd som gjordes under hösten hoppas man skall ge positiva effekter med fina greener som resultat när jubileumssäsongen 2013 drar igång.

I januari 2013 började Vattenfall att ta ner högspänningsledningarna som stört spelet både "mekaniskt" och visuellt på hålen 13 – 18. Säsongen 2013 kommer man att kunna spela utan att behöva gräma sig över att alla de fina golfslag som resulterade i att bollen träffade ledningarna måste slås om.

Golfspelet – Minnesvärda händelser på Lidingö GK

Klubbens första tävling spelades söndagen den 2 juni 1933. 18-håls slagtävling med insats 1 krona motsvarande 30 kronor i 2013-års penningvärde. Vann gjorde Nils Harald Palm på 75 slag (95-20), tvåa Torsten Hérnod 79 slag (103-24) och trea Rafael Sundblom 80 slag (90-10).

1941

Detta år spelades Svenska Nationella Mästerskapet, SM, på Lidingö. Finalister var två hemmaspelare, Bo Herion och Erik Runfelt. När tävlingen skulle starta på fredag morgon var det först ösregn, sedan skyfall. Banan flöt i vattnen. När första paret var på femte hålet bröts tävlingen. Efter lunch tittade solen fram och man startade om från första tee. Uppehållet medförde emellertid att finalen fick uppskjutas en vecka. Svensk mästare blev Bo Herion. Semifinalen mellan Erik Runfelt och Henrik Stierngranat gick till 19:e hålet och skiljehålet lär ha varit ett av de mest spännande som spelats på Lidingö. I första matchen vann Herion över debutanten Elis Jansson från Kevinge, senare mer känd som Elis Werkell. Elis vann så småningom totalt 14 mästerskapstitlar, SM, ISM och SISM.

Debut i mästerskapet gjorde också Maud Röhss (Hårleman), som i finalen slog Elly Wahlén med 10/8. I semifinalen mötte hon hårdare motstånd, Lidingös Marianne Engström (Åberg) som tog sin motspelare ända till 20:e hålet. Maud vann under sin storhetstid 6 svenska och utländska mästerskap.

1942

Tävlingen "Far och son" spelades första gången 1942. Eftersom Torsten Hérnod var donator var det naturligt att låta Lidingö GK arrangera tävlingen första gången. Segrade gjorde Fredrik och Bengt Carlsson från Djursholm.

1944

Det stora evenemanget detta år var Oldboysmästerskapet. Antalet deltagare var rekordartat. 102 anmälda och

94 startande. Åldersgränsen var vid den tiden 50 år fyllda före tävlingen. Erik Runfelt hade hösten 1943 fyllt 50 år och spelade sitt första Oldboys-SM. I finalen slog Runfelt föregående års mästare, Adolf Svensson från Göteborg med 4/3.

Erik Runfelt vann under sin tid 21 svenska och skandinaviska mästerskap plus 13 Oldboys-SM varav de 11 första i rad. Ett intressant inslag i tävlingen var att klubbens damer ställde upp som caddies. Det rådde nämligen stor brist på caddies under mästerskapen och bagvagnar fanns inte på den tiden. Som tack för hjälpen samlade oldboys ihop till ett vandringspris som fick namnet "Oldboys skål till damerna". Vandringspriset vanns för alltid av Gunilla Skeppstedt 1961.

Svenska Dagbladets Korporationsgolf, numera känd som Företagsgolfen, gick under åren 1944 och 1971 på Lidingö, varefter den under två år spelades på Djursholm och Ågesta för att sedan

permanent förläggas till Wermdö.

1947

Åter dags för SM. Debutant denna gång var G A Bielke, som i finalen fick se sig besegrad av Elis Werkell med 3/1. Bielke vann med tiden 8 svenska och utländska mästerskap varav 5 i Lidingös färger.

I dammästerskapet nådde Marianne Engström semifinal där hon besegrades av Cicla Lundberg med 2/1. Finalen vann Cicla över Ann-Kersti Svensson med 4/3.

1949

1949 var ett märkligt år. ISM spelades på Kevinge, 72-hålstävlingen (numera SISM) på Djursholm och SM på Lidingö, allt under en 14-dagarsperiod. SM spelades, liksom 1950, med 36 håls kvalificering och utslagstävling för de åtta bästa. Lidingös Hans Thorstenson, som veckan innan vunnit ISM på Kevinge var helt överlägsen i kvalificeringen, 71+71 = 142. Utöver Thorstenson kvalificerade sig Jan Westermarck,

Inför SM 1941, klubbens första stortävling. Från vänster Erik Runfelt, Knut Edstrand, Marianne Engström, Maud Hårleman, John Brobeck, Cecilia Wener, Bo Herion, Sune Malmström samt Sten Arnberg.

Gunnar Friberg, CR Ulff, Erik Runfelt, Ola Bergqvist, Lennart Leinborn och Elis Werkell. Finalen vanns av Elis Werkell där han slog Gunnar Friberg med 3/2.

Erik Runfelt, Sveriges Mr. Golf och LGK's mångåriga regelexpert. I 50 år var Erik aktiv elitspelare. Han blev oldboysmästare 13 gånger, varav 11 år i följd.

Damernas mästerskap spelades på vanligt sätt. Vann gjorde Britt Mattsson med 5/3 över Ann-Kersti Svensson. I tredje ronden var sensationen nära, Lidingös Marianne Thorstenson, syster till Hans, tog Britt till 19:e hålet där Britt låg bakom ladan och inte kunde nå green på två. Marianne toppade sitt inspel, men bollen rullade i alla fall in på green och stannade fyra meter till höger om hålet. Hon hade två puttar för vinst men gick för hårt och missade returen. Hålet delades liksom nästa men på 21:a vann Britt. Marianne Engström gick åter till semifinal men där fick hon vika sig för Ann-Kersti som vann med 6/4.

1950

Oldboysmästerskapet och Far och Son spelades åter på Lidingö. Erik Runfelt vann sedan han i finalen besegrat Fritz Dahlborn med 10/9. Finalen gick på den tiden över 36 hål.

I Far och Son-tävlingen gick segern till Torsten och Jan Olsson från Båstad. Lidingöspelarna Hans Mott Sr och Jr kom på tredje plats medan Nils-Harald och Nils-Olof Palm kom på fjärde.

1952

Golfförbundets och Dagens Nyheters Allianstävling spelades för första gången på Lidingö. Vann gjorde Arne Werkell och Bengt Lindhagen från Stockholm på 146 slag med Sven Nordström och Göran Lindeblad från Halmstad som tvåa. Något Lidingöpar placerade sig inte bland de främsta.

I den icke officiella amatörklassen däremot vann bröderna Tage och Mac Moberg, med dagens bästa nettoresultat.

1953

Golfförbundets 72 hålstävling (nu SISIM) spelades på Lidingö. Efter 72 hål delade Lennart Leinborn och G A Bielke förstaplatsen i amatörtävlingen med 296 slag. Det blev ett omspel över tre hål som sent skall glömmas. Första hålet delades på fyra. På andra hoo-kade Bielke sin drive in bland björkarna vid nuvarande 3:e green. Han hade inte fri sving men fick iväg ett bra men kort spoonslag. Leinborns drive låg mitt i fairway och försiktigt nog spelade han ett järn något längre fram än Bielkes andraslag. Bielkes approach rullade över greenen medan Leinborns stannade tre meter från hålet. Bielke var ytterst nära att sänka sin pitch men Leinborn fick en birdie och ledde nu med ett slag. Det dåvarande 3:e hålet var 280 m. Utslaget låg vid vägkanten och nian drev således över 2:a green med riktning över kullarna i det område som idag ligger bortom staketet, greenen låg till vänster om skogen. Leinborn slog ett försiktigt utslag över kullarna, men Bielke satsade allt och hamnade med carry i skogsbacken till höger. Han behövde ytterligare tre slag för att komma på green varpå Leinborn, som gjorde par, stod som segrare i tävlingen.

I instruktörstävlingen vann Arne Werkell före Lidingös Pat Keene. Deras scorer var 298 respektive 302. I denna tävling hände en sorglig sak: Stanley Gran ledde efter 10 hål i andra ronden med två slag före Arne Werkell. En åskådare, som inte förstod bättre, talade om det för honom på 12:e hålet (nuv. 10:e). Därefter kunde han inte slå ett slag, på 13:e (nuv. 11:e) fick han 6 i, toppade driven på 15:e, 5 i, duffad approach på 16:e, tre puttar och 6 i. En 6:a på 17:e gjorde inte saken bättre. På 15:e hade han dessutom störts av ett litet skrikande barn när han skulle putta. Två gånger fick han avbryta puttningen i väntan på att barnet skulle tystna.

1955

Allianstävlingen åter på Lidingö. Den här gången vann Åke Bergkvist och Lennart Poignant från Norrköping med 150 slag. Boråsparet Stig Christoffersson och Jan Westfelt blev tvåa medan Lidingöspelarna Harry Fakt och PG Holmquist delade tredje plats.

Amatörklassen vanns av Lennart Leinborn och Hasse Forsström med dagens bästa nettoresultat.

Senare samma år, 17-21 augusti fick klubben arrangera sin hittills största tävling, Svenska Internationella Mästerskapet (ISM), som för övrigt spelades för sista gången. Denna tävling ersattes året därpå av det återuppståndna SKIM. Favoriterna blev utslagna på löpande band, Elis Werkell av Göran Holmquist, Rune Karlfeldt av Nils Nordström och Lennart Leinborn av G A Bielke. Bielke blev så småningom utslagen av Edvard Brändström på 21:a hålet. I den rena Lidingösemifinalen mellan Brändström och Nordström slicade Brändström, på 17:e hålet, sitt tredjeslag och hamnade ett tjugotal meter ner på gångstigen som leder till 18:e damtee. Han kunde inte se greenen, det var bara att slå på en höft mellan buskar och träd. Brändström träffade perfekt, bollen seglade mellan grenverken, slog ner på green och stannade vid hålkanten. Brändström kunde med 2/1 gå vidare till finalen.

I en intressant 36 håls final mötte han engelsmannen Julius Earl. På 4:e hålet i andra ronden (nuvarande 3:e, men då 400 m långt) slog Earls drive ner i skogen till höger om Zetterbergsvägen men studsade in på banan. Utslaget på 11:e (9:e) slog ner mellan högra bergknallen och bunkern men studsade in på green. På 12:e (10:e) låg han i borte greenkanten på tre medan Brändström låg vid hålkanten på samma antal slag. Man fick intrycket att Earl gett upp hålet, han slog nonchalant till bollen som rullade och rullade för att försvinna i hålet. Efter 17 hål var Earl dormie ett. På 18:e hade han en lång drive som låg strax intill vänstra kullen på 1:a hålet. Därifrån slog han ett järn som gick i riktning mot tallen vid 18:e

Allianstävlingen 1952. Bild från dåvarande 6:e green. Här ligger idag vår drivingrange.

green, det såg ut som om bollen skulle studsas åt höger nerför slänten men studsens gick åt vänster in på green. Hålet delades och Earl hade vunnit mästerskapet.

I dammästerskapet gick Gunilla Skeppstedt till semifinal där hon mötte Angela Ward (senare mer känd som Angela Bonallack). Det blev en jämn match som slutade på sista green. Till 18:e gick också den andra semifinalen där Britt Mattsson slog Jeanne Bisgood. Finalen vanns av Ward med 6/4. BILD GS4: G.A. Bielke och Lennart Leinborn 2 av klubbens kanske bästa spelare genom tiderna

1957

Oldboysmästerskapet ännu en gång på Lidingö. Erik Runfelt kunde efter två års nederlag besegra de två senaste årens mästare Eric Sjöstedt från Halmstad med 1/0 i en spännande final. Bland andra Lidingöspelare kan nämnas Nils Söderström, som i första omgången tog Sjöstedt till sista hålet och sista putten, medan Hans Mott blev utslagen av Runfelt i semifinalen med 2/1.

En ny stortävling, Ampro-matchen startades på initiativ av Erik Runfelt och Hans Schröder. Tävligen spelades på Lidingö t.o.m. 1973 då den blev förbundstävling och spelades vartannat år på Lidingö, vartannat i landsorten. Tävligen har numera upphört men det kan kanske vara av intresse att se vilka som representerade lagen vid detta tillfälle. Amatörlaget bestod av Elis Werkell, G A Bielke, Rune Karlfeldt, Nils Nordström, Ola Bergqvist, Bengt Möller, PO Johansson, Lennart Leinborn (endast singel) och Gunnar Friberg (endast Foursome.). Instruktörernas lag bestod av Harry Fakt, Arne Werkell, Ron Frost, Åke Bergqvist, Sven Nordström, EG Jenkins, I Hay och A Lester. Amatörerna vann denna första match med 7-5.

1958

Svenska mästerskapet arrangerades på nytt på Lidingö. I herremästerskapet inträffade den sensationen att G A Bielke blev utslagen redan i första ronden av Sten Friberg som vann med 2/1. Nils Nordström mötte i den ena semifinalen Lennart Leinborn. Lennart var fem upp och fem att gå när han började spela försiktigt och förlora fem hål i följd för att vinna först på 20:e hålet. Den andra semifinalen vann Ola Bergqvist över Rune Karlfeldt med 1/0. 1 finalen slog Lennart Ola med 5/4.

I dammästerskapets semifinaler hade Marianne Gripvall slagit Gertrud Ahlberg med 3/2 och Britt Mattsson besegrat Ann-Kersti Svensson med 5/4. I finalen verkade Britts spel något okoncentrerat medan Marianne spelade mjukt och vackert med närspelet som bästa vapen. Marianne vann finalen med 6/5.

1962

Torsten Hérnods Minne, som blev en årligen återkommande tävling, spelades för första gången 1962 med deltagande av större delen av den svenska eliten. Det var också första gången man spelade från backtee på Lidingö. Tävligen blev mycket spännande och framför allt jämn. Segrade gjorde GA Bielke LGK med Gunnar Carlander HdGK och Lennart Leinborn LGK som tvåa och trea. Alla slutade på 298 slag.

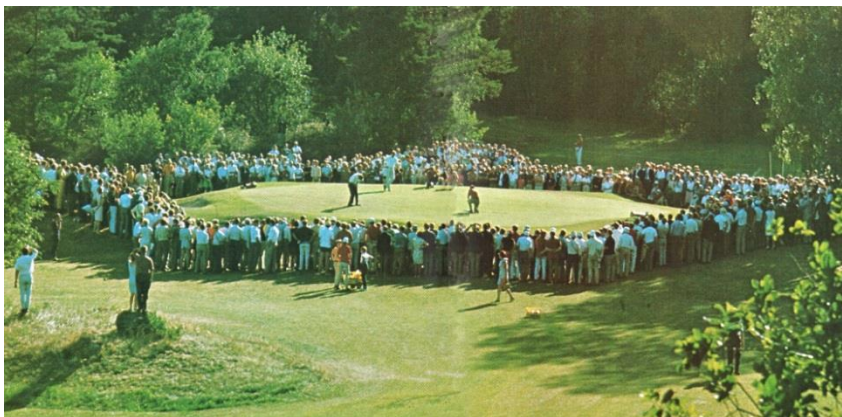
1968

Lidingö Golfklubb hade 1968 ett celebret besök. Arnold Palmer drog ny rekordpublik för svensk golf. 3 000 entusiastiska åskådare såg honom i sällskap med Sven Tumba, Hasse Hedjersson och John Cockin gå runt banan på 69 slag.

1970

Det dröjde till 1970 innan SM på nytt spelades på Lidingö, denna gång med rekorddeltagande bland damerna. Herrarnas mästerskap hade redan en gräns för max antal deltagare, men i dammästerskapet fanns ingen gräns. Tävlingskommittén fick begära tillstånd av Golf förbundet för att begränsa även antalet damer. Man hade väl väntat sig att någon av våra egna etablerade storspelare skulle vinna herremästerskapet, men så blev det inte. Kvar till semifinalerna blev endast en Lidingöspelare, Lennart Grundh, som fick se sig besegrad av Göteborgaren Roy Syle med 4/3. Den andra semifinalen gick mellan förre Lidingöspelaren Hans Hedjerson och Claes Olsson, Göteborg. Hedjerson vann med 3/2. I finalen spelade Hedjerson perfekt golf, höll sig hela tiden på banan och spelade sitt eget spel, efter 18 hål var han fyra upp för att så småningom vinna med 5/4.

När det gällde dammästerskapet hade man naturligtvis väntat sig att till Skåne flyktade Liv Forsell skulle vinna. Liv hade någon vecka innan SM sagt följande: får jag möta Nailil Skoog i någon av de första matcherna åker jag ur. Anledningen var att hon året innan i SKIM förlorat i första matchen just mot Nailil. Nu hände det i 3:e omgången

Arnold Palmer drog 1968 storpublik till Lidingö Golfklubb. Här ses han tillsammans med Sven Tumba, Hasse Hedjersson och John Cockin på 9:e green.

och siffrorna blev 4/3. Skoog hade väl kunnat nå finalen om inte Birgit Forssman satt stopp genom att på 18:e hålet sänka en pitch från 50 m.

Den andra semifinalen vann Ann-Katrin Svensson över Barbro Birke med 4/3. Den välspelade finalen avgjordes av Forssman genom en femmetersputt på 15:e hålet som resulterade i 4/3.

1990-talet

Det dröjde nu till 1990 innan någon förbundstävling arrangerades på Lidingö. Under 70- och 80-talet hade en mängd nya banor tillkommit, därför var det en stor ära för klubben att detta år få arrangera JSM för pojkar och flickor.

Pojkarnas mästerskap spelades i form av 72-håls slagtävling med utmärkt resultat. Vann gjorde Fredrik Andersson från Laholm med 286 slag följd av Patrik Gottfridsson, Kalmar och Johan Omander, Bokskogen, båda med 291 slag.

Flickornas mästerskap spelades med 36 håls kvalificering där de sexton bästa gick vidare i utslagstävling. I den första semifinalen vann Maria Bertilsköld, Årila över Charlotta Eliasson, Perstorp med 5/3. Den andra semifinalen vanns av Annika Sörenstam, Bro-Bålsta över Ulrika von Heijne, Kalmar med 6/5. 1 finalen var Maria i ledningen hela matchen och vann med 2/1 över Annika.

Nils Lyckeberg (LGK) blir 1994 nordisk lagmästare för oldboys. Nils rankas 3:a i Sverige bland oldboys och blir den förste medlemmen som tilldelas LGK's nyinrättade elitmärke.

1995 vinner Nils Lyckeberg Riksmästerskapet för H 55 för 2:a gången och blir Sverigeetta. Han blir dessutom Irländsk mästare för seniors.

Karin Sylvan blir 1998 nordisk mästare i klassen D 50 och LGK's damlag vinner Div. 1 och avancerar till elitserien.

2000-talet

Efter ytterligare drygt 10 år var de så dags igen. Riksmästerskapet i klassen "Mor och dotter" spelades på Lidingö

2002. Birgitta och Nina Hansson såg till att det blev hemmaseger.

Carl Bäcklund (LGK) sätter under KM 2002 nytt banrekord med 63 slag – nio under par.

Lidingö Golfklubb stod i juni 2003 som arrangör för Telia Tour Match SM. Arrangörsmässigt blev det succé med idel lovord från deltagarna. Succé för en bana av yppersta klass. 64 herrar och 32 damer gjorde upp om titlarna.

Den 31 augusti 2006 stod klubben som värd för en 3-dagars Telia Tourtävling för damer – Avanza Lidingö Open som blev en succé. Tävligen hade allt från dramatik, spänning och en utslagsgivande bana i bästa kondition. Lägg därtill bra väder och proffsiga funktionärer. Efter 54 hål stod den 23-åriga talangen från Växjö Emelie Svenningsson som segrare. Totalt slutade Emelie på 9 under par, tre slag före danskan Mette Buus. Trea blev Katharina Werdinig från Österrike.

August Vedin (LGK) sätter under KM 2010 nytt banrekord - 7 birdies, en eagle och en bogey - 62 slag och 9 under par från backtee.

2012

Den 7-9 juli 2012 arrangerade klubben EM Boys med deltagande lag från 16 nationer. Invigningsceremonin på mån-

dagskvällen blev en välarrangerad och anslående tillställning. I ett strålande sommarkvällsväder och tillsammans med drygt 100 medlemmar inleddes Lidingö Golfklubbs hittills största arrangemang.

Tal hölls av Lidingös kommunstyrelsens ordf. Paul Lindquist, Lidingö Golfklubbs ordf. Bo Göthman, Svenska Golfförbundets ordf. Christer Bergfors och av Pierre Bechmann, European Golf Association, Chariman of the Committee. Kvällen avslutades med njutbart mingel på terrassen.

Vädret var till att börja med det bästa tänkbara och Sverige avancerade till kvartsfinal mot Frankrike. Men under fredagen byttes det mot åska och regn, vilket resulterade i långa spelavbrott. De inplanerade foursomematcherna kunde under morgontimmarna genomföras programenligt. Sverige öppnade lite knackigt i båda matcherna och var 2 ned i båda efter 3 hål. Men sedan spelade man upp sig och vände båda matcherna till vinster med 3/2 och 4/2.

Vid lunchtid brakade dock åskan loss. Tävlingsledningen blåste av allt spel, bollarna i spel markerades och spelarna plus all publik rusade in i olika lokaler. Efter ca tre timmars mullrande blåstes spelet igång vid 14-tiden för att efter 30 minuter blåsas av igen på grund av nya åskknallar. Sedan bröt

solen igenom och förvandlade allt till en härlig sommardag. Spelet kom igång och sista boll gick ut 18.55.

Under den sena eftermiddagen fortsatte de fem svenskarna att spela stabil golf i singelmatcherna vilka slutade med 3 vinster en delad och en förlust. Slutresultatet blev därmed 5,5 för Sverige mot 1,5 för Tyskland. Detta innebar att Sverige var i final.

I den andra semifinalen besegrade Italien England med 5,5 mot 1,5.

På lördagen spelade Sverige final mot Italien. Efter förmiddagens foursomematcher stod det 1-1 och eftermiddagens fem singlar blev helt avgörande. Inledningsvis var det helt jämt i matchen men till slut var det Sverige som drog det längsta strået och lyckades att vinna 4 av singlarna vilket gav segern med 5-2.

Det Svenska laget bestod av Hampus Bergman, Lanna Lodge Golfresort (f d Örebro GK), Victor Tärnström, Stockholms GK, Adam Ström, Göteborgs GK, Hannes Rönneblad, Kungsbacka GK, Marcus Gran, Skaftö GK och Tobias Edén, Karlstads GK. Coach för laget var Jonnie Eriksson.

Avslutningsceremonin blev lika pampig som invigningen. Alla lagen marscherade in på klubbhusområdet, som lämpligt nog försetts med en stor prispall. Framför pallen återfanns ett bord med medaljer och det silverfat som utgör vandringspriset. Före prisutdelningen hölls ett antal tal. I ett av dem ville Presidenten för European Golf Association, Antti Peltoniemi speciellt uppmärksamma och hedra det spanska laget och deras kapten. Skälet var naturligtvis den synnerligen ärliga åtgärden att under onsdagskvällen anmäla för tävlingsledningen att en av de spanska spelarna haft för många klubbor i baggen. Den meningen i Peltoniemis tal rev ner stora och långa applåder. Hade tävlingen gällt sportmanship hade Spanien vunnit överlägset.

Svenska landslaget i EM för Boys på väg in till invigningsceremonin.

Lidingö Golfklubbs Klubbmästare – Damer och Herrar

Damer					
1938	Marianne Åberg	1951	Ulla Lindvall	1962	<i>ej spelat</i>
1939	<i>ej spelat</i>	1952	Gunilla Skeppstedt	1963	Gunilla Skeppstedt
1940	Marianne Åberg	1953	<i>ej spelat</i>	1964-66	Liv Forsell
1941	<i>ej spelat</i>	1954	Gunilla Skeppstedt	1967	Gunilla Skeppstedt
1942	Outram Mott	1955	Ulla Lindvall	1968-69	Liv Forsell
1943	<i>ej spelat</i>	1956	Siv Söderström	1970	Gunilla Skeppstedt
1944-46	Siv Söderström	1957	Gunilla Skeppstedt	1971-76	Catharina Skeppstedt
1947	Marianne Engström	1958	Birgit Friberg	1977	Gun Carlsson
1948	Siv Söderström	1959-60	Karin Jansler	1978	Cath. Skeppstedt
1949-50	Margareta Lindqvist	1961	Liv Forsell	1979-81	Gun Carlsson
Herrar					
1935	Per Hemberg	1949-50	Hans Thorstensson	1969	Lennart Leinborn
1936	F O Bugge	1951	Lennart Leinborn	1970	Lennart Grundh
1937	Bo Herion	1952	Bo Holmström	1971	Jan Olsén
1938	Arne Flygt	1953	Nils Nordström	1972-75	Per Hansson
1939	Lars Wennerström	1954-55	Lennart Leinborn	1976	Pehr Werngren
1940	Hans Engström	1956	Nils Nordström	1977	Anders Ahlberg
1941	Hans Thorstensson	1957-59	Lennart Leinborn	1978	Gösta Ignell
1942	Erik Runfelt	1960	G A Bielke	1979	Per Segerström
1943	Sten Arnberg	1961	Nils Nordström	1980	Göran Näslund
1944	Erik Runfelt	1962-64	Lennart Leinborn	1981	Staffan Åkesson
1945	Hans Thorstensson	1965	Nils Nordström	1982-83	Per Segerström
1946-47	Erik Runfelt	1966-67	Hans Hedjerson	1984	Nils Lyckeberg
1948	Lennart Leinborn	1968	Nils Nordström	1985	Dick Poppelman
				1986	Nils Lyckeberg
				1987-88	Per Segerström
				1989-90	Thomas Ljung
				1991	Per Segerström
				1992	Thomas Ljung
				1993	Henrik Edin
				1994-95	David Wahlgren
				1996-97	Thomas Nilsson
				1998	Thomas Ljung
				1999	Henrik Edin
				2000	Fredrik Cederborg
				2001	Christian Hansson
				2002	Carl Bäcklund
				1999	Emma Wahlgren
				2000-01	Nina Hansson
				2002	Emma Wahlgren
				2003-04	Linda Appelblad
				2005	Emma Wahlgren
				2006-07	Jennifer Mankowitz
				2008	Cecilia Gustafson
				2009	Maria Engström
				2010	Louise Ljungstedt
				2011-12	<i>ej spelat</i>
				2003	Andreas Johnsson
				2004	Carl Bäcklund
				2005	Andreas Johnsson
				2006	Christian Hansson
				2007	Andreas Johnsson
				2008	John Boer
				2009	Emil Hagdal Sörebo
				2010	Eric Carlberg
				2011	August Vedin
				2012	Christian Hansson

Listor över klubbmästare i övriga kategorier presenteras på sidan 35 och 36.

Damsektionen

Prolog

Damkommittén, numera damsektionen, bildades redan 1936 med Sonja Åberg som ordförande med fyra damer som medhjälpare. Klubbhuset var då inrymt i Zetterbergska villan, där allt var ganska provisoriskt ordnat. Enligt Sonjas dotter, Marianne Engström, var det många praktiska ting, som skulle avhjälpas t.ex. sy gardiner, hjälpa till att koka kaffe, bre smörgåsar och se till att allt såg trivsamt ut och så måste det propageras för att damerna skulle lära sig spela golf.

Glädjen blev därför stor, när klubben 1939 flyttade in i ett nytt hus och damerna fick ett ordentligt omklädningsrum. Där behövdes också en praktisk hand. Maud Lindqvist kom in i damkommittén 1939 och hon berättade att glas, porslin och bestick fick lånas, när det förekom fester. Dessutom fick hon 15 kronor till blommor att smycka lokalerna med.

Under 40-talet föllades handdukar och syddes små flaggor som skulle vara numrerade. Flaggtävlingar var vid denna tid mycket populära.

Den första tisdagen i mars månad träffades man på klubben, fick ett glas sherry, åt middag för att därefter få information om säsongens tävlingar – sex stycken på våren och sex på hösten samt en tävling med deltagare från andra klubbar. Kvällen avslutades med litet bridge eller canasta.

Vid den tidens tisdagstävlingar åt man en lätt lunch kl. 11 med prisutdelning från föregående veckas tävling. Första start kl. 12 med startavgift på hela 2 kronor. Någon föranmälan behövdes inte, då man på den tiden inte var så många. All administration skötte man själva.

Herrarna var mycket generösa mot damkommittén, då man gav dem ett anslag på 300 kronor per år för representation. 1944 fick vi i damkommittén förmånen att ordna en extra stor damtävling med deltagare från andra klubbar. Oldboys skänkte då ett mycket vackert pris "oldboys skål till damerna", som tack för att man gick caddies åt dem vid Oldboys-SM som gick på Lidingö det året. Det fanns ju inga bagvagnar på den tiden. En av dessa caddies var Gunilla Runfelt-Skeppstedt, som vann priset för alltid året 1961.

1950-talet

Riktig fart på tisdagstävlingarna blev det inte förrän 1954, då Greta Christiernsson blev vald till ordförande. 1957 invaldes hon i klubbens styrelse som första kvinna, dock utan rösträtt. Under den här tiden delade ordföranden ut olika uppgifter till sina medhjälpare, så en blev kassör, en blev

sekreterare och två fick ta hand om tävlingarna. Det bestämdes, att man skulle ha minst fyra sammanträden om året, som skulle protokollföras.

I ett sådant protokoll kan man läsa, att "vid vårträffen i mars 1957 beslöts, att bridge om möjligt skulle undvikas".

Man blev plötsligt mellan 20 och 30 deltagare i tisdagstävlingarna och anmälan måste därför göras på måndagen. Hur dåligt vädret än var, spelade man, vilket inte gjorts tidigare. Många klagade i början över, att de ofta måste spela med samma person. Ett nytt vandringspris, handicappriset, sattes upp för att sporra damerna till att förbättra sitt spel och på så sätt få lägre handicap. Detta upphörde dock 2007.

1960 & 70-talet

Det tillkom många tävlingar genom åren. 1963 startades "Ladies over fifty" och damernas pris återkom, då juvelerare Gunnar Fahlström skänkte en silverskål. På tisdagstävlingarna satsade damerna på cocktailglas med klubbens emblem och dessa blev mycket populära. 1965 gjordes ändringar angående handicap och klassindelningar, vilka varit aktuella ända tills nu. A-klass 0-18, B-klass 19-28 och C-klass 29-36. I ett protokoll från 1966 finns ett önskemål, att damerna ej tillbringa mer än 4 timmar runt banan på sina tävlingar.

En stor insats gjordes under vintern 1974, då Gunilla Skeppstedt och Inger af Klercker tapetserade om vårt damrum till allas belåtenhet. Herrarna i stora styrelsen blev så imponerade, när resultatet visades, så damerna fick pengar i "efterskott" för tapetkostnaderna.

Året 1979 blev arbetsamt, då klubbhuset byggdes om och damerna fick en arbetsbarack som omklädningsrum i parkeringsdungen. Dessutom var säsongen väderleksmässigt nog så besvärlig. Året efter flyttade damerna in i ett stort och väl tilltaget omklädningsrum med bra sanitär utrustning.

I dag

Låt oss nu ta ett långt skutt fram i tiden och se hur damgolven och damsektionen på LGK fungerar på 2000-talet under Marianne Anderbergs (1999 – 2005), Gunilla Hård af Segerstads (2005 – 2011) och från 2011 Sylvia Herrlins tid som ordföranden i Damsektionen.

I och med det nya seklet infördes många förändringar. Golfadministrationen sköttes mer och mer via Golfens IT system (GIT). Anmälan, tävlingsresultat och hcp-ändringar gjordes via dator. LGK och damsektionen kunde via hemsidan lämna information om tävlingar, nyheter och resultat. Detta

innebar ny utmaning för sektionen och tävlingsledarna. Verksamheten är självfinansierad - startavgifter och sponsorer är de tillgångar som sektionen förfogar över för tävlingsverksamheten.

Tävlingsverksamheten

Successivt har antalet tävlingar utökats. Fram till år 2011 spelades det damtävling varje tisdag. Sektionen har också varit framgångsrik att få många sponsorer, de flesta hemmahörande på Lidingö. Utöver de vanliga tisdagstävlingarna spelades matchtävlingar, tävlingar med vandringspris, utbytesspel med andra klubbar och vår nationella damdag för A-klassen. Under LGK:s ombyggnadsperiod arrangerade damsektionen flera 18-hålstävlingar på närliggande golfbanor.

Tisdagstävlingar

De mest uppskattade tävlingarna har varit de s.k. middagstävlingarna som spelades sista tisdagen i månaden och då med generöst sponsrade prisbord. Mycket populära var de tävlingar som sponsrades av Akademibokhandeln och som även innebar att damerna fick lyssna till en kåserande gäst i samband med middagen. Tyvärr har denna sponsring upphört fr.o.m. 2009. Flaggslaget har också varit en uppskattad tävling då ICA Larsberg/Kvantum presenterar ett överdådigt prisbord. En annan tävling som länge funnits är Ladies Invitation då varje LGK dam inbjuder och spelar bästboll med en väninna från annan klubb. Nya lagtävlingar förutom en ny tävling i Solheim Cup-form har tillkommit sedan 2010. En tävlingsform som återkommit under senare år är eclectic över hela säsongen. Golfsäsongerna inleds alltid med en Vårträff oftast med tillhörande mannekånguppvisning och avslutas med lagtävling som t.ex. Höstvals samt höstmöte med prisutdelningar för säsongens matcher.

Matchtävlingar

För att ge våra tävlingssugna A-damer mer matchträning tog Gunilla Skeppstedt initiativet år 1991 till att starta en "stegtävling" där alla möter alla i matchspel. Senare in på 2000-talet kompletterades detta med "Alla möter Alla" för B- och C-klasserna. Varje klass kämpar om ständigt vandrande vandringspris. Erasmietavlan var en utslagstävling till vilken Karin Pantzerhielm under 2000-talet skänkt två taylor. Damernas Pris – en tävling som har sitt ursprung från 1936. Från början var målsättningen att gynna yrkesarbetande och som därför endast fick spelas en lördag/söndag. Det kravet är nu borttaget och Damernas Pris ändrades 2003 från utslagstävling till 36-hålstävling. Tävlingen har inte spelats på flera år pga. för få anmälningar men här hoppas vi att intresset ökar igen. Tävlingen "Young Ladies over Fifty" som nu har ändrats till

"Young Ladies over Forty" har också gamla traditioner. Den har spelats i 50 år.

Utbyte med andra klubbar

1995 startade matchtävlingarna mot Kevinges damer – två möten per år, hemma och borta. Priset hade skänkts av Kevinge. År 2006 avslutades detta utbyte då Kevinge hade svårt att ställa upp med tillräckligt antal deltagare. Vandringspriset vanns slutligen av LGKs damer.

År 2000 startades liknande matchtävling mot Täby GK. Priset var en färgrik glasskål i fattigmanssilver designad av Catti Åselius. Tävlingen spelades under sju år slutade oavgjord och i särspelsmatch påföljande år tillföll priset Täby

GK. Både Täby och LGK var ense om att fortsätta med tävlingsutbytet med ett nytt vandringspris - Wretmansskålen – designad Jonas Torstensson. Tävlingen ska pågå i sju år.

Nationell Damdag

Sedan länge har LGKs damsektion avstått från nationella damdagar för klass B och C. Däremot har vi med stolthet behållit A-klasstävlingen som ingår i Order of Merit och som tidigare sponsrats av Philipsson Söderberg - idag sponsras den av klädsponsorer bl. a. Abacus. Under 80- och 90 talet och till mitten av 2000-talet var 36-hålstävlingen oftast fullteknad med ca 60 deltagare. Under senare år har antalet deltagare minskats. Att spela

36-hålstävlingar har inte lockat så många nya deltagare.

Damgolf/damsektionen

Intresset för damtävlingar har alltid varit stort på Lidingö. På senare år har det dock märkts en viss nedgång. Det tycks svårare få med damer som har heltidsarbete, familj och småbarn. Vi anser att damtävlingarna fyller en viktig funktion och målsättningen bör vara att få de tävlande att känna klubbgemenskap såväl i damsektionen som i hela klubben. Därför för nu ett team med sex kvinnliga medlemmar damsektionens arv vidare för att locka kvinnor till golfens värld genom att arrangera spännande event och utveckla tävlingar.

Seniorsektionen

Starten

Diskussionerna om verksamheten för de "mognare" medlemmarna hade pågått i ett par år och utmynnade hösten 1976 i den framställning som behandlades vid höstmötet den 8 december 1976.

Punkt 11 i protokollet löd:

"Presenterades ett förslag till serietävling för veteraner. Mötet ställde sig positivt till en sådan tävling och uppdrog åt styrelsen att verka för tillkomsten av en fristående kommitté, som i kontakt med tävlingskommittén hade ansvaret för veteran tävlingen".

Arbetet med att forma veteran gruppens verksamhet kunde börja.

Ur motiveringen kan det vara skäl att citera: - Det finns emellertid en medlemskategori, som dessutom under de närmaste åren snabbt ökar i antal, för vilken tävlingsprogrammet inte längre känns så lockande, nämligen de äldre medlemmarna. Spelstyrkan avtar, man hävdar sig allt sämre mot de yngre - även om handicapsystemet är avsett att utjämna skillnaderna - och golfen tenderar att "fade away". Men just dessa medlemmar har ofta stort behov av att spela regelbundet. Det behövs dock något som känns påtagligt aktuellt för att man skall stimuleras till att ta nya tag igen. Någon tävling där man får chansen att möta "jämnåriga".

Vintern 1977 bildade två damer och tre herrar en interimskommitté med Erik Landberg som ordförande. Målet var främst att erbjuda alla medlemmar över 60 år en tävling varje vecka under hela säsongen. Startavgiften skulle vara låg, 5 kronor per start.

Ett antal, första året sex, scorer skulle få sammanräknas till en årstävling, för denna donerade bl.a. Trygg-Hansa ett vandringspris. Spelformen skulle i huvudsak vara poängbogey.

Åldersgränsen sextio valdes av främst två skäl. Damer blir officiellt veteraner vid den åldern och för herrarna fanns

det redan ett uppskattat vandringspris - Axel Lindbergs veteranpris - med just sextioårsgräns (officiell veteran gräns för herrar var ju annars 65 år).

Torsdagstävlingar blev ondagstävlingar

Torsdagarna, de två första åren även några fredagar, blev tävlingsdagar. Valfria partners och starttider, inga startförbud (enligt löfte till årsmötet!). Start helst före lunch eftersom klubbens styrelse uttryckt farhågor för att detta nya "påfund" kunde komma att inkräkta på övriga medlemmars och greenfeespelares möjligheter att spela. Veterankommittén utfäste sig att helt svara för tävlingarnas administration.

"Allmän träfftid" kl. 9, en tidpunkt då varje veteran kunde vara säker på att erhålla en spelpartner, var ett viktigt inslag i veteran gruppens policy. Första året prövades med tre tider: kl. 9, kl. 11 och kl. 14. Året därpå blev det två tidpunkter och därefter endast en - kl. 9. Ledamöterna i kommittén åtog sig att ställa upp som "värdar" vid dessa träfftider, en insats för gruppsammanhållningen som senare även andra medlemmar har åtagit sig.

Premiäråret var 1977. Då erbjöds 18 tävlingsdagar och 85 medlemmar presterade hela 400 starter. Höstmöte med middag hölls för första gången den 13 oktober varvid interimskommittén "permanentades". Följande år infördes tre slag tävlingar, till veterankommittén överfördes också ansvaret för Axel Lindbergs-tävlingen och antalet scorer ingående i årstävlingen minskades till fem. Antalet starter steg till 450.

Numera har seniorsektionen för övrigt både ett vår och ett höstmöte med gemensam lunch respektive middag.

Året därpå, 1979, kunde fredagsspelet slopas genom att systemet med "samtidigt spel" tillämpades för de

fem herrtorsdagstävlingarna och veteran tävlingarna. En nyhet för året var niohålstävlingar för den som inte hade tillfälle att spela 18 hål. En annan "reform", som blivit livligt och hett diskuterad, var att 70-års herrar medgavs rätten att, med tre slags handicappedreducering, tävla från röd tee. Deltagandet hade nu ökat till 645 starter.

De följande åren introducerades en utslagstävling - Veteranmatchen. Klubbmästerskap infördes för veteraner och för vissa torsdagstävlingar prövades lottad start kl. 9-10 i syfte att skapa växling av partners. Lottningen slopades 1982 för att på nytt återkomma 2002, då med reserverade preliminära starttider och en förenklad anmälningsrutin.

En bit in på 2000-talet hade antalet tävlingar ökat till 24. Sedan flera år var det på onsdag förmiddag som veteranerna träffades och tävlade. En gammal god tradition som bevarats var de låga startavgifterna.

Växlande men stort intresse

Intresset för veteran gruppens tävlingar har varierat under åren. Från 400 starter premiäråret till drygt 900 under 1982 till knappt 600 under 2002. Säsongen 2012 deltog 820 i de 22 av seniorsektionen arrangerade tävlingarna, ett medeltal på 35 startande per tävling.

Det stora intresset för veteran tävlingarna har givetvis flera orsaker, den målgruppsinriktade informationen, lämpligt avpassade tävlingsformer mm. Men den grundläggande faktorn finner man dock i åldersstrukturen inom klubben.

Startåret 1977 återfanns omkring 160 av klubbens medlemmar inom veteran gruppen. Antalet har därefter ökat efter hand som de större åldersklasserna passerat sextioårsåldern. År 2003 hade veteransektionen 374 medlemmar, 216 damer och 158 herrar, vilket utgjorde

hela 38 % av de nästan 1 000 "vuxna" spelarna inom klubben.

Idag, 2013, är det 511 medlemmar som är 60+, dvs. födda 1953 eller tidigare, ca 50 % av klubbens vuxna medlemmar, fördelade på 235 damer och 276 herrar.

Seniorerna har sedan 2005 utbyte med Djursholm och sedan 2006 med Waxholm. Dessa stadsmatcher är ett trevligt inslag som spelas växelvis på våra banor. Tävlingar som också bör nämnas är Canadagåsen och Oldboys-

pokalen samt seriespel där vi deltar i distriktet med flera lag i såväl H-65 som H-75.

Utöver alla traditionsrika tävlingar med vandringspriser så har numera tonvikten lagts på seriespel i en Dam och en Herr klass där de 5 bästa sammanlagda poäng under årets tävlingar räknas samman. Lagspelstävlingar är mycket uppskattade och har därför breddats.

En utökad satsning på gemensamma subventionerade luncher och/eller mid-

dagar (alla är vinnare) som bidrar till en ökad klubbgemenskap

Framtiden

Hur ser då framtiden ut? Ja, veterangruppen kommer ingalunda att minska. Även om man räknar med "maximala" avgångar i de äldsta åldersklasserna. Vi har sett ett allmänt ökat intresse till deltagande i onsdagstävlingarna.

Utvecklingen inom Golfens IT system de senaste åren har möjliggjort ett bättre och enklare anmälningsförfarande, lottnings och resultatredovisning.

Juniorsektionen

Inledning

Lidingö Golfklubb har under sin 80-åriga historia fostrat många duktiga juniorspelare där flera nått både nationell och internationell framgång i sitt tävlingsspel. Liv Forsell-Wollin, Lennart Leinborn, Jan Sonnevi och Jessica Posener är namnen på några kända spelare som alla har ett gemensamt. De har börjat sin golfkarriär som juniorer i Lidingö GK. Flera andra duktiga kanske mindre kända men nu aktiva Lidingöspelare, har slagit sina nybörjarvingar som juniorer på Lidingö som t.ex. vår tidigare andrepro Per Hansson och förre banchefen Jan-Erik Björkström.

Men den kanske största insatsen har varit att introducera alla de före detta juniorer, som idag utgör en stor del av klubbens medlemmar, till golfen. Dessa har sedan under åren fortsatt att delta i klubbens tävlingar, aktiverat sig som funktionärer i kommittéer och styrelse, utbildat sig till domare och ställt upp som tävlingsledare.

Golfen i Sverige har de senaste åren sett en nedgång i antalet aktiva golfspelare och detta har förstås också påverkat landets golfklubbar på juniorsidan. Lidingö Golfklubb har dock de senaste 10 åren upplevt en ökning i antalet aktiva och bedriver år 2013 en verksamhet för ca 300 golfintresserade ungdomar, där drygt 100 också är medlemmar i klubben.

I slutet på 1990-talet och början av 2000-talet förde juniorverksamheten en något tynande tillvaro. Dåvarande kösystem stipulerade att 75 % av juniorerna som valdes in som medlemmar skulle ha anhörighetsstatus. Detta gjorde att många av de juniorer som blev medlemmar inte nödvändigtvis var intresserade av att delta i klubbens juniorverksamhet. De juniorer som då tränade aktivt var därmed inte mer än 30 av totalt ca 130 juniormedlemmar.

Framtidsgruppen

Under år 2002 startades en förberedande träning för köande juniorer som fick namnet Framtidsgruppen. Inspiration hämtades från Stockholms GK som under några år framgångsrikt bedrivit en liknande verksamhet. På detta sätt kunde nu Lidingö Golfklubb stämma av

intresse, mognad och golffärdigheten hos juniorerna eftersom deltagandet i Framtidsgruppen utgjorde grunden för inval av nya juniormedlemmar. Juniorerna erbjöds teknikträning samt deltagande i vissa klubbtävlingar. De erbjöds spel på banan i enlighet med klubbens erbjudande till gäster. På detta sätt kunde klubben skola in blivande medlemmar i spelet golf och Lidingö Golfklubb och därmed på sikt skapa en god klubbanda.

Inledningsvis erbjöds deltagande till köande juniorer med anhörighetsstatus i åldern 11-13 år. Första året hade verksamheten 25 deltagare. Försöksverksamheten slog väl ut och ökade de närmaste åren.

År 2013 är maximala antalet deltagare i Framtidsgruppen satt till 100 juniorer och deltagarna är mellan 11 och 15 år.

Knattegruppen

I takt med intresset för Framtidsgruppen ökade så uppstod även ett ökat intresse för yngre juniorer att träna. Från och med säsongen 2009 startades även en Knatteverksamhet där köande juniorer mellan 7-10 år erbjöds delta. Redan den första säsongen deltog ca 50 juniorer. År 2013 är maximala antalet deltagare i Knattegruppen satt till 100.

Träning året runt

Juniorträningen bedrivs numera inte enbart under sommarhalvåret. Sedan år 2006 så tränar många juniorer året runt. Både med slag- och teknikträning på övervåningen i den östra ladan samt genom fysträning i gymnastikhallar, löpträning utomhus samt styrketräning på olika anläggningar runt om på Lidingö. Denna träning erbjuds också deltagare i Framtidsgruppen.

Dagens träningsverksamhet

År 2013 planerar klubben för en juniorverksamhet omfattande ca 300 deltagare. Förutom klubbens anställda tränare Eric Carlberg, engageras ytterligare 3 tränare varav klubbens assisterande tränare Magnus Ekman, som arbetat för klubben under 5 år, är en. Omfattningen på verksamheten nådde sin topp 2010 då hela 100 juniorer deltog i Framtidsgruppen, 110 juniorer deltog i Knatteverksamheten och dess-

utom fanns det ca 120 medlemsjuniorer som deltog i den organiserade träningen under utomhussäsongen. För de allra yngsta mellan 5-6 år så erbjöds "Golfkul" där några mindre grupper lekte golf. Junior- & Elitkommittén bedömer att klubbens resurser i form av träningsområden inte klarar av en större omfattning på verksamheten och har också fått direktiv från styrelsen att anpassa antalet deltagare till de resurser som klubben förfogar över.

Deltagare i juniorverksamheten betalar en årlig träningsavgift som är beroende på vilken typ av träning de deltar i. Medlemsjuniorerna betalar förutom träningsavgiften givetvis också kostnader för medlemskap. Verksamheten är självfinansierad och har de senaste åren inte belastat klubbens ekonomiska resultat. Däremot har klubben vissa kostnader för elitlagen för damer och herrar som finns.

I samband med ombyggnaden av banan åren 2006-2009 etablerades ett nytt träningsområde vid green på gamla håll nr. 17, sydväst om klubbhuset. Här finns möjlighet till närspelesträning på 6 korthåll.

Sedan år 2011 använder sig juniorverksamheten också av metodiken Golfloop för att stötta spelare, föräldrar och hjälptränare i utveckling av golfspelet.

Organisation av verksamheten

Den juniorverksamhet som Lidingö Golfklubb idag omfattar har främst tillkommit genom Lars Waerland och Eric Carlbergs försorg. Lars har fram till år 2010 verkat i rollen som ordförande i juniorverksamheten och deltar fortsatt som rådgivare till Junior- & Elitkommittén. Eric har i sin roll som huvudtränare utvecklat och lett verksamheten som idag pågår året runt. Verksamheten tar sin utgångspunkt i en dokumenterad verksamhetsplan med mätbara mål och fastslagna riktlinjer. Dessa finns publicerade på klubbens hemsida.

Tävlingsverksamheten

Klubben arrangerar ett flertal klubbtävlingar under året, både i slagspel och i match. Sedan drygt 30 år arrangeras Vikingaskeppet som är en nationell tävling för juniorer och som har JMI-status, dvs. ingår i kvalserien för finalen

i JMI - Junior Masters Invitational.

För att erbjuda spelare ett insteg till tävlingsverksamheten arrangeras sedan snart 10 år den mycket populära Junior-Order-of-Merit, eller i folkmun - JOM. JOM är en niohåls poängboge som avgörs under 5 dagar på våren och 5 dagar på hösten. År 2012 var snittet 33 deltagare per tävling. De som deltar har officiellt hcp men kvalificerar sig kanske inte för att spela på Skandia

Tour.

I takt med att verksamheten vuxit så har också resultaten på nationell nivå förbättrats. Många är de Lidingöjuniorer som under åren framgångsrikt deltagit i Skandia Tour. År 2004 hade Lidingö Golfklubb plats 60 på klubb rankingen för juniorer i Sverige. År 2011 hade klubben klättrat till plats 13. Denna ranking omfattar ca 300 golfklubbar i Sverige.

Junior- & Elitkommittén har ambitiösa mål avseende de tävlingsresultat som klubbens juniorer ska uppnå.

Den som hittills nått störst framgångar är Daniela Holmqvist då hon som junior år 2009 segrade i en tävling på damernas dåvarande SAS Masters tour. Karriären fortsätter för Daniela som från och med år 2013 har kvalificerat sig till Ladies European Tour och har inlett säsongen på ett strålande sätt.

Lidingö Golfklubbs Klubbmästare - Juniorer

Flickor							
1984-87	Jessica Posener	1996	Katarina Forsberg	2006	Louise Ljungstedt	2011	Louise Palm
1988-91	<i>ej spelat</i>	1997-00	<i>ej spelat</i>	2007	<i>ej spelat</i>	2012	<i>ej spelat</i>
1992	Cecilia Gustafson	2001-02	Sara Forsberg	2008	Vanessa Mankowitz		
1993-94	Katarina Forsberg	2003-04	Louise Ljungstedt	2009	Louise Ljungstedt		
1995	Maria Ritums	2005	<i>ej spelat</i>	2010	Caroline Hultman		
Pojkar							
1958	Stellan Hallström	1976	Jonas Brundin	1992	Joakim Adler	2004	Jacob Rimmerfeldt
1959	Ulf Pramer	1977	Goody Rosén	1993	Carl-Johan Unonius	2005	Fredrik Lindgren
1960	Stellan Hallström	1978	Fredrik Wennberg	1994	David Wahlgren	2006	Andreas Johnsson
1961	Tor Grotenfelt	1979-83	Per Segerström	1995	David Wahlgren	2007	Johan Magnusson
1962	Carl Johan Winberg	1984	Fredrik Medén	1996	Carl-Johan Unonius	2008	Christopher Waxberg
1963-66	Per Hansson	1985	Thomas Ljung	1997	Christian Hansson	2009	August Vedin
1967	Jan Olsén	1986	Peter Löwgren	1998	Fredrik Jönsson	2010	Christopher Waxberg
1968	Bo Beijer	1987	Jens Lundvall	1999	Christian Hansson	2011	August Vedin
1969	Johan Bergenstjerna	1988	Thomas Ljung	2000	Fredrik Jönsson	2012	David Sydorf
1970-73	Bo Beijer	1989-90	Henrik Edin	2001	Jesper Naenfeldt		
1874-75	Anders Ahlberg	1991	Andreas Edin	2002-03	Andreas Johnsson		

Av Lidingö Golfklubb belönade nuvarande och tidigare medlemmar

* efter namnet innebär att personen är medlem i Lidingö GK 2013

Hedersledamöter (1942)							
1942	HKH Prins Bertil	1945	Torsten Hérnod	1963	Erik Runfelt	2007	David Johnstone*
	Greve Carl-Johan Bernadotte		Per Hemberg	2001	Jan-Erik Björkström*	2010	Per Hansson*
		1946	Axel Lindberg		Anders Runfelt*	2012	Åke Envång*
							2013 Olle Enstam*
							Allan Scharp*
Kallade ledamöter (1945)							
1945	Nils Harald Palm	1960	Ulf-Christian Bratt	1978	Ebbe Brudin	1993	Anders Runfelt*
1953	Erik Runfelt	1963	C A Jacobsson	1979	Brita Wennerström	1996	Christer Lindberg
1955	Hugo Krantz	1967	Gunnar Dahlén	1982	Jan-Erik Ryman	1998	Allan Scharp*
1957	Åke Philgren	1971	Gunnar Arenander	1985	Tage Boman	2001	Bo G Boestad
1958	Lars Edshammar	1973	Per Ivar Hellgren		Harry Fakt		Bertil Deurell
	Leslie Hickman	1975	Ingvar Skårman	1988	Karl-Henrik Lingö		Åke Envång*
Förtj. tecken med plakett (1980)							
1982	Einar Engel	1986	Nils Lyckeberg	1991	Torbjörn Björkelund	1999	Anders Lindholm
	Anders Runfelt*	1988	Maj-Britt Göransson	1993	Sören Lundgren	1999	Mary-Ann Ritums*
	Jan de B. Wetterlund*		Olof Sehlberg	1995	Bo Edin	2001	Lena Hjelm*
1984	Karl-Henry Almberg	1989	Roland Sydell*		Sten Forsberg*		Lennart Björkstrand
	Jan-Erik Björkström*	1990	Sydney Coulson	1996	Åke Envång*		Rolf Gustavsson
1985	Rune Persson*	1990	Rune Hammarberg*		Christer Lindberg		Rolf Ljungqvist
	Göran Selander*		Leif T Ohlsson*		Kurt Nordfors*	2001	Karin Wiedesheim-Paul*
	Paul Waerland*		Bengt Vesterberg	1998	Bertil Deurell		Mauritz Österborg*
1986	Christer Lindberg	1991	Irene Bauer*		Leif Ledmyr	2006	Olle Enstam*
Förtjänstecken (1943)							
1943	Gunnar Birch Lindgren	1943	Sonja Åberg	1974	Bengt O M Olsson	1987	Jessica Lederhausen
	Enfrid Browahld	1948	Hugo Krantz	1977	Ingvar Skårman	1989	Jennifer Mankowitz*
	Per Hemberg	1951	Lars Edshammar		Artur Warbert	1990	Christina Lindberg
	Torsten Hérnod		Hugo Nordgren		Brita Wennerström		Karin Wiedesheim-Paul*
	Bengt Holmquist	1958	Otto Holmen		Torsten Wolff	1993	Lars-Ove Barder
	Axel Lindberg		Hans Mott	1979	Stig Wennergren		Ulf Söderström
	Emil Lindegren		Nils Söderström	1981	Einar Bogren	1995	Tage Boman
1943	A Fr Markman	1959	Per Ivar Hellgren	1982	Harriet Brundin*		Ulf Christian Bratt
	Gustaf Olsson	1959	Sven Johansson		Åke Envång*		Ebbe Brundin
	Nils Harald Palm	1962	Erik Runfelt		Nick Hansson		Kurt Nordfors*
	Gunnar Rising	1966	Einar Engel		Gunnar Thorén		Jan-Erik Ryman
	Helmer Sten		Hans Schröder	1984	David Johnstone*	1996	Björn Schelin*
	Rafael Sundblom	1972	Gunnar Arenander	1987	Karl-Henrik Lingö		Gunilla Skeppstedt
1943	Gunnar Tisell	1974	Gösta Bjurström		Göran Olsson	1998	Lena Hjelm*
Silverklubban (1994)							
		1994	Nils Lyckeberg				

Av Svenska Golf förbundet belönade nuvarande och tidigare medlemmar

* efter namnet innebär att personen är medlem i Lidingö GK 2013

Guldklubban (instiftad 1978)							
1984	Liv Wollin	nr 7	1986	Christer Lindberg	nr 8		
Guldmärket (1956)							
1961	Lars Edshammar	nr 6	1964	Erik Runfelt	nr 7	1972	Gunnar Arenander
						nr 10	
Silvermärket							
2003	Anders Runfelt*	nr 160	2004	Jochum Söderström*	nr 175	2005	Sten Forsberg*
						nr 188	2008
							Gun Nilsson*
							nr 227
Elitmärket (1940)							
1941	Erik Runfelt	nr 1	1956	Lennart Leinborn	nr 31	1967	Hans Hedjersson
1951	Gustaf Adolf Bielke	nr 24	1963	Liv Wollin	nr 41	1968	Thure Holmström
							nr 50
							1982
							Pia Nilsson
							nr 68
Förtjänstplakett i silver (1940)							
1941	Rafael Sundblom	1958	Lars Edshammar	1983	Tage Boman	1993	Jan-Erik Björkström*
1943	Per Hemberg	1958	Erik Runfelt		Anders Runfelt		David Johnstone*
	Torsten Hérnod	1971	Edvard Brändström	1985	Harry Fakt		
1957	Bengt Holmqvist	1981	Thure Holmström*	1988	Karl-Henrik Lingö		

Lidingö Golfklubbs Klubbmästare

Damer och herrar presenteras på sidan 30, juniorer på sidan 34.

Foursome Damer							
1978-79	Gun Carlsson & Catharina Skeppstedt	1997	Jennifer Mankowitz & Jessica Lederhausen				
1980	<i>ej spelat</i>	1998	Nina Hansson & Jessica Lederhausen				
1981	Catharina & Sanna Skeppstedt	1999	Nina Hansson & Emma Wahlgren				
1982	Christina Westergren & Karin Wiedesheim-Paul	2000	Irene Bauer & Karin Wiedesheim-Paul				
1983	Gun Lundqvist & Sanna Skeppstedt	2001-02	Gun Nilsson & Karin Sylvan				
1984	Gun Lundqvist & Lotta Skeppstedt	2003	Gun Nilsson & Jennifer Mankowitz				
1985-86	Anita Nordvall & Gunilla Skeppstedt	2004	Ulla Boija & Anita Nordvall				
1987	Lotta Skeppstedt & Christina Westergren	2005	Gun Nilsson & Karin Sylvan				
1988	Mimmi Eriksson & Christina Westergren	2006	<i>ej spelat</i>				
1989	Birgitta Hansson & Christina Westergren	2007	Cecilia Gustafson & Sofia Sirvell				
1990	Jessica Lederhausen & Jennifer Posener	2008	Cecilia Gustafson & Lena Dalström				
1991	Christina Lindberg & Birgitta Hansson	2009	Cecilia Gustafson & Sophie Anderson				
1992	Helene Bergenstjerna & Sofia Bäcklund	2010	Cecilia Hasselbo (Gustafson) & Sophie Anderson				
1993	Jennifer Mankowitz & Eva Cedervall	2011	<i>ej spelat</i>				
1994	Katarina Forsberg & Louise Permelin	2012	Josefin Chenon & Sara Eklund				
1995-96	Katarina Forsberg & Maria Ritums						
Foursome Herrar							
1977	Stig Färnström & Bo Edin	1995	Michael Hägglund & Dick Poppelman				
1978	Göran Arve & Nils Nyberg	1996	Bengt Nilsson & Carl-Johan Unonius				
1979	Lennart Björkstrand & Dick Poppelman	1997	Thomas Ljung & Henrik Edin				
1980	Nils & Björn Nyberg	1998	Jesper Troberg 6 Carl Bäcklund				
1981	Peter Karnekrans & Göran Näslund	1999	Christian Hansson & David Wahlgren				
1982	Fredrik Lindberg & Staffan Åkesson	2000	Anders Ahlberg & Carl Bäcklund				
1983	Lennart Björkstrand & Nils Lyckeberg	2001	Douglas Dittmer & Christoffer Dymling				
1984	Michael Hägglund & Dick Poppelman	2002-03	Anders Ahlberg & Carl Bäcklund				
1985	Fredrik Lindberg & Staffan Åkesson	2004	Andreas Johnsson & Carl Bäcklund				
1986	Jan-Erik Björkström & Nils Lyckeberg	2005	Carl Johan Unonius & Henrik Edin				
1987	Jonas Brudin & Bo Göthman	2006	Peder & Johan Kruse				
1988-89	Henrik Edin & Thomas Ljung	2007	Andreas Johnsson & Jonathan Körösi				
1990-91	Jan-Erik Björkström & Andreas Edin	2008	Christopher Waxberg & John Boer				
1992	Björn Nyberg & Anders Ahlberg	2009	Anders Ahlberg & Carl Bäcklund				
1993	Nils Lyckeberg & Göran Selander	2010-11	Carl Bäcklund & Niclas Luthman				
1994	Jan-Erik Björkström & Andreas Edin	2012	David Sydorf & Jan Gunell				
Damer D50 (Oldgirls)							
1972	Brita Wennerström	1982-83	<i>ej spelat</i>	1994	Anita Nordvall	2002	Karin Wiedesheim-Paul
1973	May Andersson	1984-85	Gunilla Skeppstedt	1995	Karin Sylvan	2003	Tite Palm
1974	Maj Grenabo	1986-87	Lena Kellerman-Ehn	1996	Aila Barkar	2004	Karin Lindgren
1975-76	Inger af Klercker	1988	Mimmi Eriksson	1997	Karin Wiedesheim-Paul	2005	Karin Sylvan
1977	Gunilla Skeppstedt	1989	Gunilla Skeppstedt	1998	<i>ej spelat</i>	2006-09	<i>ej spelat</i>
1978	Inger af Klercker	1990	Viola Engqvist	1999	Karin Sylvan	2010	Karin Lindgren
1979-80	Mimmi Eriksson	1991-92	Gunilla Skeppstedt	2000	Karin Wiedesheim-Paul	2011-12	Ulla Vedin
1981	Berit Schönbeck	1993	Ulla Boija	2001	Mary-Ann Ritums		
Damer D60 (Veteraner)							
1980	Nina Söderbäck	1991	Gunilla Skeppstedt	1997	Lena Hjelm	2003	<i>ej spelat</i>
1981	Märta Palm	1992	Mimmi Eriksson	1998	Lena Ehn	2004	Evy Jagaeus
1982	Ann-Margret Brudin	1993	Gunilla Skeppstedt	1999	Anne-Marie Ernmark	2005-08	<i>ej spelat</i>
1983	<i>ej spelat</i>	1994	Lena Ehn	2000	Evy Jagaeus	2009	Karin Wiedesheim-Paul
1984	Ann-Margret Brudin	1995	Gunilla Skeppstedt	2001	Ulla Boija	2010	Brita Flach
1985-90	Mimmi Eriksson	1996	Evy Jagaeus	2002	Evy Jagaeus	2011-12	<i>ej spelat</i>
Herrar H35							
1994	Fredrik Lindberg	1999	Jens Eriksson	2003	Jan Wetterbrandt	2007-08	<i>ej spelat</i>
1995	Peder Kruse	2000	Lars Waerland	2004	Per Thorell	2009	Carl Bäcklund
1996-97	Thomas Nilsson	2001	Goody Rosén	2005	Jan Wetterbrandt	2010-12	<i>ej spelat</i>
1998	Jonas Brudin	2002	Anders Ahlberg	2006	Carl Bäcklund		
Herrar H45 (Yngre Oldboys)							
1976	Allan Scharp	1984	Lennart Björkstrand	1996	David Johnstone	2004	Dick Poppelman
1977	Stig Färnström	1985-89	Nils Lyckeberg	1997	Dick Poppelman	2005	Peder Kruse
1978	Göran Arve	1990	David Johnstone	1998	Jan-Erik Björkström	2006	Anders Ahlberg
1979	Nils Nyberg	1991	Nils Lyckeberg	1999	Nicolas Belaieff	2007-08	<i>ej spelat</i>
1980	Archibald Moonie	1992	David Johnstone	2000	Jan-Erik Björkström	2009	Mikael Hägglund
1981	Hugo Wennerberg	1993	Per Hansson	2001	Anders Carlsson	2010	Pelle Vedin
1982	Nils Nyberg	1994	Sten Forsberg	2002	Nicolas Belaieff	2011	Mats Johansson
1983	Stig Hoffman	1995	Fredrik Lindberg	2003	Mikael Hägglund	2012	Jens Eriksson
Herrar H55 (Oldboys)							
1958	Bertil Almroth	1970-71	Per Ivar Hellgren	1985	Mauritz Österborg	2003	Peter Larsson
1959-60	Erik Runfelt	1972-73	Lennart Bunke	1986	Göran Olsson	2004	David Johnstone
1961	Hans Mott	1974-76	Lennart Leinborn	1987	Archibald Moonie	2005-06	Jan Collborg
1962-63	Erik Runfelt	1977	Sydney Coulson	1988-90	Göran Olsson	2007-08	<i>ej spelat</i>
1964	Bo Grotenfelt	1978	Lennart Leinborn	1991	Bo Edin	2009	Dick Poppelman
1965	Nils Almroth	1979	Sydney Coulson	1992-93	Nils Lyckeberg	2010	Peter Larsson
1966	Sam Engdahl	1980-81	Bo Holmström	1994	Lennart Björkstrand	2011-12	Peter Cederqvist
1967	Lennart Bunke	1982	Bengt Holmström	1995-00	Nils Lyckeberg		
1968	Carl Montgomery	1983	Bo Holmström	2001	Bo Edin		
1969	Lennart Bunke	1984	Göran Olsson	2002	Björn Bauer		
Herrar H65 (Veteraner)							
1980	Karl Johan Grenabo	1987-90	Bo Holmström	1997-98	Bengt Leine	2005-06	Göran Kindvall
1981	Gunnar Holm	1991	Sydney Coulson	1999	Archibald Moonie	2007-08	<i>ej spelat</i>
1982	Ture Eriksson	1992	Bo Holmström	2000	Allan Scharp	2009	Stig Hoffman
1983	Ebbe Brudin	1993	Åke Envang	2001	Bo Edin	2010	Bengt Vannegård
1984	Thure Eriksson	1994	Mauritz Österborg	2002	Stig Hoffman	2011	Göran Wählmark
1985	Olof Sehlberg	1995	Åke Envang	2003	Ingvar Frölander	2012	Stefan Larsson
1986	Kurt Eriksson	1996	Archibald Moonie	2004	Bo Edin		
Herrar, H75							
1997-98	Bo Holmström	2004	Mauritz Österborg	2008	<i>ej spelat</i>	2012	Bengt Leine
1999	<i>ej spelat</i>	2005	Allan Scharp	2009	Bengt Leine		
2000-03	Bo Holmström	2006-07	Bengt Leine	2010-11	Kjell Thor		

Ordföranden m.fl. samt anställd personal genom åren

Ordförande	1961 - 66	Gunnar Arenander	2000 - 04	Vakant	1978 - 95	Christer Lindberg	Greenkeepers		
1933 - 44	Torsten Hèrnod	1967 - 68	Carl-Erik Larsson	2005	Caroline Moldén	1996 - 97	Thomas Nilsson	1928 - 59	Emil Lindegren
1945 - 46	Axel Lindberg	1969	Folke Haldén	2006 - 08	Leif Åberg	1998 - 99	Lars Igestedt	1960 - 72	Erik Jansson
1947 - 51	Torsten Hèrnod	1970	Ingvar Skårman	2008 -	Vakant	2000 - 04	Åsa Bille-Börjeson	1974 - 81	Alfred Jonsson
1952 - 56	Åke Pihlgren	1971 - 72	Per Ivar Hellgren			2004 -	Jochum Söderström	1982 - 91	Egon Karlsson
1957 - 59	Ulf C Bratt	1973 - 75	Artur Warbert	Skattmästare				1992 - 08	Andres Roop
1960 - 62	C A Jacobsson	1976 - 77	Jan-Erik Ryman	1933 - 35	Gustaf Olsson	Instruktörer		2008 - 12	Per Bengtsson
1963 - 66	Gunnar Dalén	1978 - 81	Karl-Henrik Lingö	1936 - 44	Per Hemberg	1:e pro		2013 -	Magnus Adén
1967 - 70	Gunnar Arenander	1982 - 84	Tage Boman	1945 - 47	Lars Edshammar	1933 - 35	Adolf Hjort		
1971 - 74	Ingvar Skårman	1984 - 87	Sören Lundgren	1948	Birger Carlström	1936 - 56	Leslie W Hickman	Krögare	
1975 - 77	Ebbe Brudin	1988	Roland Sydell	1949 - 54	Gunnar Hedin	1957 - 63	Alec D Kemp	1933 - 35	R Strand
1978 - 81	Jan-Erik Ryman	1989 - 96	Jan-E Björkström	1955	D Sundén-Cullberg	1963 - 84	Harry Fakt	1936 - 46	Elsa Hickman
1982 - 87	Karl-Henrik Lingö	1997	Bo G Boestad	1956 - 58	Per Ivar Hellgren	1985 - 07	David Johnstone	1947 - 56	Edit Karlsson
1988 - 89	Sören Lundgren	1998 - 00	Jan-E Björkström	1959 - 66	Vakant	2006 -	Eric Carlberg	1957 - 61	Helny Thalín
1990 - 96	Allan Scharp	2001 - 04	Leif Åberg	1967 - 68	Per Ivar Hellgren	2:e pro		1962 - 63	Sven Johansson
1997	Bertil Deurell	2005 -	Magnus Key	1969 - 70	Olof Grundh	1943 - 45	Åke Eriksson	1964 - 69	Olov Lundblad
1998 - 00	Bo G Boestad	Sekreterare		1971 - 72	Olof Wirström	1946	George Telford	1970	Mats Kvarnström
2001 - 02	Gun Nilsson	1933 - 35	Nils Harald Palm	1973 - 84	Tage Boman	1947 - 51	H Karlsson-Fakt	1971 - 77	Kersti Eliasson
2003 - 04	Olle Enstam	1936 - 38	Bengt Holmquist	1985 - 96	Leif Ledmyr	1952	A Littlechild	1978 - 79	Agneta Berg
2005	Leif Åberg	1939 - 47	Erik Runfelt	1997 - 99	Bengt Wickman	1953 - 54	Pat Keene	1980 - 82	Bruno Simonsen
2006 -	Bo Göthman	1948	John Brobeck	2000	Gun Nilsson	1955 - 63	Harry Fakt	1983	Gunnar Lundström
Vice ordförande		1949 - 50	Erik Runfelt	2001 - 02	Anders Rungård	1964	Jason Barber	1984 - 91	B Jensen/Naenfeldt
1933	Einar Edén	1951 - 54	Lulle Johansson	2003 - 05	Gun Nilsson	1965 - 84	David Johnstone	1992 - 96	Jan Naenfeldt
1934 - 37	Gustaf Olsson	1954 - 58	Erik Runfelt	2006 - 09	Cecilia Gustafson	1985 - 08	Per Hansson	1997 - 99	Peter Lindberg
1938 - 44	Axel Lindberg	1959 - 66	Vakant	2010 -	Thomas Ljung	2009 -	Magnus Ekman	2000 - 01	Rolfs Kök
1945 - 51	Olof Nordgren	1967 - 72	Artur Warbert	Intender/Klubbldirektörer				2002 - 04	Svensson/P Ångsås
1952	Erik Ekblad	1973 - 80	Ejnar Bogren	1959	D Sundén-Cullberg	1956 - 59	Gunnar Johansson	2005	Claes Trozelli m.fl.
1953 - 55	Hans Mott	1981 - 85	Rune Person	1960 - 63	Axel Welin	1962	Peter Thomson	2006	Bertil Philipsson
1956	Ulf C Bratt	1986 - 90	Leif Ledmyr	1964 - 66	Gunnar Appelgren	1963	David Johnstone	2007 - 10	Tomas Eklund m.fl.
1957 - 58	D Sundén-Cullberg	1991 - 96	Bertil Deurell	1967	Eyvind Borthen	1969	Jonas Peil	2011	Jan Lindblad m.fl.
1959 - 60	Harry Scheja	1997 - 99	Annika Rexed	1968 - 77	Stig Werngren	1982 - 84	Per Hansson	2012 -	Johan Gårdinger

Styrelseledamöter 1933 – 2013

Siffror efter årtal anger antal år i styrelsen.

Anderson Sophie	2010 -	4	Haldén Folke	1969	1	Palm Nils Harald	1933 - 35	3
Arenander Gunnar	1959 - 70	12	Hansson Nick	1971 - 76	6	Paues Wilhelm	1953 - 56	3
			Hedin Gunnar	1949 - 54	6	Persson Rune	1981 - 85	5
Barder Lars	1968 - 69	2	Hellgren Per Ivar	1956 - 58		Petri Hjalmar	1959 - 65	7
Bauer Irene	1989 - 91	3		1963 - 72	13	Pihlgren Åke	1952 - 56	5
Beijer Bo	1974 - 77	4	Hellstenius G	1955 - 56	2			
Bergström P U	1933	1	Hemberg Per	1933 - 44	12	Rexed Annika	1997 - 05	8
Björkelund T	1986 - 91	6	Hèrnod Torsten	1933 - 51	19	Rising Gunnar	1933 - 42	10
Björkström Jan-E	1979 - 00	22	Holmquist Bengt	1936 - 39	4	Ritums Janis	2006 - 09	3
Boestad Bo G	1994 - 00	7	Hägglund Mikael	1999 - 01	3	Ritums Mary Ann	1994 - 98	5
Bogren Ejnar	1973 - 80	8				Roslund Karin	2006 - 08	2
Boman Tage	1973 - 84	12	Jacobsson C A	1960 - 62	3	Runfelt Anders	1970 - 81	12
Borthen Eyvind	1960 - 66	7	Jansler Sven-Bertil	1960 - 65	6	Runfelt Erik Sr	1940 - 52	
Bratt Lennart	1960 - 65	6	Jerneck Ingrid	2008 - 11	3		1955 - 62	19
Bratt Ulf C	1956 - 59	4	Johansson Lulle	1951 - 54	4	Runfelt Erik Jr	2006 - 09	3
Brobeck John	1948	1	Johansson Sven	1955 - 58	4	Rungård Anders	2001 - 02	2
	1952 - 55	5				Ryman Jan-Erik	1976 - 81	6
Browald Ernfrid	1938 - 41	5	Key Magnus	2002 -	12			
Brudin Ebbe	1964 - 67		Kockum Lena	2011 -	3	Scharp Allan	1990 - 96	7
	1975 - 77	7	Källén Conny	2001 - 06	5	Scheja Harry	1957 - 60	4
Brundin Harriet	1979 - 84	4				Schelin Björn	2001 - 02	2
Brändström Edward	1956 - 58	3	Lagergren Bengt	1970 - 72	3	Schlyter Bertil	1946 - 49	4
Bunke Lennart	1954 - 55	2	Larsson Carl-Erik	1966 - 68	3	Schlyter Ragnar	1933	1
Busch Olle	1950 - 52		Ledmyr Charlotta	1999 - 00	2	Schröder Hans	1956 - 65	10
	1957 - 79	6	Ledmyr Leif	1985 - 96	12	Skårman Ingvar	1967 - 74	8
Bäcklund Carl	2001 - 06	5	Lindberg Axel	1936 - 51	16	Sundblom Rafael	1933 - 38	6
			Lindberg Christer	1986	1	Sundén-Cullberg D	1955 - 58	4
Carlsson Anders	1999 - 00	2	Lindfors T	1937 - 41	5	Sydell Roland	1983 - 88	6
Carlsson Claes	2009 -	5	Lindholm Anders	1994 - 98	5	Söderbäck Erik	1961 - 64	4
Carlström B	1942 - 49	8	Lingö Karl-Henrik	1978 - 87	10	Söderström Nils	1940 - 54	15
Christiernsson CA	1956 - 59	4	Ljung Thomas	2009 -	5			
			Lundgren Sören	1982 - 89	8	Tisell C.G.	1952 - 54	3
Dalén Gunnar	1963 - 66	4	Lyckeberg Nils	1982 - 86	5	Tisell Margareta	1959 - 60	2
Deurell Bertil	1989 - 97	9				Thorstensson PO	2004 - 05	2
			Mankowitz Jennifer	2008 -	6			
Edén Einar	1933	1	Melander Birgitta	1987 - 88	2	Ulrich Fritz	1960 - 63	4
Edshammar Lars	1945 - 55	11	Moberg L E	1942 - 45	4			
Ekblad Erik	1948 - 52	5	Moheden Uno	1968 - 69	2	Waerland Paul	1982 - 85	4
Engdahl Christer	1972 - 73	2	Moldén Caroline	2005	1	Wallberg R	1934 - 40	8
Enstam Olle	2003 - 05	2	Mott Hans	1942 - 55	14	Warbert Artur	1966 - 72	7
Envang Åke	1978 - 81	4				Welin Axel	1953 - 59	7
			Nilsson Gun	1992 - 93		Wennerström Brita	1961 - 78	18
Forsberg Olof	1966 - 67	2		2000 - 06	8	Wennerström Lars	1948 - 53	6
Forsberg Sten	1991 - 93	3	Nilsson Henry	1965 - 66	2	Werngren Stig	1977 - 78	2
Friberg Gunnar	1957 - 58	2	Nilsson Sixten	1952 - 56	5	Wetterlund Jan De Bourg	1976 - 82	7
Fries Bengt	1966 - 67	2	Nordfors Kurt	1988		Wiberg Kjell	1988 - 92	5
				1993 - 95	4	Wickman Bengt	1997 - 99	3
Grottenfelt Bo	1964 - 66	3	Nordgren Olof	1943 - 51	9	Wirström Olof	1971 - 79	9
Grundh Olof	1967 - 70	4	Nyberg Carl-Johan	1992	1	Wolff Torsten	1970 - 75	6
Gustafson Cecilia	2006 - 10	4						
Gustafsson Rolf	1997 - 00	4	Olsson Gunnar	1959 - 63	5	Zetterman Lorentz	1967	1
Göransson M-B	1987	1	Olsson Gustaf	1933 - 37	5			
Göthman Bo	2006 -	8	Olsson Leif	1987 - 90	4	Åberg Leif	1999 - 08	10